

O
INCIAL

esta
re

TOLEDO
BIBLIOTECA PROVINCIAL

Sala *Reserva*
Número *196*

T 147585
C 1195432

R 375908

X Sale ^{North} Put 14. Cay. J.

CENTVM FABVLAE EX ANTIQVIS

Scriptoribus acceptæ,

Et Græcis, Latinisq; Tetraſtichis
Senarijs explicatæ à

FABIO PAVLINO VTINENSI.

Gabriæ Græci fabula

Musæi Leander, & Hero

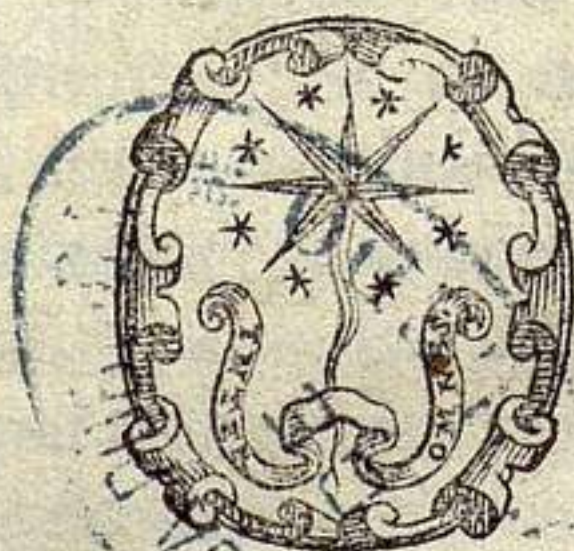
Galeomyomachia Incerti

*Sybillæ Vaticinium de Iudicio
Christi*

Batrochomyomachia Homeri

} Ab eodem
latinis ver-
sibus è græ-
co conuer-
sa.

CVM PRIVILEGIIS

VENETIIS, M D LXXXVII.

Apud Hæredes Francisci Ziletti.

CHINESE UNIVERSITY OF PETROLEUM

Q1794114 X 3

1855

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

1955-1956

ILLVSTRISSIMIS³

PATAVINAE ACADEMIAE

III. VIRIS

ALOYSIO GEORGIO,

IOANNI MICHAELIO

EQ. ET D. M. PROC.

LAVRENTIO PRIOLO EQVITI.

EMPER ex quo
primum capi sa-
pere, & ex doctiss.
hominum sermo-
nibus, atque vcte-
rum scriptis, &
ex meo ipse sensu
iudicaui, dedito doctrinis homini cum la-
tinis omnino ita esse græca iungenda, vt
velut *Asteropæus*, qui pugnat vtraque
manu apud *Homerum*, par sit in vtriusq;
orationis facultate, & ab ineunte adole-
scentia hoc egi, vt in vtriusque lingua
exercitatione continerer, multaq; scripsi
etiam græce, autores enim mihi erant

A 2 grauissimi

grauiſſimi Viri, qui dicerent non poſſe lin-
 guam aliquam accurate ab eo intelligi,
 qui non multum quoq; ſcriptitaſſet, cum
 enim ſit literaturæ germana memoria,
 tanquam in cera literæ, ita animo hærent
 vocabula impreſſa ſcriptione. Inter mul-
 tas vero adoleſcentiæ meæ in verſibus
 exercitationes vtraq; lingua, deprehenſus
 olim in itinere ſine libris, quòd recorda-
 bar Socratem feciſſe (ut eſt apud Plato-
 nem) in cuſtodia, ut Aefopi fabulas ver-
 ſibus explicaret, feci, & centum fabellas
 ex antiquis ſcriptoribus, ipſoq; potiff. Ae-
 ſopo acceptas, græcis, latinisq; verſiculis,
 quam breuiſſime, & quam planiſſime com-
 plexus ſum, ea ratione, ut quantum ipſa
 verſus natura, & linguarum ratio pate-
 retur verba verbis quaſi appenſa reſpon-
 derent. Cum enim in fabellis, à quibus in-
 choandum ad imbuenda literis puerorum
 ingenia, non ſolum Quintilianus, aliq; Rhe-
 tores, ſiue Grammatici ſunt autores, ſed
 grauiſſimi omnium philoſophi, et utriusq;
 philoſophiæ duo lumina Ariſtoteles, &
 Plato, tria potiffimum ſpectanda cenſe-
 rem,

rem, maximamq³ esse habendam singulo-
rum rationem, Delectationem, Perspicui-
tatem, Breuitatem. primum ut alliciantur
animi, est enim discendi illecebra delecta-
tio, deinde ne difficultate, & obscuritate
deterreantur, tum ne longitudine memo-
ria opprimatur, priorem partem multos
esse affecutos uidebam, qui fabellis sua-
pte etiam natura iucundas uersibus ele-
gantissimis persecuti sunt, sed duas poste-
riores omnino neglexisse, nam, dum pluri-
mis eas quasi cincinnis expolire, & illu-
strare contendunt omnes ornamentorum
arculas excutientes, omnia poetices μυπο-
θήκια, & veneres adhibentes, ad ostentan-
dam potius ingenij facultatem, quam pue-
rorum utilitatem, longiores, addo etiam
obscuriores, quam imbecilla puerorum
ingenia desiderabant, fuere: ipse hæc omnia
simul præstare sum aggressus. Rem enim
uersibus sum complexus, sed Iambicum
genus delegi, quod est solutæ orationi
quamsimillimum, suaq³ sponte quasi fluere
& hanc mihi præscripsi legem, ne extra
quatuor versiculorum numerũ, & quasi

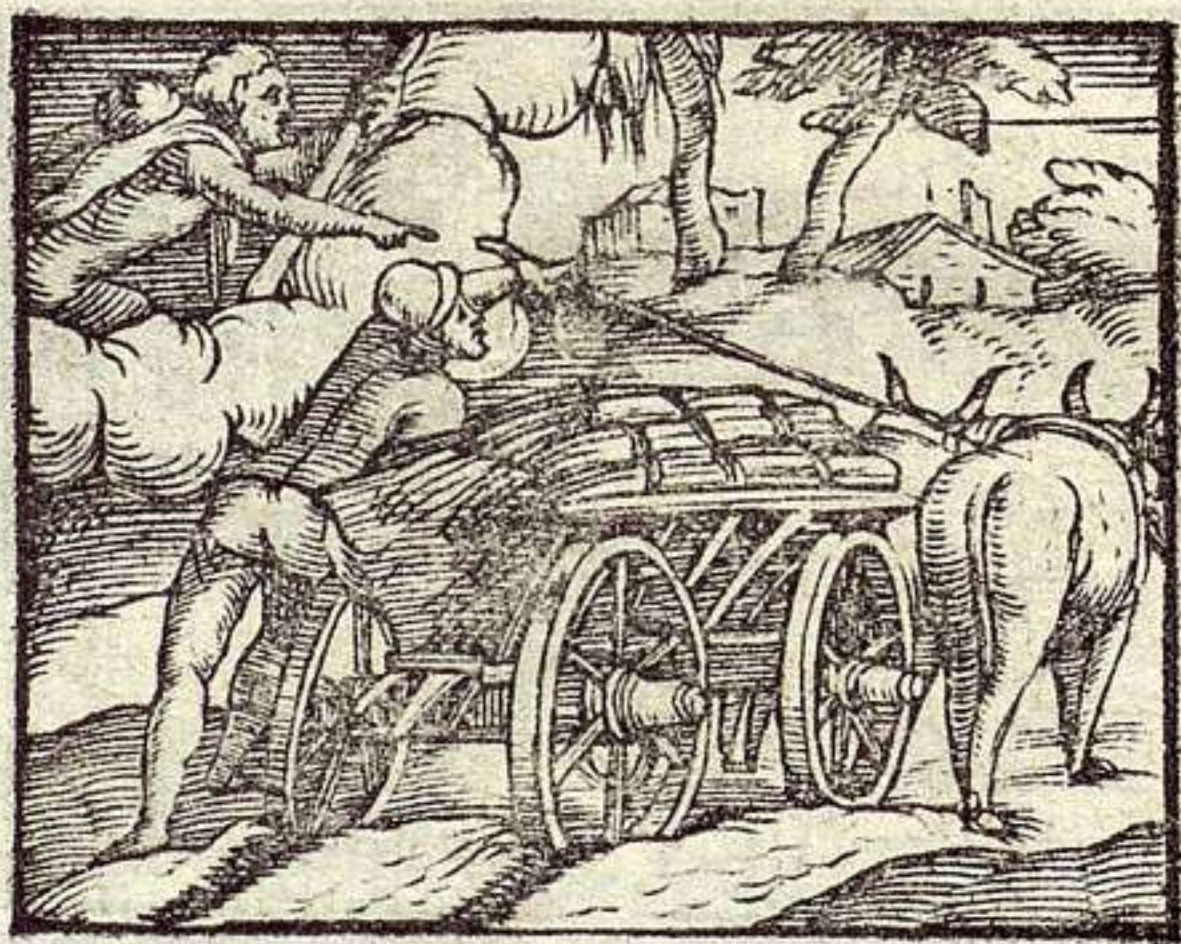
cancellos breuitatis causa excederem.
 Quinto autem versu omnem fabellæ sen-
 sum, præceptumq³, comprchendi, vt cen-
 tum versiculis, totidem pulcherrimæ sen-
 tentiæ, atque documenta ad vitæ instituen-
 dam rationem pertinentia contineantur.
 De his edendis cum mecum agerent Ami-
 ci, mihiq³, non satis consilium probaretur,
 cum mei potius exercendi, ac proludendi,
 quam edendi causa scripsissem, illud me
 potissimum in hanc mentem impulit, quod
 dicerent communi me vtilitati consultu-
 rum, vsurpauiq³, vetus illud, quod Pole-
 mon græce dixerat, νικᾷ τὸ τῆς πόλεως
 συμφέρον. In hanc porrò veni sententiam,
 vt illas sub Illustrissimi vestri nominis
 inscriptione diuulgarem multis de causis,
 primum vt aliquod darem meæ in Vos
 obseruantia, & fidei testimonium, quos
 non solum, vt nunc istam dignitatis am-
 plissimæ personam sustinentes, cui me pa-
 rere, & summam in colendo sanctitatem
 præstare æquum est, sed multo ante, cum
 neque vos IIII Viri essetis, nec ipse vl-
 lo publice docendi munere defungerer,
 singulari

singulari semper sum magnitudine obser-
uantia prosecutus, & vestram (vt sese
res dederunt) benignitatem, ac patroci-
nium meis temporibus expertus sum. De
vobis loquor Illustrissimi, omniq₃ senato-
ria laude cumulatissimi Patres, ac patriæ
lumina GEORGI, ac MICHAELI.
Nam te Illustriss. PRIOLE, ne men-
tiar, eodem die ex Romana honorificentis-
sime gesta Legatione reuersum antea mi-
hi non de nomine quidem, quod sæpe ad
meas aures cum summa tua laude perue-
nerat, sed de facie ignotum, III Virumq₃
iam factum agnoui, & ut patronum cum
his colendum suscepì, quam meam in vos
omnes animi inductionem, ac obseruantia
certa ratione, & virtutis vestræ potius
quam fortunæ, quæ tamen (si id specta-
mus) est amplissima, admiratione susce-
ptam quoad vixero, conseruabo. Deinde
vt intelligatis me in hoc munere, quod ad
me delatum est, perfungendo, quantum
est in me, nulla ex parte deesse, non solum
græce, & latine coniunctim, (vt facio) in-
terpretando, sed etiam dies, noctesq₃ cogi-
tando,

tando, qua ratione mea possit industria, aut opera publicæ utilitati, aut dignitati inservire, maioremq; me in hoc, (ut cæteris quoque rebus semper feci, ac faciam quotiescunque usus venerit) publici commodi, quam meæ dignitatis, ac emolumentum rationem habere. Postremo vobis quoque convenire res visa est, qui meum hoc consilium cum latinis græca iungendi, non solum assensu comprobastis, sed iudicio quoque vestro acerrimo, atq; factis, tuq; potissimum præclariss. Michaeli, qui græcas literas iam pridem & tenes, & colis, measq; olim græcas oculos ad te conscriptas humanissime solitus es excipere, & exosculari. Vos vero amplissimi Viri hos primos quasi flores, & præludia industriæ nostræ, dum maturiores illius fructus appareant, non aspernamini, & me in clientelam vestram susceptum, cum studiis nostris quasi iacentem vestro patrocinio, & gratia subleuate.

Venet. Kal. Aug. M D X X C V I I.

addictis. Fabius Paulinus

Α΄.

Βουκόλος, καὶ ἥρακλῆης.

Αἴμαξα πᾶσι πηλῶ ἔχετο τροχοῖς,
Οἷ βουκόλος δ' ἐποίει οὐδ' ἐγρύ, μόνον
Τὸν ἥρακλέ' ἐκάλει, θεὸς δ' ἐλθὼν ἔφη,
Τὰς βῆς ἔλα, ἐπέρειδε, κ' ἀγώγ' ἐπαμυνῶ.

Εἴπιμύθιον.

Τοῖς δ' ῥῶσιν ἄσμενοι ἐπικουροῦσιν θεοὶ.

I.

Bubulcus, & Hercules.

*Plaustrum haſerat merſis luto penitus rotis,
Iners Bubulcus nihil agebat, Herculem
Tantum invocabat, adfuit Deus, & ait,
Stimula Boes, innitere ipſe, & opem feram.*

Senſus fab.

Agentibus fauent, ferunt ὅς opem Dei.

Α 5 C I C N V S,

B'.

Κύκνος, γλῶ, καὶ ἀνὴρ.

Κύκνόν θ' ὁμῶ, καὶ χῆνά τις πρέφεν, χροῶ δ'
 Ε'ξηπατημένος, ἀντί χηνὸς εἰλέπε(λων,
 Κύκνον, φαγεῖν μετὰ τῶν φίλων τάυτ' ἐθέ-
 Α'σας δ' ὁ κύκνος καλὰ τ' εἰωθὸς, ἀπελύθη.

Ε'πιμύθιον.

Κακὰ πολλάκι τις, ἀλύζεται κομψοῖς
 λόγοις.

II.

Cycnus, Anser, & Homo.

Cycnum simul quidā, Anserem ὃς alebat, ast
 Colore falsus, Anseris cæpit loco
 Cycnum, dare hoc suis epulum amicis volens,
 Cecinit olor de more, Et exiit necem.

Sensus fab.

Mala sæpe derivantur eloquentia.

VOLV-

Γ'.

Ο'ρνιθες, κολοιὸς, καὶ ταῶς.

Χειροτόνεον ἄνακτ' ὀρνιθες, μετίει ταῶς,
Καὶ πᾶσιν ὅδε διάγεται κάλλος ἄξιον
Ε'δόκει, κολοιὸς δ' ὑπολαβὼν ἧ, ὥ' γὰρ τοῖ
Πῶς ὅδε καλὸς πρὸς αἰτὸν ἡμῖν ἐπαρκέ-
σει; Ε'πιμύθιον.

Νοῦν δ' εἰ ἄνακτος, οὐ θεωρεῖν καλλονὴν.

III.

Volucres, Monedula, & Pavo.

*Regem Alites creare, prensabat Pavo,
Eius ὅς, regno digna species iam habita erat.
Surgit Monedula, & ait, heus socia, Hic sua
Qui nos tuebitur specie adversus Aquilam?
Sensus fab.*

In Rege nō tā est forma spectāda, quā animus.

A 6 RANAE

Δ'.

Δύο βάτραχοι.

Ε'ν ὑπερήσει ὑδάτων ἀγροὺς κύων
 Ο'τ' ἄζει, ἔρον δ' ὅτε πλέον βάτραχοι ρρέαρ,
 Καταβητέον δ' ἔρ' ἡμεν εἶπεν, ἡ δ' ἔφη,
 Πῶς ἐξιμένγ', εἰ ᾧδε, τ' ὕδρος ἐκλίπη.

Ε'πιμύθιον.

Νόει γέλος τῷ πράγματι, πρὶν τοῦτο
 δρᾶν.

I I I I.

Ranæ duæ.

*In summa aqua iopia arida cū torret Canis
 Ranæ indagarant puteum aqua plenum duæ.
 Prior, huc opus descendere inquit. Alteræ
 Quæ exhibimus, si deficiet aqua hic? refert.*

Sensus fab.

Specta exitum rei, prius quam rem geras.

SER-

E'.

Ο'φεις, καὶ ζῆς.

Ο'φεις ἀπὸ πάντων ἀμφ' ὁδὸν πατούμενος
Ζῆν' ἀνεκαλεῖτο, ζῆς πρὸς αὐτὸν δ' εἶπεν, εἰ
Νήποινος οὐ πρότερον πατήσας ὥχετο,
Οὐκ ἀνγ' ἐτόλμησε τόδε δρᾶν, ὁ δ' ἄλλος.

E' πιμύθιον.

Δεῖ πᾶσι τοῖς κακοῖς ἀπ' ἀρχῆς ἀντέχειν.

V.

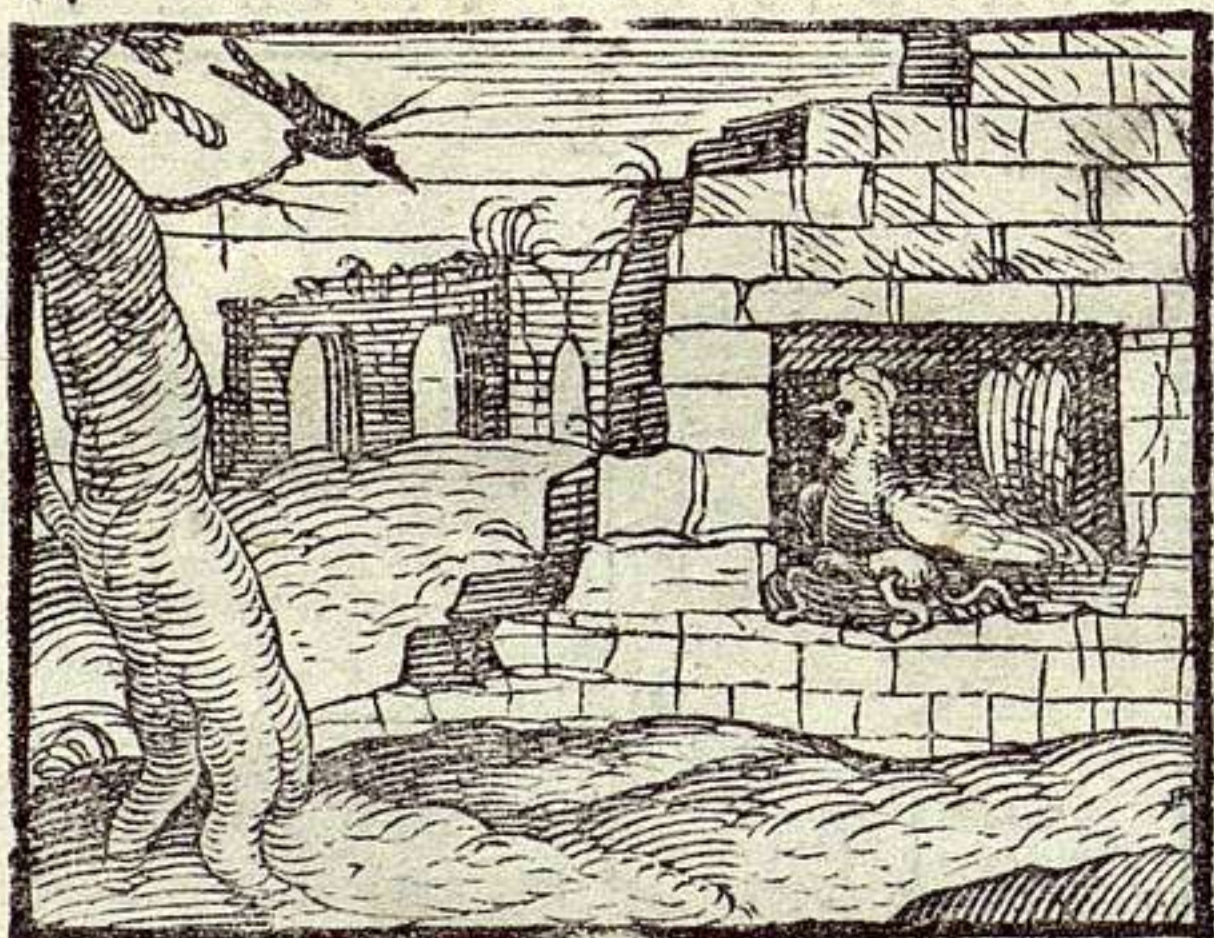
Serpens, & Iuppiter.

Opem implorabat in via serpens Iovis
Ab omnibus pessundatus, Iuppiter ait,
Si non fuisset illi, qui pressit prior,
Impune ferre, id ausus alter haud foret.

Sensus sub.

Ab initio cunctis resistendum est malis.

GA.

ς'.

Ο'ρνις, καὶ χελιδών.

Ω' ὄρνις ὄφρως θάλπειν ἀκρυβέστατα,
Καὶ δὴ γοναὶ αἰέθηλον, εἶδουσα χελιδών
Τόδ', ἔφη, μάταια, τίς σε τίς τρέφεις; χάριν
Οἰμὲν ἀγαλόντες σοι ἀποδιδόσιν μόρω.

Ἐπιμύθιον.

▲ χάρις οἱ ἀντ' ἀγαθῶν ἀποδιδόσιν κα-
κόν.

VI.

Gallina, & Hirundo.

*Serpentis ova cum foueret sedulo
Gallina, & inde emergerent fœtus, ait
Viso hoc Hirundo, Heus stulta, quæ alis istos, qui
Iam creuerint, referent tibi gratiã nece. (ubi
Sensus fab.*

Mala pro bonis reponit ingratus animi.

LVPVS,

Z.

Λύκος, καὶ οἶς.

Νοσῶν ἔκειτο, καὶ τροφῆς ἀπορῶν λύκος,
 Αὐτῷ τ' ἐδεῖτο ποτὸν ἐνεγκεῖν τὰν οἶν,
 Τροφῇ γὰρ ὄρῃσειν καθ' αὐτὸν, ἥδ' ἔφη,
 Ἀλλ' εἰ πόσιν γ' οἶσω, ἔσομαι αὐτῇ τροφή.

Ε'πιμύθιον.

Πανούργου ἀνδρὸς, εἰς λόγους ἀποσκη-
 πλέον.

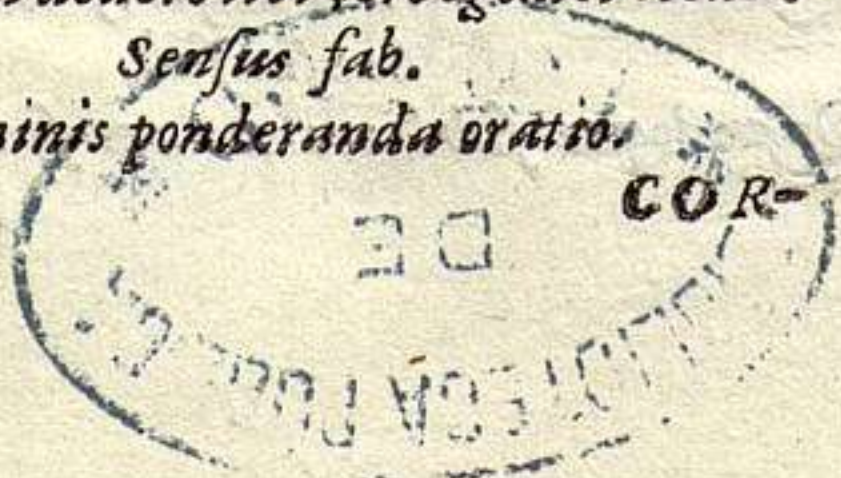
VII.

Lupus, & Pecus.

*Iacebat ager, & cibi indigens Lupus,
 Pecudem rogat, potum ut sibi ferat, cibum
 Sibi nam parabit ipsemet, hac ait,
 Sed si potum dederō tibi, ero ego met cibis.*

Sensus fab.

Pellacis hominis ponderanda oratio.

H'.

Κόραξ, καὶ ὄφιν.

Α' πορῶν τροφῆς κόραξ ἐν Ἀηλίου ὄφιν
 Κοιμώμενον τόπῳ ἰδὼν ῥίμφ' ἤρπασεν
 Καταπῆας, ὃδ' ἐσραφεὶς ἔδακνε καὶ κόραξ
 Φῶς ἰάλας, ἔφη, ὃ περ ὠόμῳ κέρδος, ὄλεσεν.

Ε' πιμύθιον.

Πολλάκι κακὸν κέρδος ἐπ' εἶδει κρύπτεται.

VIII.

Coruus, & Anguis.

*Egens cibi Coruus in aprico Anguem loca
 Somno gravatum aspexit, euolans rapit,
 Conuersus Anguis hunc momordit, hic ait,
 Quod credidi lucrum miser, fatum tulit.*

Sensus fab.

Quandoque sub levi malum specie latet.

PISC.

Θ'.

Α' λιδ'ς, καὶ θωνός.

Αλιδ'ς ἐν ὕδασι μογήσας πάνυ σφόδρα
 Μηδ' ἐν τ' ἐλὼν πολλὴ θύμῃ, Δθὺς μέγας
 Δελφῖνα φάγων θωνός ἐδὼν εἰσήλατο
 Δίκτυον, ὃ θύρα ὄχετο δὲ γήθων φρένας.

Ε' πιμύθιν.

Ε' δότε δίδωσι τύχην, ὃ τέχνη ἀδωάτος.

I X.

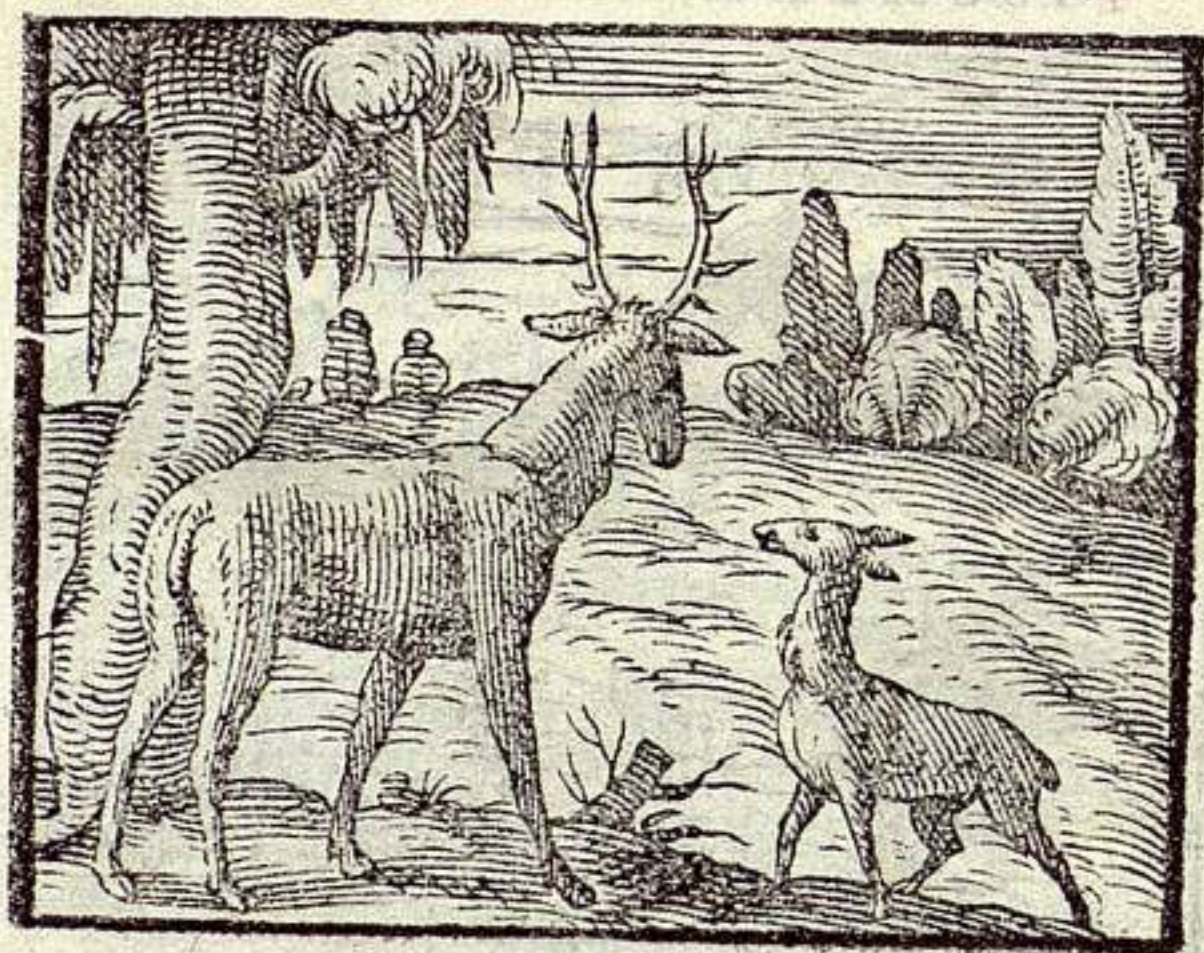
Piscator, & Tunnus.

*Piscator in aquis cum laborasset diu,
 Nihilq; cœpisset, dolebat anxius,
 Tum Tunnus insequente Delphini metu
 Rete insilit, præda hic gravi, latus abiit.*

Sensus fab.

Sæpe obtulit sors, quod nequeat ars assequi.

C E R.

I'.

Ε'λαφος, καὶ νεβρὸς.

Ε'πιωθάνετο παρὰ γονέος νεβρὸς ἐλάφῃ
 Διότ' ὦν ἐλαρρότερος, πολύτε μείζων κυῶς
 Τόσα δίδι' αὐτὸν, ὁδ' ἤ, ἀληθῆ τάδε, ἀτὰρ
 Κυῶα με κλύοντ' ἄθυσ φύζ' ἀμφιβάλλεται.

Ε'πιμύθιον.

Οὐ σώματ' ἐν μεγάλῳ ἔνεσ' ἰχὺς, νόω.

X.

Cervus, & Hinnulus.

Quarebat ex Cervo parente filius,
 Cur maior, & velocior cum sit Cane
 Tam eum timeat. hic vera ait nate hac, tamen
 Canem ubi audio, repente vertor in fugam.

Sensus fab.

Non corpore in magno, insidet virtus animo.

PASTOR,

ΙΑ΄.

Ποιμὴν, καὶ λέων.

Ἦν γ' ἀποκλύμενον νομαῖς διζήμενος,
 ἔριφον δ' ἠύχεθ', ὅπως αὖν ἄροι κλεπτικὸν
 Ἰδὼν δ' ἐὼν λέοντα δαρδάπτοντα βουῶ,
 ὥς ἐκφύγοι κλέπῳ μέγαν βουῶ ἠύχετο.

Εἰπιμύθιον.

Κακὰ κήπιοι ἐδότε παραιτόμεθα θεῖς.

XI.

Pastor, & Leo.

*Pastor Iuencum forte quærens deuium,
 Vouit loui Hædum, si reperisset furem,
 Viso Leone mox vorante eius Bouem,
 Effugeret ut furem, integrum vouit Bouem.*

Sensus fab.

Stulti plerumque mala rogamus Cælites.

FVLLQ,

I' B.

Ἀνδρακὲς, καὶ γναφὲς.

Ἐπιτηδ' ἄνδρακὲς ἐνοικῶν οἰκίαν
 Κναφεία ὅμ' αὐτῷ συνοικεῖν ἤξιον·
 Κναφὲς δ' ἔειπε, πῶς γενήσεται τόδε,
 Μιανεῖς σύ γὰρ πάνθ', ἄπερ ἔγωγε λα-
 κανῶ. Ἐπιμύθιον.

Ἀνομοίου ὀλαβητέον σωήθειαν.

XII.

Fullo, & Carbonarius.

*Commoda habitans in aede Carbonarius,
 Fullonem, eandem ut incolat secum, rogat,
 Fullo refert, qui nam pote hoc fieri? tu enim
 Fædabis, album quicquid ipse fecero.*

Sensus fab.

Fugienda sunt tibi disparis consortia.

A S I-

Ι' Γ.

Ο'νος, ἔλαφος, πίθηκος, ἀσπάλαξ.

Αὐτῷ ὄνος ἡγανάκτει ἐνδέειν κέρα,
 Ἰ' χω' ἔλαφος, πίθηκος οὐράν, τοῖς δ' ἔφη
 Τὸ θ' ὁ ἀσπάλαξ, θεῶνδε μῶροι τιλὼδ' ἐμὼ
 Α' λαοσκοπίαν, ἀγανακτέειν τε λήγετε.

Ε' πιμύθιον.

Μεῖζον' ἐτέρων ἑβλέπων κακ', εἰά ῥ' αὖτον φέ-
 ρει.

X I I I.

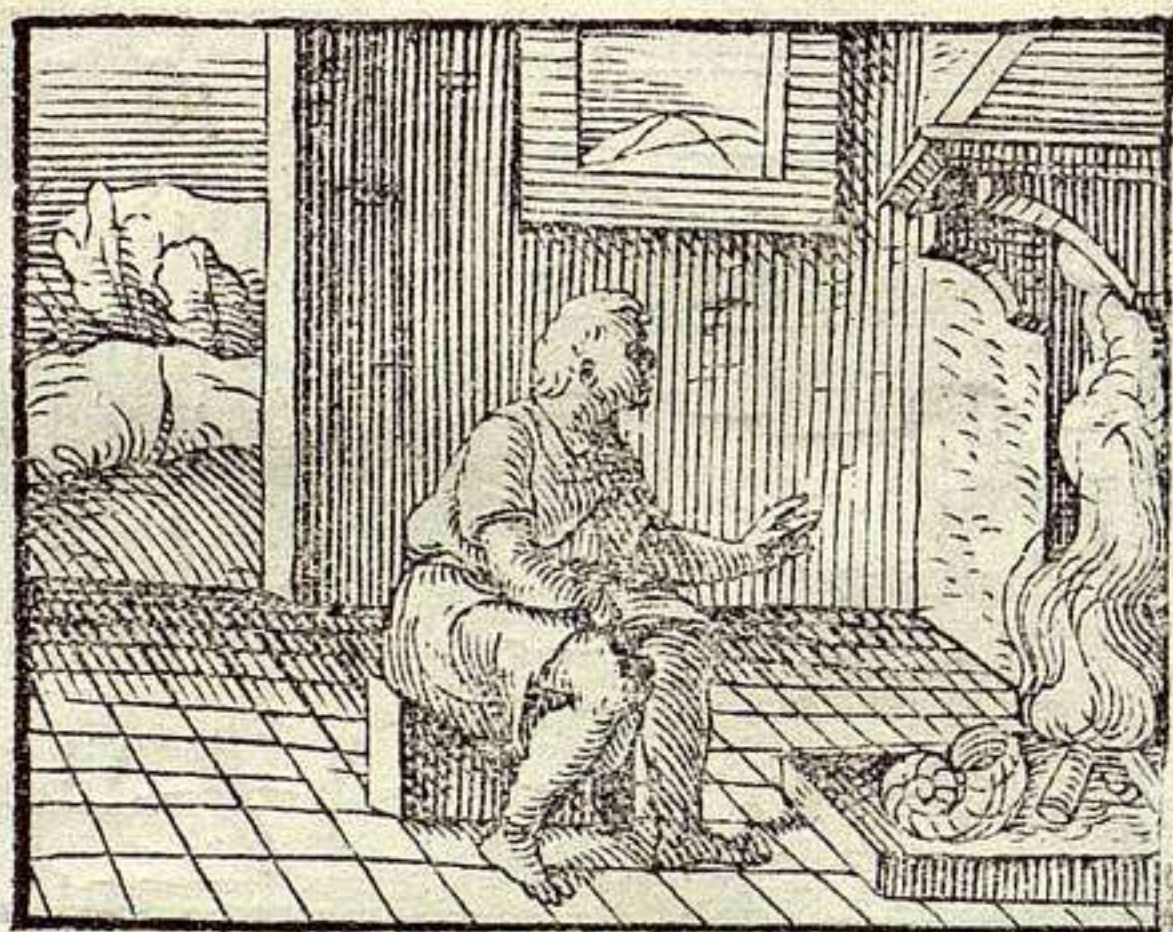
Asinus, Ceruus, Simius, Talpa.

*Deesse sibi cornua querebatur Asinus,
 Roburq; Ceruus, atque caudam Simius:
 Tunc Talpa: Stulti, ait, intuemini meam
 Hanc cæcitatem, & desinite iam conqueri.*

Sensus fab.

Maius malum alterius videns suum leuat.

P V E R,

ΙΔ'.

Παῖς, καὶ κοχλία.

Ὡπᾶ γεοργῆ πρὸς τὸ πύρ παῖς κοχλίαν,
 Ἡ δ' ἰκμάδος γέμουσα τρύζει, ὡς πυρὸς
 Αἰδοῖσιν ἔλαβ', ὁ δὲ μῶρον εἶπε, καὶ τάλαν
 Ζῶον ἄρ' αἶδεις, ὅτε σὺ, δῶτε σὸν πυρὶ
 κρέεται. Ε'πιμύθιον.

Τὰ πᾶσ' ἀσύμφων' ἤθεσ' οὐκ ἐπαινετὰ.

XIIII.

Puer, & Cochlea.

*Coquebat igne rustici Cochleam Puer,
 Stridebat illa humore fœta sentiens,
 Calorem, at ille miserū ait stultū, Ἐγὼ anima!
 Cum tu, domus ὅς flagrat igne tua, canis.
 Sensus fab.*

Damnantur omnium, quæ abhorrent moribus.

MVS CA

ΙΕ'.

Μῦα εἰς μέλιτος ἀγγεῖον πεσῶσα.

Εἰς μέλιτος ἀγγεῖον καθεῖσα διέπτατο
Μῦα, κεκορημένη δ' ἀναπῆν' ὡς θέλει (δῶν,
Μέλι' ἔμπαγέντων ἔχετο γλυχρῶ πο-
Θνήξασα δ' εἶπ', ἔλυγρόν ἐν μέλιτι θα-
νῶν. Ε' πιμύθιον.

Α'νδρὶ ἀγαθῷ καλὸς ἔκ ἀπεχθῆς ποτε μό-
ρος. XV.

Musca, in Mellis vas quæ deciderat.

In Mellis ollam Musca se demiserat,
Quæ cum cibo distenta vellet egredi,
Tenaci inhaesit implicata nectare,
Moriēs ὃς ait, in melle acerbū haud mihi mori.
Sensus fab.

Honestæ mors fortis haud acerba ynquam viro.
VVL-

Ι'ς.

Α'λώπηξ, καὶ λέων.

Ὡς πρῶτ' ἀλώπηξ ἶδελέοντα, τῷ φόβῳ
Μικροῦ ἀπέσβη, πάλιν ἰδοῦσ' ἤπλον δέος.
Ε'πάταξε, τρίτονδε θεασαμένη φρεσὶν
Θάρσος γ' ἀέξουσα προσίεν, προσήυδάτ'ε.

Ε'πιμύθιον.

Φοβερ' ὁπρόσοισα τίθησιν ἡ σωήθεια.

XVI.

Vulpes, & Leo.

*Vulpes Leonem aspexit ubi primum, quasi
Misera est metu exanimata, mox videns eum
Timuit minus; ubi tertio aspexit, animos
Sumens, propeq; accessit. Et ausa est alloqui.*

Sensus fab.

Horrenda reddit usus ipse mollia

SENECA,

12.

Γέρων, καὶ θάνατος.

Αἰνῶ γέρων ξύλων βαρυθεὶς φορτίῳ
 Αὐτὸ ἐν ὁδῷ ἀποθεὶς ἐπεκαλεῖτο θάνατον,
 ὃ δ' ἐπαριῶν ἐπωθάνετο τί μιν θέλει;
 Ε'πίθες τρέων τίς δ' ἔφη, ἐμοῖς ὅμοις βάρος.
 Ε'πιμύθιον.

Δείδιμεν ἀπόντ' ἐδὲν, παρόντ' αἰνῶς μέρον.

XVII.

Senex, & Mors.

*Senex iniquo prae-gravatus pondere
 Lignorum, onus deposuit in via invocans
 Mortem, adfuit Mors, & rogat, quid se velit.
 Impone ait tremens humeris fascem hunc meis.*

Sensus fab.

Mortē dū abest tēnimus, at horremus cū adest.

B

VVE

Ι Η'.

Α'λώπηξ, καὶ ἐχῖνος.

Φάραγγι πηλοῦ κερδῶ ἔχετο, εἵρεται
 Ε'χῖνος αὐτῆς, τοὺς κρότωνα ἀρα θέλει
 Α'πελᾶ, ἀμύζοντας οἱ αἶμ', ἧ, οὐδαμῶς,
 Εἰγὰρ ἀπάγοις μεσοῦς, παρῖσ' ἄθυσ ἄσι-
 γοι. Ε'πιμύθιον.

Κινῶν καθεσηκότ', ἐπάγει αὐτῷ κακόν.

XVIII.

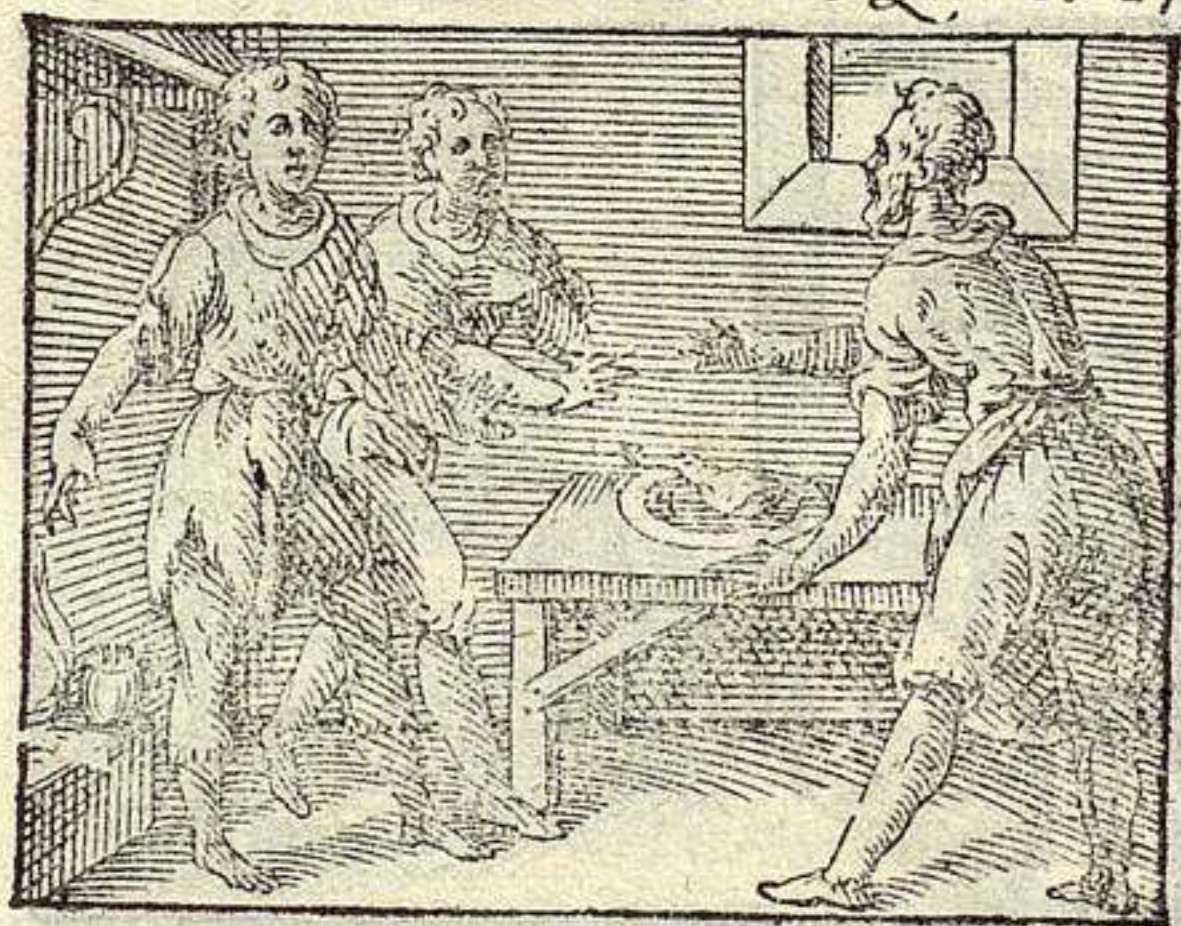
Vulpes, & Erinaceus.

*Vulpes lutosâ inhæserat voragine,
 Rogat Erinaceus an abigat muscas velit,
 Sibi sanguinem, quæ exurgerent, nequaquâ ait,
 Saturas si enim has pellis, aderunt famelicæ.*

Sensus fab.

Res qui novas querunt, malum sibi comparant.

DVO

Ι'Θ.

Νεανίσκοι δύο, καὶ μάγειρος.

Παῖδες μαγείρῳ δύο προσῆλθον, ὧν ὁ μὲν
Κλέψας μέρος κρεῶν ἐδὼ θατέρῳ, κρέας
Ζητεῖ μάγειρος, ἔχων ἐλεῖν ἀπείπ', ἐλὼν
Ε'χειν, ὅσ' ἤ, κ' ἂν κλώψ με λήσει, οὐ θεόν.

Ε'πιμύθιον.

Βροτούς τι λανθάνειν δυνατὸν, εἰδὲν θεόν.

XIX.

Duo Adolescentes, & Coquus.

Adeunt Coquum Iuvenes duo, alter carniū
Frustum abstulit, socio Εἶ dedit, carnem coquus
Petit, abstulisse hic se, habere alter negat,
Hic ait, latet si me, haud latebit fur Deum.

Sensus fab.

Cælare aliquid homines pote est, nunquā Deum.

B 2

MEDI-

K'.

Γ'ατρὲς, καὶ νεκρὸς.

Θεράπευεν ὄν νοσοῦντ' ἰδὼν θανόντα δὲ
Γ'ατρὸς ἐκφέρεισθαι, εἰ οὗτος, ὁ ἀνὴρ,
Εἴη, ἀπήχετ' οἴνου οὐκ ἀπέσβη ἄν,
Τότε τις εἴη ὥτ' ἂν τάδ' εἰπεῖν ζῶντ' ἔδει.

Ε'πιμύθιον.

Καίρῳ ἐν ἀνάγκῃς ἐπιβοήθησον φίλοις.

XX.

Medicus, & mortuus.

Curauerat quem agrum ipse dū efferrī vider
Iam mortuum Medicus, ait, si hic sobrius
Biduum fuisset homo, haud suum obisset diem,
Tunc quidam ait, vinū admonere opus hac fuit.

Sensus fab.

Cum vrget necessitas amico opem feras.

CANIS,

Κά.

Κύων, καὶ μάγειρος.

Κύων θορήσας εἰς μαγειρεῖον κέαρ
 Ἡ'ρπασε φυγῶν, στραφείς μάγειρος, καὶ τόδε
 Γνὲς φησ', ὃ ἔργος ὅπερ ποτ' ἤσσε φυλάξομαι.
 Οὐμοὶ γὰρ ἔκλεψας κέαρ, ἀτὰρ δὴ ἔδως.

Ε'πιμύθιον.

Πάθημα πολλάκις, μάθημ' ἀνδρὶ γίνεται.

XVI.

Canis, & Coquus.

*Canis culinam ingressus abstulit Coquo
 Cor alia agente, fugitq; conuersus Coquus,
 Heus tu iquit, obseruabo ego usq; te ubi ubi eris,
 Nō cor enim ablatū est mihi hoc furto, at datū.*

Sensus fab.

Plerumque damno aliquo supere discunt viri.

B 3

LEO,

Κ β'.

Βάτραχος, καὶ λέων.

Βοῶντος ἤκουσεν λίγα βατράχου λέων
 Τὶ ζῶον οἰόμενος μέγα, πρὸς ὅπα σάφει
 Πάντη περιβλέπων, ἐξιόντα δε βάτραχον
 Λίμνης ἰδὼν, ποσὶν προσελθὼν ἀπέπνιγεν.

Ἐπιμύθιον.

Πολλάκι φάτιν μινύθει πρόσοψις ἀνέρων.

XXII.

Leo, & Rana.

Clamantē inaudierat Leo Ranā, ἔσ' animal
 Aliquod putans magnum retro vertit oculos,
 Lustrans locum late, exeuntem mox videns
 Ranam è palude, pedibus accedens terit.

Sensus fab.

Famam hominibus saepe minuit praesentia.

VRSVS,

Κς'.

Ἀρκτος, λέων, καὶ ἀλώπηξ.

πολλὰ μαχέσαντο περὶ κεμάδος ὁμῶς λέων,
Ἀρκτός τ' ἀπειρηκότες ἐπεία τῇ μάχῃ
Ἀμφω ἔκειντ' ἐν δ' ὅσον αἵσσειν δυνάμενος
Ἰδὼς ἀλώπηξ ἥρπασε κεμάδα, καὶ φύγεν.

Ἐπιμύθιον.

Ρεῖα δυνάτων φίλος δίχα φρονουῶτων κρα-
τεῖ.

XXIII.

Vrsus, Leo, & Vulpes.

*Diu Leo, atque Vrsus simul pugnaverant
Ob Hinnulum, fessi iacebant denique
Vterque sic, sibi fas moveri ut non foret.
Vulpecula viso hoc Hinnulum rapit, ac fugit.*

Sensus fab.

Facile potentes dispares vincit minor.

B 4 FOR-

ΚΔ.

Μήρμηξ, καὶ περισερά.

Μήρμηξ ῥόα εἴλκεθ' ὑδάτων, ῥίψ' οἱ κλάδον
 Πέλεια, τῷδ' ἐσώθη αὐτὴ, αὖ πάλιν
 Ἐδακνεν ἰξάτω λοχῶντα περισεράν,
 Ο'δ' ἤλλετο, πέλεια δὲ μεταξὺ ἀπέπηατο.

Ε' πιμύθιον.

Ε' ευεργετήσαντι δ' εἰ ἀποδιδόναι χάριν.

XXIIII

Formica, & Columba.

*Formica aqua fluxu trahebatur, iacit
 Columba ramum, euadit hoc illa, perugit
 Mox Aucupem insidijs capere parantem auem,
 Excutitur hic, Columba & interim fugit.*

Sensus fab.

Referre oportet bene merenti gratiam.

AGNVS,

Κέ.

Ἐρίφος, καὶ λύκος.

Θυρίδος ἀφ' ὕψηλῆς λύκον παριόντ' ἰδὼν
 Ἐλειδόρει, ἐπεκερτόμειτε μάλ' ἔριφος
 Ἐ' πεσιν ἀταρτηροῖς, ὅδ' ἠπίως ἔφη,
 ὧ' οὗτος, οὐ σύ με λοιδορεῖς, ἀλλὰ ὁ τόπος.

Ἐπιμύθιον.

Τόπος αἴτιον πολλάκι γίνεσθαι ἀμαρτάνειν.

XXV.

Agnus, & Lupus.

*Alta ex fenestra transeuntis Hædus Lupo
 Probra ingerebat multa, grauiaq; prosequens
 His vsque eum, renidens leniter hic Lupus,
 Non tu mihi maledicis inquit, at locus.*

Sensus fab.

Est ansa peccandi plerumque homini locus.

B S COR

Κς'.

Κόραξ, καὶ ὄνος, καὶ λύκος.

Καταπλάσ ὄνον ὁ κόραξ τὰ νῶθ' ἠλκωμένον
 Ρίγχει ἔπαι', ὄγκᾱ ἴ' ὄνος, καὶ ἐς αἶρα
 Λάκτιζε τοὺς πόδας, γελαῖ κύριος, ἰδὼν
 Λύκος ἦ, μέδε φονδύσει, εἰάν βλέψωμόνον.

Ε'πιμύθιον.

Κακῶς ἀκέων πᾶσιν ἐσθ' ὑπόψιος.

XXVI.

Corvus, Asinus, & Lupus.

*Tergus Aselli exulceratum devolans
 Corvus rescindit, hic rudis, Cælum, & furens
 Dolo, calcibus petit, ridetq; Herus,
 Lupus, at me ait si aspexero, occisum volet.*

Sensus fab.

Est omnibus suspectus is qui audit male.

DE

ΚΖ'.

Α'λεκτριόνες δύο.

Μαρναμένοιν δ'ύ' ἀλεκτόρων εἰς τὸν ἑτε-
 Τρόπωσεν, ἡπληθὺς κρύβη, ὃδ' ἀράμενος (ρον
 Νικλῶ εἰς ὕψος ᾗδεν ἀρθεῖς, αἰετὸς
 Τόνδ' ἤρπασεν, κεκρυμμένος δεγέγον' ἀ-
 ναξ. Ε'πιμύθιον.

Φιλεῖ ταπεινοὺς θεὸς, ἀγήνορας μισεῖ.

X XVII.

De duobus Gallis.

*Pugnantibus duobus alter alterum
 Gallus fugavit, se abdidit victus, super
 Alto pariete victor euolans canit :
 Aquila hunc rapit, regno potitus alter est.*

Sensus fab.

Deus superbos odit, humilibus fauet.

B 6 MVLVS

Κή.

Ἡμίονος.

Κριθῇ παχυθεὶς ἡμίονος εἶπε γονεῶν
 Ακαμαντόποδα αὐτῷ ἰὸν ἵππον ἔμμεναι,
 Ταχέος ἀνάγκης δ' αὖ ἐπελθούσης δρόμῳ,
 Ἐγὼν ἀπόγονον εἶναι αὐτὸν τοῦ ὄνου.

Ἐπιμύθιον.

Ἐῆς βροτοῦς κακὰ ὑπομιμνήσκει τύχης.

XXVIII.

Mulus lasciuens.

*Multa ordei olim copia lasciuens
 Cursorem Equum sibi esse dicebat patrem
 Mulus, ut alacri autem fuit sibi cursu opus,
 Cognovit Asino esset quod oriundus patre.*

Sensus fab.

Status recordari sui aduersa faciunt.

TIBI.

ΚΘ'.

Σαλπικτῆς, καὶ πολέμιοι.

Α'λούς ὁ σαλπικτῆς εἶδε το πολέμιους
Ὅπως ἄμαχον ἐαυτὸν ἀπολύωσιν, ὧς
Σάλπιγξ μόνη, θανάτου σὺ μᾶλλον ἄξιος.
εἶπον, ὅτ' ἄμαχος ἄλλος ἐγείρεις εἰς μάχην.

Ε'πιμύθιον.

Πταίει πλέον ὁ πρὸς κακὸν ὀτρυνίας, ἢ ὁ
δρῶν.

XXIX.

Tibicen, & Hostes.

*Tibicen à phalange captus hostium
Rogabat, imbellem se uti dimitterent,
Cui nil tubam præter, nece hoc tu dignier
Hostis ait, incendis quòd imbellis alios.*

Sensus sub.

Peccante peccat magis, eum qui promouet.

VER-

Λ'.

Σκώληξ, καὶ ἀλώπηξ.

Τὰ πηλῶ ἐξιὼν ποτὲ σκώληξ ἔφη
 Ζώοισι πᾶσ' ἰατρός εἰμ' ἐγὼ καλός,
 Ὡς ἐνὶ θεοῖς πάων, ἀλώπηξ δ' εἶπε πῶς
 Ἄλλους ἰώμενός σε κυλλὸν οὐκ ἰᾶ;

Ε' πιμύθιον.

Ἔς' οὐδ' αὖτως σοφός, ὅς τις οὐχ αὖτ' ὦ σοφός.

XXX.

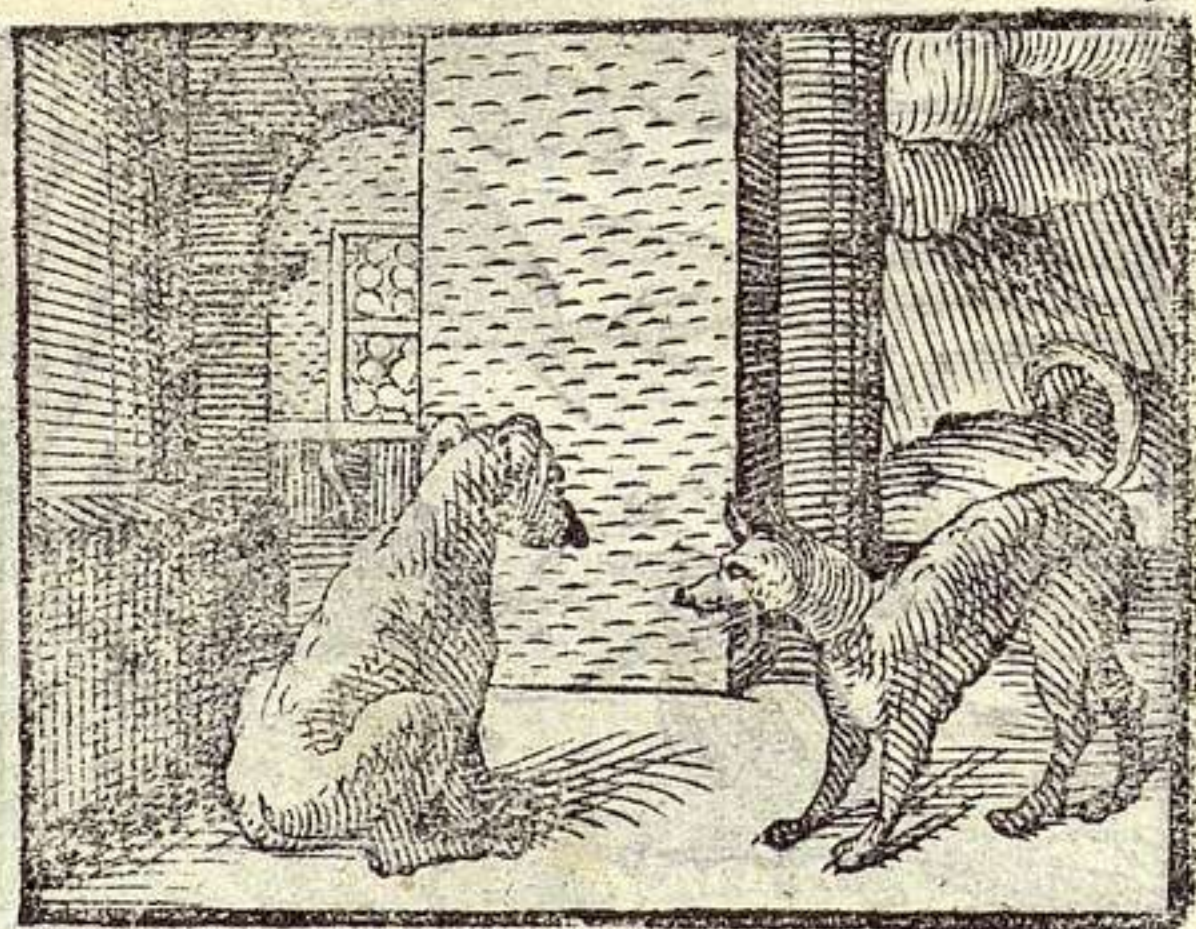
Vermis, & Vulpes,

*Vermis luto egressus alijs cum animantibus
 Tenere se artem gloriabatur probe
 Medicam, ut apud superos Paean, Vulpes ait
 Si alijs mederis, tu cur ipse claudicas?*

Sensus fab.

Sapiens sibi qui non sapit, nihil sapit.

CANES

Λά.

Κῶες δύο.

Οὐρανὸν ἕως οὐροῖς περίπλινξεν νότος
 Πτεροῖσιν, ὡς κύων, ὅς οὔ ποτ' ἐξίει
 Στέγους, κύων ζητεῖ ἕτερος τ' αἵτιον, ὅς ἢ
 Θερμὸν ποτ' ἄσεν ὕδωρ, συγῶν ἂν καὶ ἄπυ-
 ρον. Εὔπιμύθιον.

Καὶ τὸν ἀγαθὸν, συγῆ ὁ πρὸς κακῷ παθὼν.

XXXI.

Canes duo.

*Teneret amplexum humidis dum alis Notus
 Caelum, Canis quidam pedem nūquam è domo.
 Alter ab eo quarit Canis causam, hic ait
 Calida olim aqua laesus, metuo modo frigidam.
 Sensus fab.*

Bonos veretur quoque, malos qui expertus est.

COR

Λβ.

Κόραξ, καὶ μητήρ.

Χαλεπῇ δαμῆς ἔκειτο τῇ νόσῳ κόραξ,
Καὶ μητέρα λιτάνειν ἄχεσθαι ὑπὲρ
Αὐτοῦ θεοῖς, ἥδ' εἶπε, τί τέκνον ὄρελος,
Εἰ πάντ' ἀπ' εἰς θυμῷ τεαῖς κλοπαῖς θεοῖς;
Ἐπιμύθιον.

Ἐπὶ κρον εἴξει οὐδ' ἐν' ὁ κακ' ἄλλους δράσας.

XXXII.

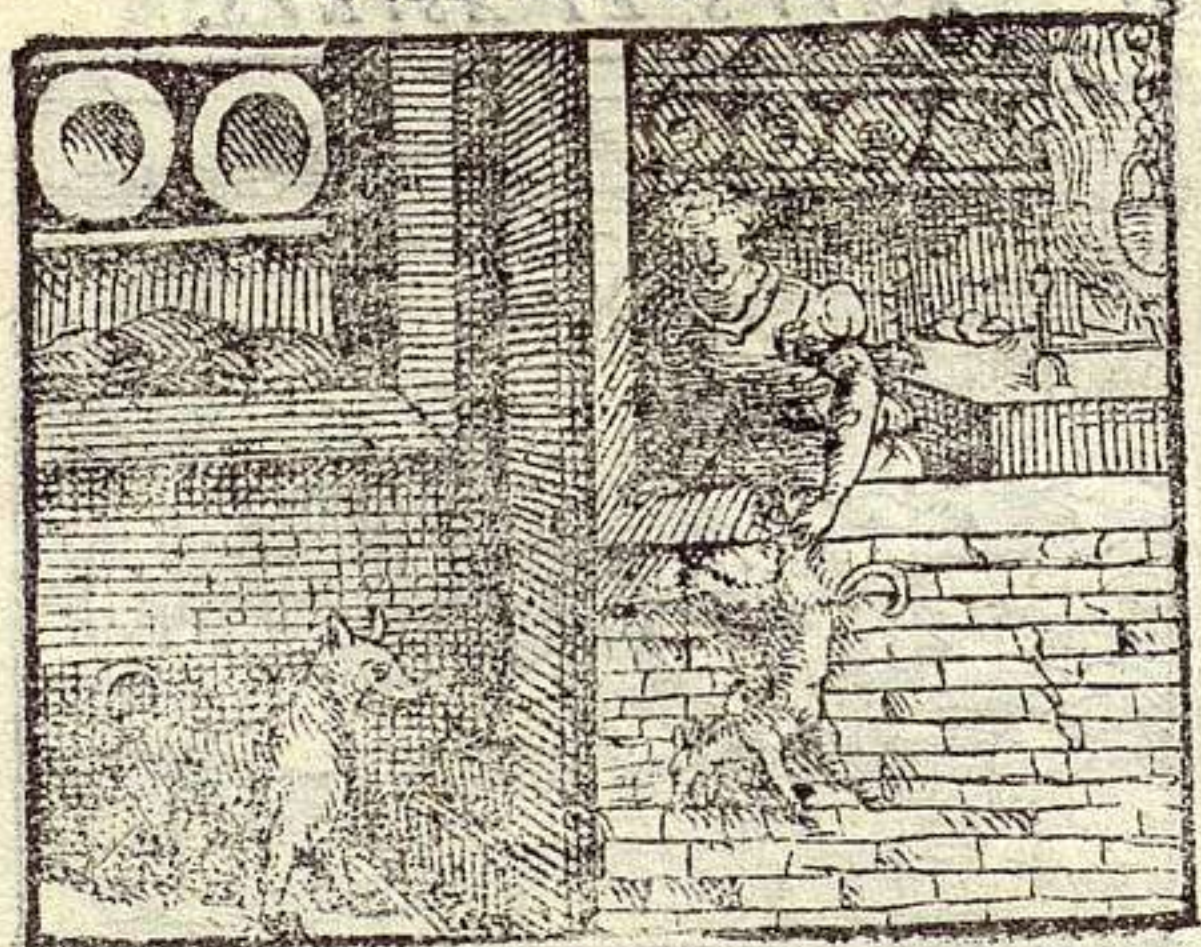
Corvus, & mater.

*Morbo laborabat rapax corvus graui,
Matrem obsecrat, prece ut fatiget Caelites.
Nati ob salutem, illa inquit, heu quid proderit,
Si omnes tuis furtis tibi infensi Dii?*

Sensus fab.

Nullius opem speret, fuit qui alijs nocens.

CANES

Λ γ'.

Κυῶες δύο.

Ἐπεντῶντος δαῖτα καλῶ δεσπότη
 Ἡ λικα καλῶν κύων μαγειρεῖον ἐσάγει,
 Καὶ τόνδε δείπνου ὅτε πάσαι προσσό-
 Μάγειρος ἔρριψ' ὧς ἐξωθε θυρίδων. (κα,
 Ἐπιμύθιον.

Υπὸ πειχόμενῳ οὐ πείθει ἐξ ἀλλοτρίων.

XX XIII.

Canes duo.

*Canis apparet ante lautum Hero convivium
 Inuitat equalem Canem, in Culinam cuncti,
 Hospes Canis vorare ubi credit dapes,
 Electus à Coquo Culinam extra est miser.*

Sensus fab.

De alieno habenda pollicenti haud est fides.

E Q V V S,

ΛΑ'.

Ο'νος, καὶ ἵππος.

Ἴππός τ', ὄνος δ' ὁμοῦ μέγα βεβριθότες
 Ἀμφοῖσ' ἔδον, ἰκέτ' ἔδεν οἱ ἀρηγέμεν
 Ἴππον δ' ὄνος, ὃ δ' ἀπείπε, πιλνεῖ ὄνος, βάρος
 Πᾶν δεσπότης ἵππῳ, τὸ δ' ἐρ μ' ἐπέθη γ' ὄνῳ.

Επιμύθιον.

Κρείων ἔαν ἀρήξῃ χερή δ' ἑκατέρῳ.

XXVIII.

Equus, & Asinus.

*Faciunt iter vnà Equo, & Asino, satis
 Vtroque onusto, comitem Asellus obsecrat
 Se vt adiuvet; negat hic, moritur Asinus, Equo
 Herus omne onus, pellem quoq; imponit Asini.
 Sensus fab.*

Tenuem potens ni iuvet, vterque concidunt.

P I S C A-

Λέ.

Α' λιῶς, καὶ σμαρίς. (λιῶς,
 Τὸ γένω σμαρίς α τοῖς δικτύοις εἶλεν ὁ-
 Η' δε λιτάνειν αὐτὸν οὐτότε μιν λαβεῖν,
 Α' καὶ γ' ὅταν αὐξυνθῇ, ὁ δ' ἄνους εἶλω ἔφη
 Κέρδος παρὲς, τ' ἐν χερσὶ, μείζους ἐλπίδι.

Ε' πιμύθιον.

Τ' ἐν χερσ' ἀφείς μείζους δι' ἐλπίδα νήπειος.

XXV.

Piscator, & Cerrus.

*In rete Cerrum perpusillum cæperat
 Piscator, is dimittat ut se, eum rogat,
 Vbi creuerit capiat, at hic stultus sim ait,
 Maiore si spe, quod teneo, omittam lucrum.*

Sensus fab.

Non sanus est abijciens quod habeat spe lucræ.

PISC A-

Λς'.

Α' λιῶς, καὶ ἰχθύες.

Α' λιῶς τις ἤυλιζεν ἐπὶ θῖν' ἄλός, δοκῶν
 Ἰ' χθύας ἐφάλλεσθαι ἰδεῖν, γνοὺς δ' ἐλπίδος
 Ψ' δ' ἐν ἡσυχίᾳ σκτὺ βάλε, γίνεσθαι ἄγρ' ἄλλεσθαι
 Ο' δ' ἦ, μὴ αὐλουῶτος κἀκίς· ὠρχεῖσθ' ἐν νύϊ;

Ε' πιμύθιον.

Πᾶν τὸ παρὰ κρηρὸν δρώμενον ἐπιμεμφές
 ἦν.

XXXIII.

Piscator, & Pisces.

*Piscator in littore canebat tibijs
 Saltare visurum putans Pisces, videt
 Vbi se esse falsum, rete iacit, & praeda fit,
 Salit hæc, salitis hic pessimi, cū haud cano, is ait.
 Sensus fab.*

Reprehenditur quicquid fit alieno loco.

P. A.

Δ ζ.

Γοιμῶν, καὶ πρόβατα. (ἀνέβη,
Θ' εἶμ' ὑπὸ χάμαι ποιμῶν τανύσας δρυὶ
τίνασέ τ' αὐτὴν, τάδε πρόβατα μετὰ τῷ
φαγεῖν

Βαλάνες λάθον συνεδίονθ' εἰμ' ἄθ', ὁδὲ γνέε
εἶμ' ἢ παρέχετ', ἄλλοις κάκισ', ἀφέλεσθ'
ἐμῶ. Επιμύθιον.

Εὖ δρῶσιν ἄλλοδαπὲς πέπονες, εἰς κακῶς.

XXXVII. Pastor, & Oves.

*Substrata humi eius veste quercu ascenderat
Pastor, quatit ὅς, ἔλκ' ἀστ' Oves glādes dū edunt,
Vestem vorant quoque nescia. Pastor videns
Datis, improbe, ait, alijs, mibi vestem admittis?
Sensus fab.*

Stolidi bene externis, suis faciunt male.

EOLVM.

Λή.

Περὶ σερά, καὶ κορώνη.
 Κόμπαζ' ἐπ' ὤτοκ' ἰα πελειὰς μέγα χόρω
 Ἐν ὀρνέων, κλύουσα δὲ κορώνη ἔφη,
 Ἀλλ' ὦ γαθὴ τῶς γαυριᾶν παῦε, πλέονας
 Γὰρ ὅσω τέκετ, τόσω πλέον σωάγης λύ-
 πης.

Επιμύθιον.
 Τὰς ζημίας πολλοὶ οἴουσιν ἀγαθὰ.

XXXVIII.

Columba, & Cornix.

*Cætu in animum Columba iactabat suam
 Fœcunditatem, id audiens Cornix ait,
 Heus parce soror hoc gloriari, nam paris
 Quo magis, doloris eo magis fit accessio.*

Sensus fab.

Incommoda sua putant plerique commoda.

COLUM-

Λθ.

Πελειὰς, καὶ κρατὴρ ὕδατος γεγραμμένος.

Πέλεια διψαλέη γεγραμμένον ὕδατος
Κρατὴρ' ἰδοῦσ' ἀληθὲς οἰομένη, κάτω (θεν,
Ρ' ἰμφ' ἵπτατο, πῖνα κίτ' ἐμπεσῆσ' αὐτῷ λά
Χαμάζετε κλαδέντων πεσοῦσ' ἐάλω πτε-
ρῶν. Ε'πιμύθιον.

Ε'ργῷ ἀπερὶσκέπῃως ἐπιτιθεὶς ὀλύει.

XXXIX.

Columba, & Vas aquæ pictum.

Sitiens Columba pictum aquæ in tabula videt
Cratera, verumq; rata se celerrime
Demittit, ut bibat, tabella & inscia
Se illidit, & fractis capitur alis cadens.

Sensus fab.

Temere qui aliquid aggreditur, in damnum ruit.

CAME

M.

Κάμηλος, καὶ ἄνθρωποι.

Κάμηλος ὅτε πρῶτον ἴδῃ τ' εἰς ὧπα βροτοῖς
Πελώριον φοβουῖτο θῆρα, πολλάκις δ'
Ὅρῶντες ἤλθον ἐγγύς, ὥς πρᾶον τ' ἴδον
Ἦλον, τόσον τ' ἀτίθη ἄψ, ὥς παῖδ' ἐλᾶν.

Ε'πιμύθιον.

Ποιοῦσιν οὐδ' ἐνός, ὅτε τισ' ὁμιλῇς λίαν.

XL.

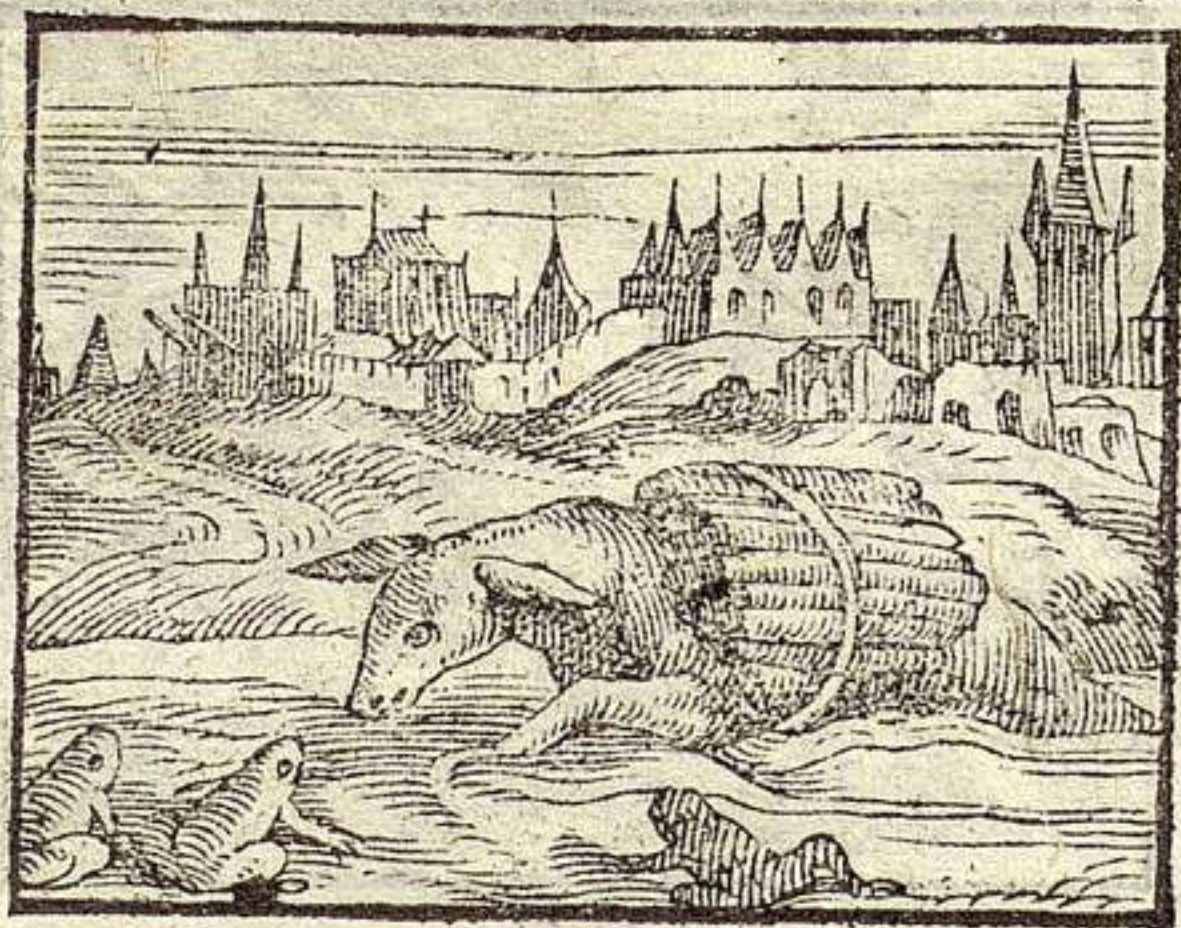
Camelus, & Homines.

Camelus ut primum se videndam obtulit
Timere vastam homines feram, dehinc sæpius
Visam eā adeunt, capiunt q̄, amabilem ut videt,
Contemptum mox habita sic, pueri ut regant.

Sensus fab.

Parit contemptum nimia familiaritas.

ASINVS,

Μ α.

Ο'νος, καὶ βάτραχος.

Ο'νος μέγα βεβριθὼς περήσας ποτὲ ἴ' ἑλως
 Ε'πεσεν ὀλιθήσας, ἐγείρειν δ' ἀδυνατῶν
 Ε'ν τῷδε σῶμ' ἀδύρετ' ὀγκῶν, βάτραχος
 Τί φη δράσας, εἰ εἰς πάλαι ᾤδ', ὡς ἐγὼ;
 Ε'πιμύθιον.

Πόνω ἐπ' ἐλαχίσῳ ταραπνέται ὁ πέπων.

XLI.

Asinus, & Rana.

*Onustus Asinus dum paludem transmeat
 Lapsus cecidit, & inde cum corripere
 Haud membra posset, flens rudebat, audiens
 Rana ait, at esses si hic diu, ut ego, quid ageres?
 Sensus fab.*

Quocunque minimo iners dolore frangitur.

C

LEPO-

Μ β.

Λαγωοὶ, καὶ ἀλώπεκες.

Λαγωοὶ ἀετοῖς ἐπολέμουν, ἐπικουρέειν
 αὐτοῖς ἀλώπεκας ἰκέτ' αὖτον, αἷδ' ἔφ' αὖτον
 ὥς ἦλθον ἄν ἐπικουροί, εἰ μὴ ἦδεσαν
 Σαφῶς τινὲς τ' αὐτοῖ, μετὰ τέττισιν ἢ μά-
 χῃ. Ε' πιμύθιον.

Τοῖς κρείττοσιν ἐριδανέμεν μάλ' ἀλαβοῦ.

LXII.

Lepores, & Vulpes.

*Lepores gerentes bella cum Iovis Avibus
 Opem rogarunt Vulpium, responsum ab his
 Quod opem dedissent, nisi satis sibi cognitum
 Qui ipsi sient, quibus ᾧ, cum bellum gerant.*

Sensus fab.

Cave cum Potentioribus contendere.

COR-

Μ Γ.

Κορώνη, καὶ κύων.

Ρέζουσ' ἱερὰ γλαυκώπιδι κορώνη θεῶ
Πρὸς δ' αἵ πνον ἐκάλει κυῷ, ὅδ' ἔφη, δρᾶς ὦ
γαθὴ

Μάλλω, θεῶ γὰρ ἄπ' ἡδ' αθυμῶ, δρῶ ἔφη
Διὰ τούτο μάλλον, ἵνα διαλλαγῇ ἐμοί.

Ἐπιμύθιον.

Ἐν εὐργετήμασιν κοτοῦνθ' ἰλάξεαι.

XLIII. Cornix, & Canis.

*Cornix sacra operans Palladi ad epulas Canē
Inuitat, ille, frustra ait, facis soror,
Insensatibi nam Dea, ait hæc facio hoc magis,
Ut gratiam effusam recolligam Dea.*

Sensus fab.

Placandus officijs subivatus animus.

C 2 CAN-

Μ Δ.

Α'οιδὸς.

Ε'μελπ' ἐνὶ κεκοιναμένῳ αἰοιδὸς δόμῳ
 Ἀντίδ' ἰαχέσης οἱ ὅπως σφόδρ' ὤετο
 Λύγχιος εἶναι, εἰς θέατροντ' ἤλυθεν,
 Κακῶς δ' ἐκεῖ ἄδων λίθοις ἐξεβάλετο.

Ε'πιμύθιον.

Οὐ μόνον ἑαυτοῖς, ἀλλὰ δεῖ ἄλλοις θ' ἄδειν.

XLIII.

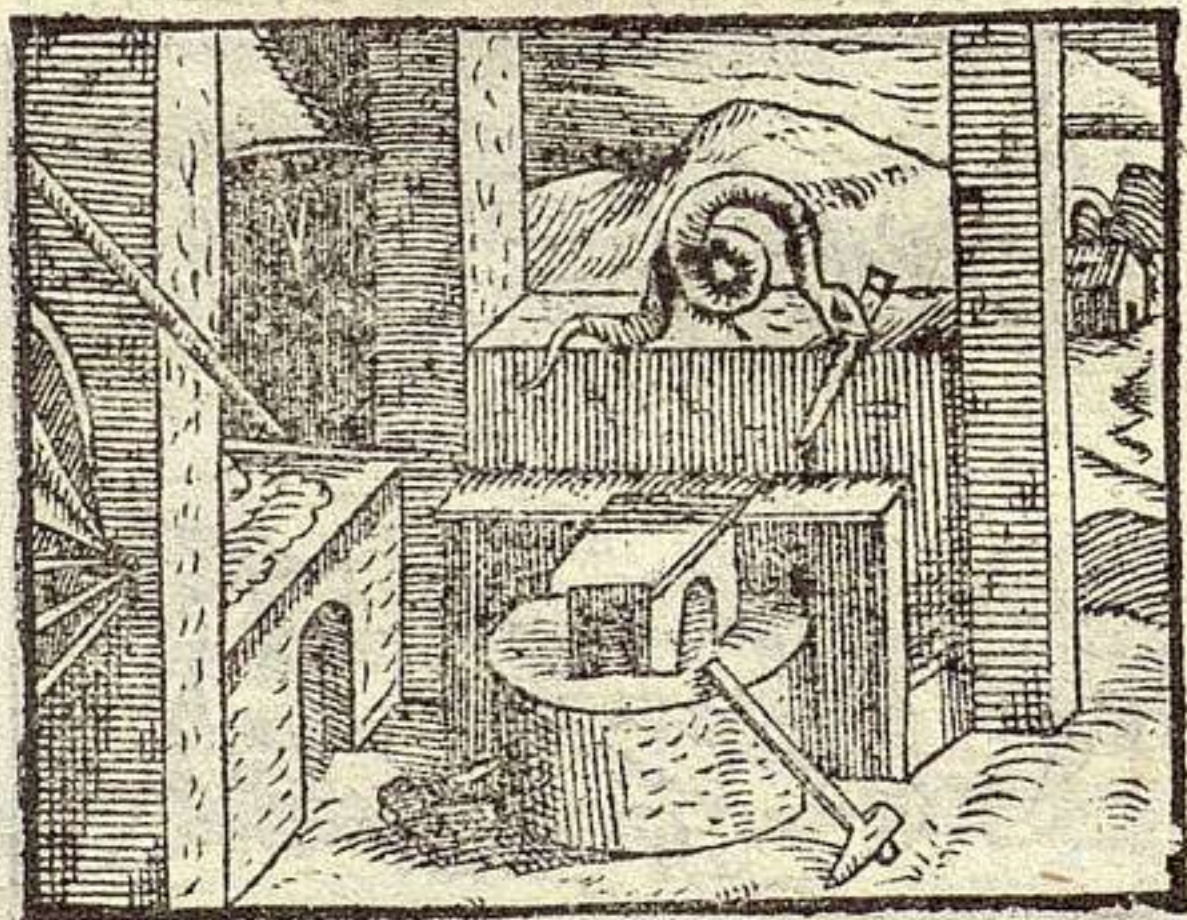
Cantor rudis.

*Calce in domo illa usque cantor dum canit,
 Resonat q̃ vox, sibi canorus maxime
 Est visus, & se ideo Theatro credidit,
 Male ubi canens explosus inde est lapidibus.*

Sensus fab.

Placere & alijs, haud sibi tantum est opus.

MYSTEL-

Με.

Γαλή, καὶ ῥίνη.

Εἰς χαλκεῶνα γαλῇ ἐσήλυθε, καὶ ἐκεί
Τὴν κειμένῳ ῥίνῳ ἔδακν', οἶδ' αὖ ῥέειν
Τῷ αἵματ' ὥψ, γήθη δοκοῦσ' ἐπὶ ῥέειν
Χαλκὸν, ἀμέλει γλῶτ' ἅντ', ὀδόντας γ' ὥ-
λεσεν. Ε'πιμύθιον.

Καλὰς γραφὰς μωμέμενος ἑαυτὸν βλάβει.

XLV.

Mustella, & Lima.

*Ferrarij tabernam edit Mustella, ibi
Limam iacentem rodit, ora mox fluunt
Huic sanguine, Et gaudet, fluere ferrum rata,
Demum misera linguam, atq; dentes perdidit.*

Sensus fab.

Docta invidus dum scripta carpit sibi nocet.

C 3 PAR-

Μς.

Πάρδαλις, καὶ ἀλώπηξ.

Κύσει δεδαιδαλμένε παρθεὺς δέρματος,
Τὰ ζῶα πάρδαλις ἄλλ' ἐποίει οὐδενός,
Κερδῶς' ἔφη πέπαιυσσ' αὐριῶν. σε γὰρ
Δορᾶς ἄγανται νήπιοι, ἐμὲ σοφοὶ νόου.

Ἐπιμύθιον.

Ἄνδρὸς ἀρετῇ θεώρει, οὐ τιμῇ μόνον.

XLVI

Pardus, & Vulpes.

*Picturati tumens honore tegminis
Pardus animantes floccipendebat, alias
Vulpecula ait, noli heus superbire, tuam enim
Stulti stupent pellem, & animum sani meum.
Sensus fab.*

Virtus viri spectanda non vestis, & honos.

CERVA

ΜΖ.

Ε'λαφος, καὶ λέων.

Κυνηγέτας φάγουσ' ἐς ἄντρον εἰσέδω
 Ε'λαφος, λέοντ' ἐνέκυρσέθ', ἔ μέλλουσ' ἀπο-
 Φαγέσθαι εἶπεν, ὦ κακὴ μοῖρ' ἀνέρας
 Φυγοῦσα θηρ' ἐνέπεσον ἀγριτάτῳ.

Επιμύθιον. (λίγον.)

Μεγάλῳ ἐνέπεσε κακῷ φυγὼν πολλάκι' ὅ-

XLVII

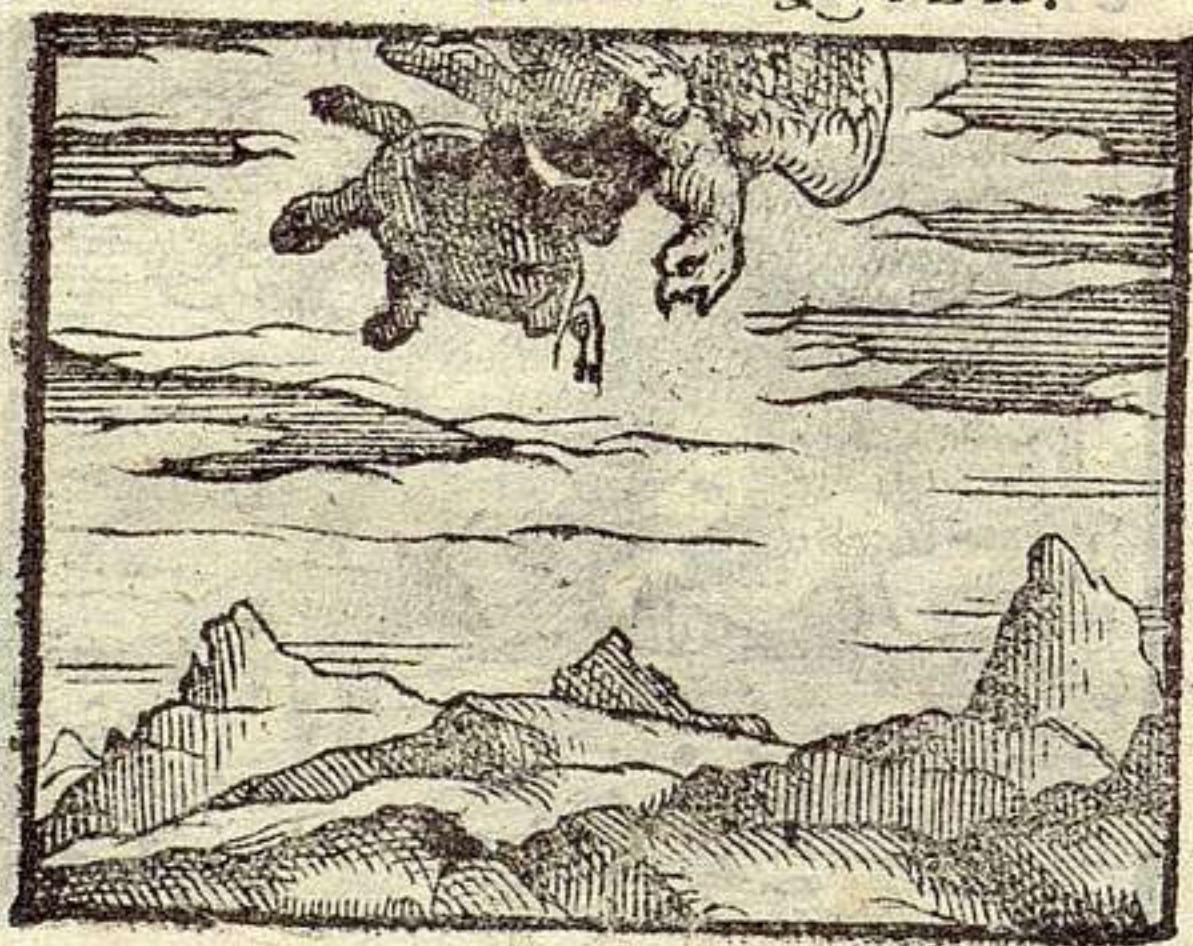
Cerva fugiens, & Leo.

*Ingreditur antrum Cerva, venantum fuga,
 Offendit ibi Leonem, Et huic voranda, ait,
 Proh acerba fors, mihi fugio hominum necem,
 Sævißimamq; in omnium incidi feram.*

Sensus fab.

Grave in malum incidunt, plerique levis fuga.

C 4 TESTV-

Μ η.

Χελώνη, καὶ αἰτὸς.

Πτῶσαι ἐδῆτό μιν χελώνη αἰετὸν
Διδάξαι, ὅδε πρὸς τοῦτο μὴ πεφυκέναι
Αὐτῇ παρήγγελ', ἥδε μᾶλλον ἐδέετο
ΥΨΟΥ ὁδ' ἄρας ἀφῆκε, καὶ σωετρίβη.

Ἐπιμύδιον.

Συμβουλίῳ ἀνέρος ἀκουσέον σοφοῦ.

XLVIII.

Testudo, & Aquila.

Testudo agit cum Aquila prece ut volare se
Doceat, amice hac admonente aptā hanc fore.
Magis instat illa, tollit Aquila in aethera
Sublimem, & inde mittit, illa frangitur.

Sensus fab.

Sapientis audienda consilia viri.

VVL.

Μ Θ .

Α' λώπηξ, καὶ ἄλλουρος.

Κερδῶ μετ' αἰλούρω ἥυχετό μιν δόλων
 Τεχνῶνδ' ἀπασῶν δ' μάλ' εἰδέναι, ὅδ' ἔφη
 Μίαν μόνῳ οἶδα, τότ' ἐπέρχεται ὁ κύων
 Ἡ' λωκίναδος, ἕτερος δ' ἐβὰς δένδρον ἔφυ-
 γεν. Ε' πιμύθιον.

Μεῖζων μί' ἀρετὴ ἔκπλεως, ἢ ἀθρόαι.

XLIX.

Vulpes, & Feles.

*Vulpes cum Fele gloriabatur dolis,
 Technis ὅς se instructa omnibus, at ego unā ait
 Feles scio tantum, hic supervenit Canis,
 Astuta capitur, scandit aliter arborem.*

Sensus sub.

Plus una virtus summa, quam multe simul.

C 5

PER-

N.

Πέρδιξ, καὶ ἰξδότης.

Ἰξδότης ἰχνην ἄλῃσα πέρδιξ ἄρτάνῃ
 Γενεῖτο τοῦτον ὁ πολύν μιν, εἰς πάγας
 Προάγειν ἀδελφὰς ἀγγυωμένη, ὅδ' ἔφη
 Μᾶλλον θανῇ τεοῦς θέλουσα προδιδόναι.

Επιμύθιον.

Ἀ'πασ' ἀπεχθής ἐς ἡμέρας προδότης.

L

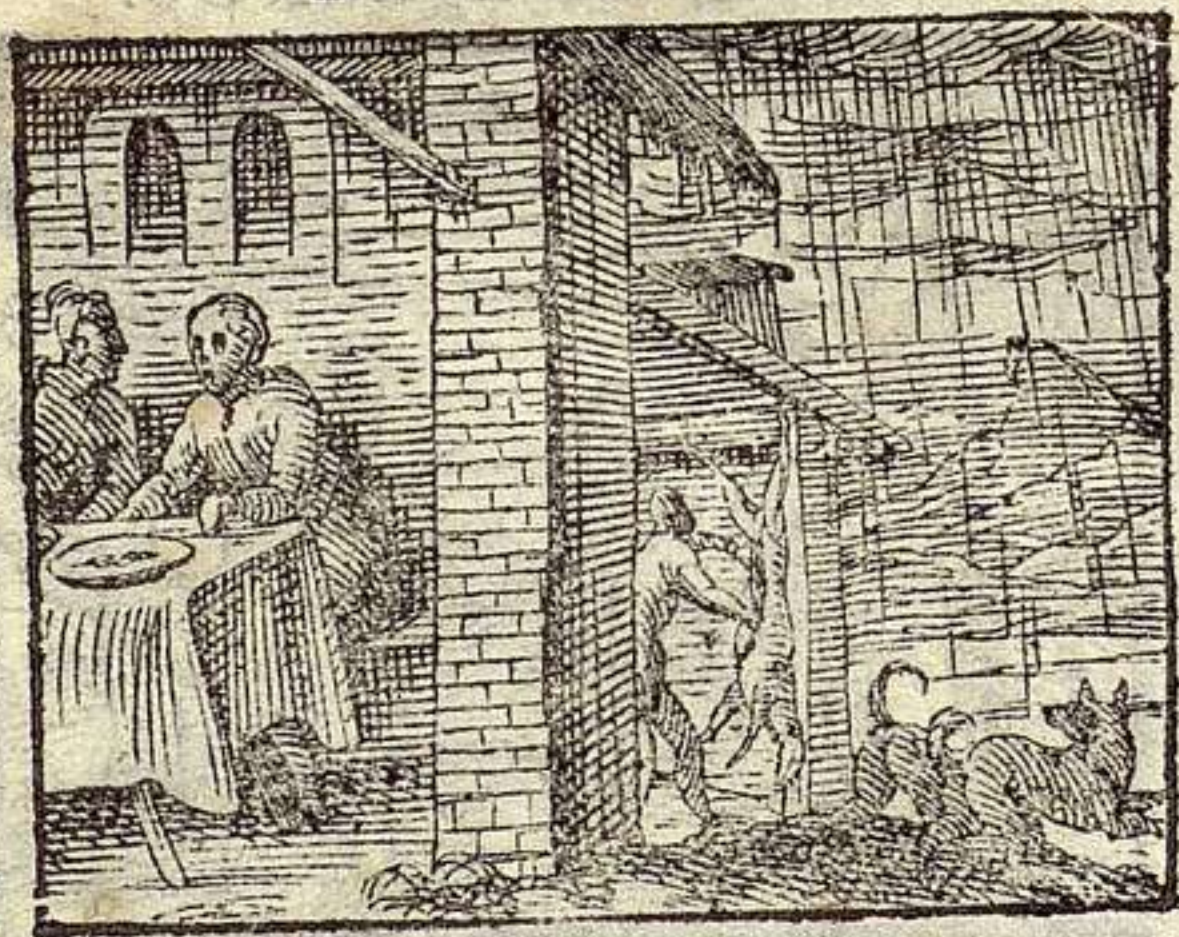
Perdix, & Auceps.

*Laqueo irretita macra Perdix Aucupis
 Sinat ut abire se, rogat, pro hoc pollicens
 Adducere in laqueos obesas hic, magis
 Moriere ait, quod prodeire improba vis tuos.*

Sensus fab.

Inuisus omnibus est hominibus proditor.

DVO

Ν α.

Κυῖες, δύο .

Δηκτηρίῳ κυὶ προσῆφε δεσπότης
Κόδωνα, κόμπαζεν ἐπὶ τούτῳ μέγ' ὁ κύων
Τιμὴν ὁῖων, ἕτερος ἀπαδείκνυσι κύων
Αὐτῷ τόδ' αἰχμῶλι, κλέοσθ' οὐδ' ἐν φέρειν.

Ε'πιμύθιον.

Τίνες αἰχρὰ πολλάκις νομίζουσιν κάλα.

L I

Duo Canes .

*Canis alligarat ab are tintinnabulum
Mordaci herus, canis superbire, id putans
Honorem, At alter admonet falli Canis,
Docet ὅτι honorem haud esse, at esse infamiam.
Sensus fab.*

Turpes plerique res honestas indicant.

C 6 COR

N 6.

Χελιδών, καὶ κορώνη.

Περὶ κάλλεος ἐρίζον χελιδών, καὶ ὁμοῦ
 Κορώνη, ἀμφοτέρωθεν πολλ', εἴπεδ' ἀμέλεις
 Κορώνη, ἐπὶ τῷδε τί λόγωνδεῖ ἔτι; μένει
 Σὸν κάλλος ἥρι μόνον, τουμὸν χειμῶνίτε.

Ε'πιμύθιον.

Ε'μπεδον ἀβερβήλα προκριτέον ἀγαθόν.

LII.

Cornix, & Hirundo.

*Cornicem erat lis inter, atque Hirundinem
 De forma, utrinque dicta multa, denique
 Cornicula, pluribus quid opus ad hoc? ait
 Vere tua tantum forma, mea & hyeme manet.
 Sensus fab.*

Sunt praeponenda quae manent, fluxis bonis.

VIDVA,

N J.

Χῆρα, καὶ θεράπαινα. (νίδας

Πρὸς ὅπας ἔγειρεν ἀλέκτορος θεράπαι-

Ε' πὶ τ' ἔρτα δεσπότης, πόνο λυπουμεύσαι

Αὐταὶ ἀλέκτορα κτεῖναι ἔγνω, καὶ ἔλον,

Αὔξετο πόνος τε, πρὶν ἐξέγειρε γὰρ γυνή.

Ε' πιμύθιον.

Πολλά κ' ἀποβάνουσι παρὰ δόξαν μῆδεα

LIII.

Vidua, & Ancillæ.

Galli ad sonum excitabat Ancillas Hera

Ad opera, pertasa laboris hæ simul

Galli necandi consilium ineunt, necant,

Labor additur, Hera enim excitabat antea.

Sensus fab.

Contra ac putes mala sæpe consilia cadunt.

CAS-

Νδ.

Κορυδαλός.

Κορυδαλός εἰς βρόχους αἰλούς θρυῶν ἔφη,
Οἶμοι τάλαι πόρα, κακῇ γεγαῶτί τε
Μοίρα ἴν' οὐ χρυσὸς κλαπείς, ἢ ἄλλό τι
Τίμιον, ἅταρ λύτθος κριθῆς κόκκος ὀλέκει.

Επιμύθιον.

Μικρὸν πόθ' ἔρμαιον μέγ' ἐπιβάλλει κακόν.

LIIII.

Cassita laqueo capta.

*Implicita Cassita laqueo, lachrymans ait,
Heu me miseram, Et infauſto auem editā die,
Non aurum ego furata, taleve quippiam
Granum, sed ordeï perexiguum occidi.*

Sensus fab.

Plerūque lucrum vile magnum infert malum.

PVLEX,

Νε.

Ψύλλα, καὶ ἄνθρωπος. (πόδα

Ἀνδρὸς ἐπὶ ψύλλα τις ποτ' ἀλομέειν
Εκάθισ', ὃδ' ἥρακλέα κάλει οἱ σύμμαχον,
Ε'πεὶ δ' ἀπῆλθ', ὧ θεὸς ἔφη πῶς σ' οὐκ ἐπὶ
Ψύλλῃ ἀλέξαντ' ἐλπιῶ ἐπὶ μείζουσιν.

Ε'πιμύθιον.

Θεὸν οὐ θέμις καλεῖν ἐπ' ἐλαχίστοις πάιν.

L V.

Pulex, & Homo.

*Inha sit olim hominis pedis saliens Pulex
Vocat Herculem ille ferat qui opem sibi ut abire
Proh Hercules si in Pulice, ait, mihi non opem
Tulisti, eam sperabo qui in maioribus?*

Sensus fab.

Non fas Deū in minimis vocare, sed ubi opus.

GRVES,

N 5.

Χλωες, καὶ γέρανοι.

Χλωες, γέρανοί γ' ἐπίλινος νέμονθ' ὁμοῦ
Λειμῶνος, ἦλθε θηρατής, γέρανοι τάχα
Κοῦφοι ἀπέπλησαν, πίωνι δὲ σωμάτων
Μείναντες οἱ χλωες βάρει, ἐαλώκασι.

Ἐπιμύθιον.

Πῶς φάγει ἐν ληϊδί ἀλίσκεθ' ὁ πλέσιος.

LVI.

Grues, & Anseres.

*Pascebat agmen ὁ Gruum νηὰ, ἔθ' Anserum
Eodem in loco, Venator his superuenit,
Leues statim auolant Grues, sed Anseres
Sunt capti a obese onere morante corporis.*

Sensus fab.

Fit prada diues, cum urbs capitur inops fugit.

VIDVA,

Ν Ζ.

Γυνή, καὶ ὄρνις.

Γυνή τις εἶχεν ὄρνιν οἱ ὁσημέραι
 Τίκτεσαν ὦον, οἰομένη ὥς εἰπλέον
 Δώοι κριθῶν δὲς τέξεται, τοῦτο δράσειν,
 Πιμελὴς δὲ γενομένη τεκεῖν δυνάτ' οὐδ'
 ἄπαξ. Ε'πιμύθιον. (λίαν.

Ο'λέει τὸ παρὸν ὅ τόδ' αὐξάνειν σφάλλεται

LVII.

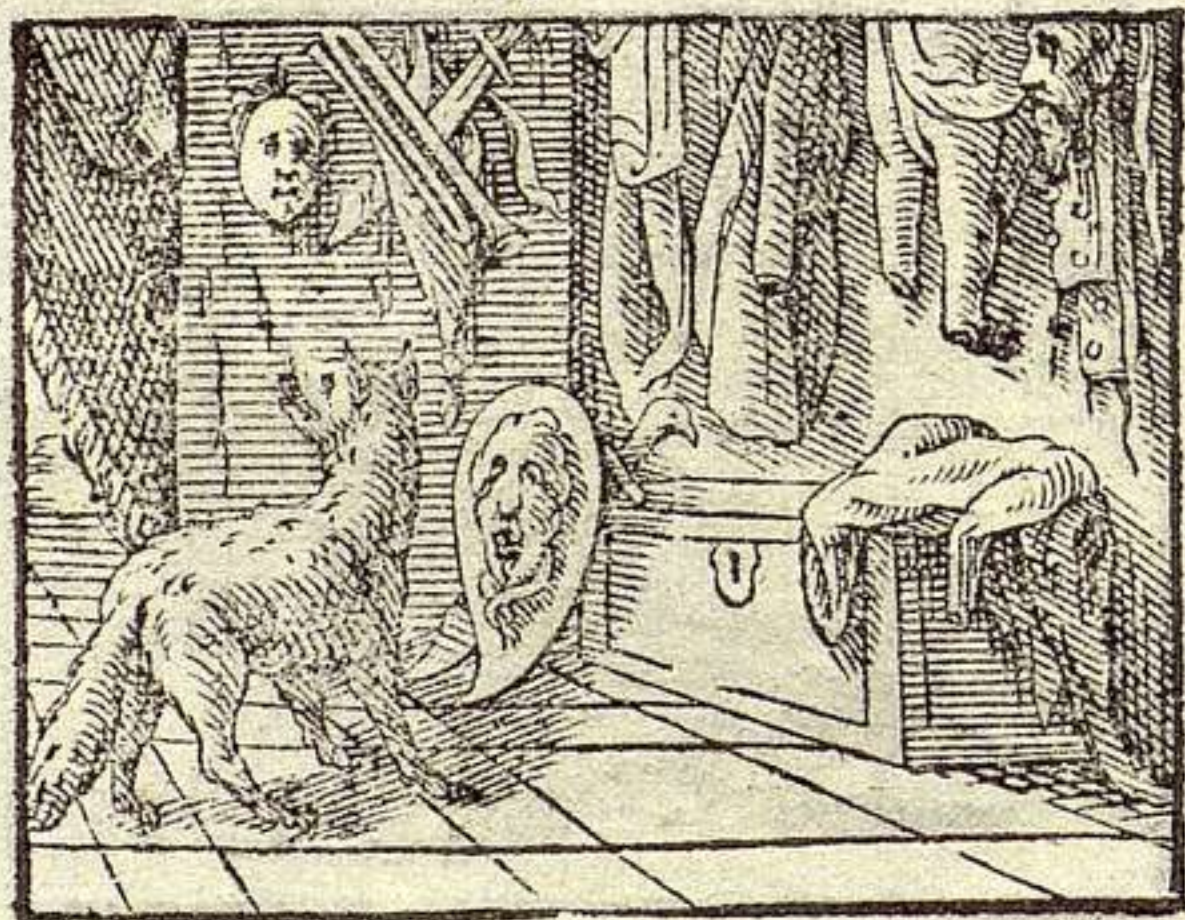
Vidua, & Gallina.

*Gallinam habebat Vidua singulo sibi
 Ouum die dantem, rata hæc plus si ordei
 Tribuat aui, duo parituram, id facit,
 Facta auis obesa, vnum neque poterat dare.*

Sensus fab.

Perdit qđ habet cumulare qui id nimium studet.

VVL-

N η.

Λ' λῶπηξ, καὶ μορμολύκιον.

Ἐλθοῦς' ἐς οἶκον ὑποκριτοῦ κερδώποτε,
 Θεώρει ἀκριβῶς ἕκαστα τῶν σκιδῶν,
 Θεασαμένη μορμολοκίου δὲ καλὸν κάρη,
 ὧ' οἶον εἶπ' ἄτερ ἐσὶν ἐγκεφάλου κάρη.

Ἐπιμύθιον. (κες.

Πολλοὶ δέμας μεγαλοπρεπεῖς, ψυχῇ βλά-
 LVIII.

Vulpes, & Larva.

*Mimi domum olim ingressa Vulpes, singula
 Dum perspicaci lustrat oculo forte ibi
 Aspexit elegans caput Larvæ, atque ait
 Spectans, o quam pulchrū caput cerebro caret.
 Sensus fab.*

Multi decoro corpore animo hebetes stupent.

R V S T I-

NΘ.

Α'γροικὸς, καὶ ὕλη.

Κώπῳ ἐὴ πελέκει ἐδείτο τῷ ὕλῳ
Α'γροικὸς, ἀσμένως ὕλη κατένδυσ', ὁ δὲ
Κώπῳ ἀρηρὼς πελέκει αἶψα τῷ ὕλῳ
Ἐτάμνε τῷθ', αὐτῆς ὕλη δόρω πέσεν.

Ἐπιμύθιον.

Ὅντινα ποτ' εἴ ποιεῖς ἀπαρχῆς σκεπήσαν.

LIX.

Rusticus, & Sylva.

Capulum securi Rusticus petit suæ
Sylvam, annuit libenter illa, Rusticus
Artauit ubi capulum securi, eam statim
Cædit, suo sic Sylva munere cecidit.

Sensus fab.

Videndum ab initio ubi beneficium loces.

ASINVS.

Ξ.

Ο ὄνος, καὶ δεσπότης.

Βλέψας, ὁ ὄνος τῷ δεσπότηι πολυφίλτατον
 Κυῶν, ὅτι οἱ κερκώπιζ', αὐτῆς μιν δοκῶν
 Τιμῆς ἔσθαι παρὰ ποιδ' ἄμενος ὧδε, δρᾷ,
 Οἷον μιν πεπληγὼς αἰν' ἀπαῶσε δεσπότης.

Ε' πιμύθιον.

πρὸς ἅπαντα πάντες ἔχ' ὁμῶς πεφύκασιν
 L X.

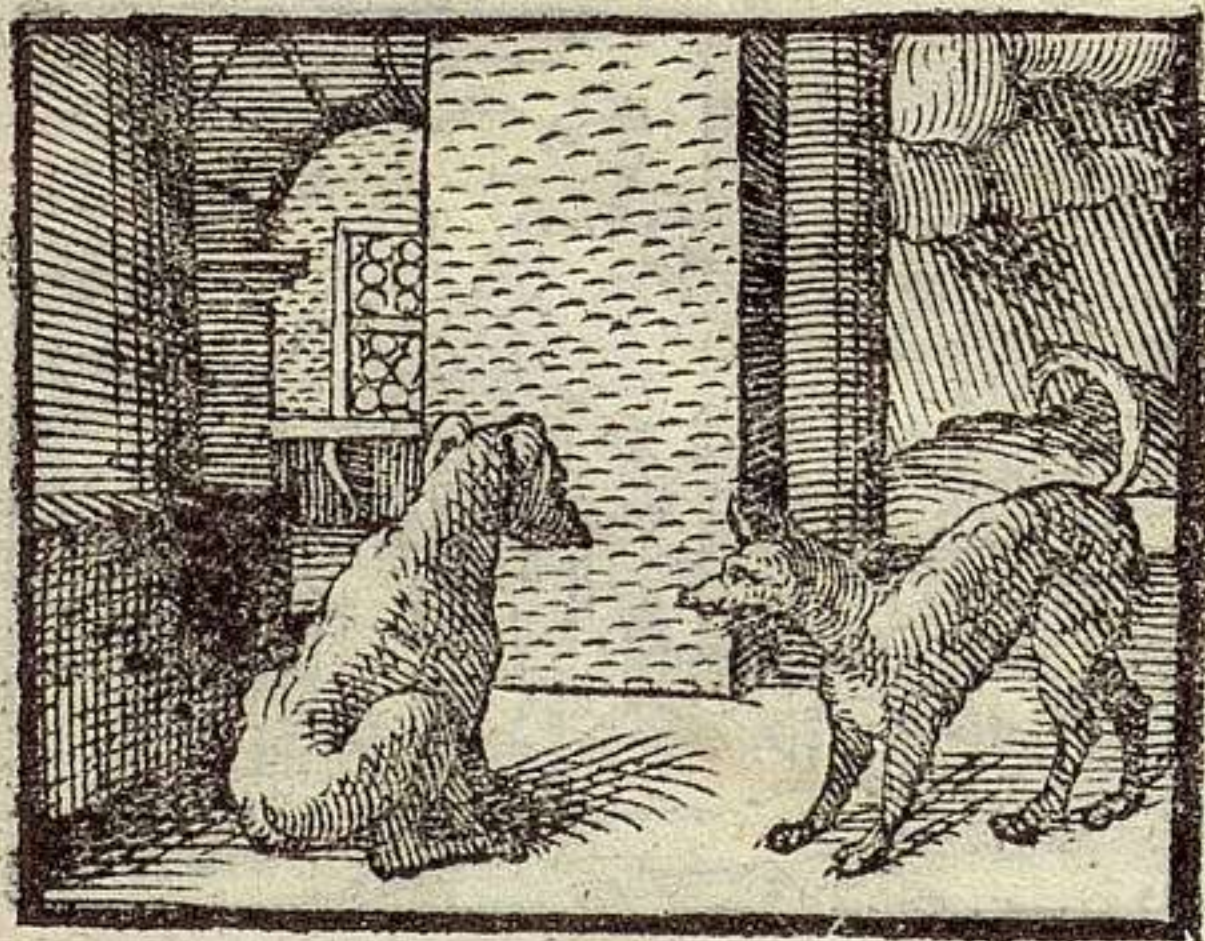
Asinus, & Herus.

*Videns Asinus esse Hero in amoribus Canem
 Quod plauderet ei, illo futurum se loco
 Ratus, si id ipse faciat, aggreditur, Herus
 Fuste aspero probe dolatum reiecit.*

Sensus fab.

Non rebus omnes sunt pariter apti omnibus.

CANES

Ξ α.

Κυῶες δύο.

Δύο τις ἔχων κυίας δίδαξε μὲν ἕτερον
Θήρας διώκειν, τὸν ἕτερον δ' οἰκοφυλακεῖν,
Πρότερος ὀνειδίζ' ὅτι πονεῖ οὐδ' ἐν, ὃδ' ἔφη
Μὴ ἐμ', ἀλλὰ μέμφου ὅς οὐ δίδαξε, δεσπότη.
Ε' πιμύθιον.

Μεμπτοὶ γονεῖς εἰς, ἔδ' ἐν εἰ παῖδες ἔμαθον.

LXI.

Canes duo.

*Duos habebat vir Canes, sequi alterum
Docuit feras, servareq; alterum domum,
Prior reprehendit hunc, agat quòd nihil, ait
Hic, me haud reprehende, at qui nihil docuit,
herum.*

Sensus fab.

Culpa est parentum, filij cum nil sciunt.

IV P.

Ξ Β.

Ζῆς, καὶ αἰδώς.

Ζῆς πλάσσει ἀνθρώπους, καὶ αὐτοῖς πα-
 ράθεσις ἐπετίθη, μόνη αἰδώς λάθεν (σάβις
 Δι' ὅχλος εἰσελθεῖν κέλδυσ', ἥ δ' οὐκ ἔπειν
 Εὔφη, ἐσῆλθεν δ' ὁμολογοῦσ', ὥς οὐκ ἔρω.

Ε' πιμύθιον.

αἰδώς τρέπεται ἀπονόσφι πᾶσ', ἐνθ' ἦν ἔρω.

LXII.

Iuppiter, & Pudor.

*Formarat homines Iuppiter, & his inditus
 Omnis erat affectus, sed exciderat Pudor,
 Per turbam cum ingredi iubet, decere at hic
 Negat, ingreditur hac lege tamē, absit ut amor.*

Sensus fab.

Omnis recedit ubi fuerit amor, pudor.

IVP-

Ε γ.

Ζῶς, ἑρμῆς, καὶ τεχνίται.

Μέγας κέλευσε Ζῶς τὸ ψάδους φάρμακον
 Ἀ' πασιν ἐγγυαλίσαι, ἑρμῶ τεχνίταις,
 Μίσγει ὁδ' ἅπαν ἐνὶ δέπαϊ, πᾶσί τ' ἔδω
 πιεῖν

Πίος', ἅπάντων πολὺ πλεόν νεατος σκυ-
 τῶς. Ε' πιμύθιον.

Πᾶς τεχνίτης ψάσης μάλισσ' ὁ σκυτῶς.

LXIII. Iuppiter, Mercurius, & artifices.

Cratera daret artificibus mendacij

Ipsi imperavit Iuppiter Cyllenio

Totum ille miscet poculo, dehinc omnibus

Præbet, bibunt, sutor magis omnium ultimus.

Sensus fab.

Est omnis artifex mendax, sutor magis.

FOR-

Ξ Λ.

Μύρμηξ.

Μύρμηξ ὁ νῦν πάλ' ἔτι ἀνὴρ, ὅς οὐ ποτε
 Παύετο γεωργῶν τὴν ἄρκεαν, καὶ ἐχέοις
 Ἀρκοῦμενος σινέλεγ' ὁμῶς ἀλλότρια, δρᾷ
 Καὶ αὐτὸ νῦν ἴ' εἶδος ἀπὸ διὸς ὧδ' ἀλλα-
 γαίς. Εὔπιμύθιον.

Κακὸς ἐν τύχῃ πάσῃ αἰὲς αὐτὸς ἔσεται.

LXIIII.

Formica.

*Formica, quæ nunc, olim homo fuit, qui agro
 Addictus usque colendo erat, sed non suis
 Contentus aliena ingerebat horreo,
 In id ab Ioue animal versus idē, Et nunc facit.
 Sensus fab.*

Fortuna in omni semper erit idem malus.

VIATOR,

Ξ ε.

Ο'δοιπόρος, καὶ φρύγανα.

Ο'δοιπόρος κατὰ θῖν' ὁδ' ἄων ἄλὸς ἴδεν
 Νηχόμενα τηλόθεν φρύγανα, μεγάλῳ τε
 Τὸ πρῶτον ὠήθη, πάλιν πλοῖον, σχεδὸν (ναῦ
 Ως δ' ἐγενέτο, βαβαὶ ζῶς ἔφη πῶς ἴδ' ὁ-
 μῶ. Ε'πιμύθιον. (κερ.

Πολλοὶ δοκουῦνται δεδασότες, τ' ἔτερον βλά-
 L X V.

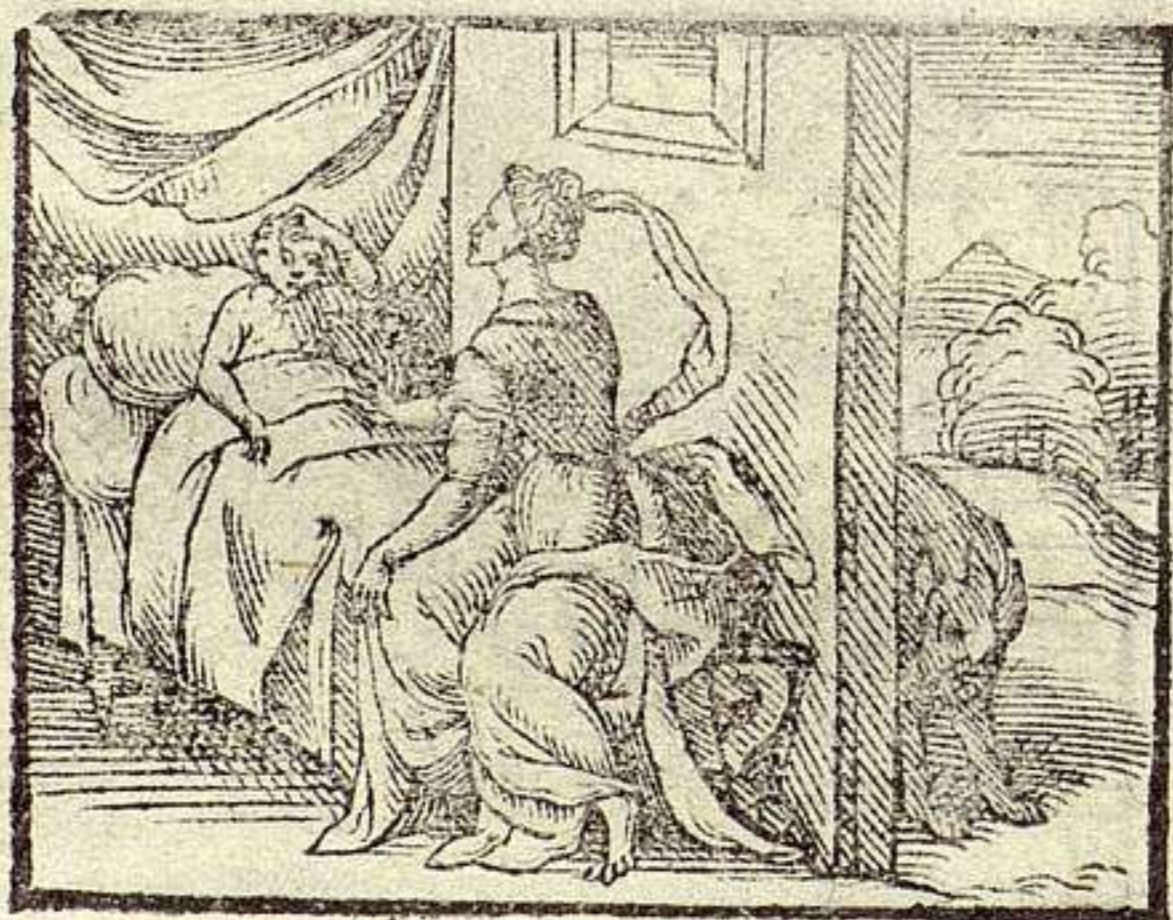
Viator, & sarmenta.

Quidam secus litus Viator habens iter
 Sarmenta prorspectans procul natantia,
 Navim est ratus primo, scapham mox, ubi prope
 Fuere, proh Iuppiter ait, falsus quam eram.

Sensus fab.

Multos qui habentur docti, re inveniēs rudes.

D L V P V S,

Ξς.

Λύκος, καὶ γυνή.

Περίει λύκος λιμῶ δαμῆς ζητῶν τροφῶν,
 Κλαίοντι γραῦ ἤκουσ' ἀπειλῆσαν βρέφει
 Δώσιν λύκῳ, μίμνει ὁδ', ἀπατᾷθαι δ' ἰδὼν
 Ω' ζῶς, λέγουσ' ὧδ' ἄλλα, δρῶσίτ' ἄλλ', ἔφη.

Ε' πιμύθιον.

Πολλῶν τὰ πράττομεν' εὐσυνάθεσιν λόφοις.

LXVI.

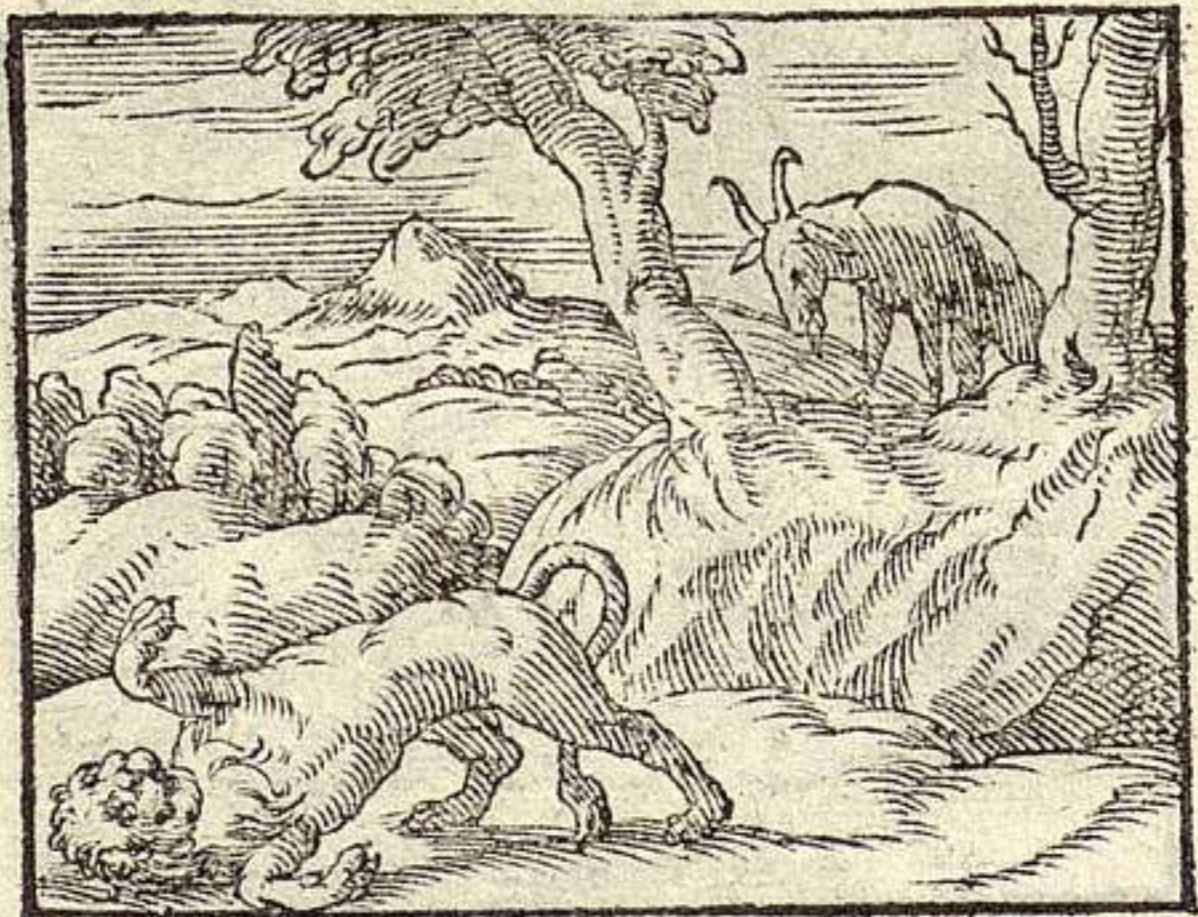
Lupus, & Foemina.

*Lustrabat arua quaritans cibum Lupus,
 Plenti audiit puero minantem foeminam,
 Lupo daturam, expectat is, ludi ut videt
 Proh Di! ait, hic aliud aiunt, aliud agunt.*

Sensus fab.

Plerumque dictis facta non consentiunt.

CVLEX,

Ε Ζ'.

Κώνωψ, καὶ λέων.

Κώνωψ πρὸς εἶπε λέοντα, σὲ μ' ἔδεις ἔχει
 φόβος, οὐδ' ἐτ' ἀλεγίζω σέθεν, ἅματε θηρὸς
 εἰς

Ρ'ίνας, ἐνέβαλ' ὁ δ' ἄξ, ξύεν ὄνυξ' αὐτὸν λέων,
 Νικήσας, ὁ δ' ἀποπῆας ἀράχνης γένετ' ἔδαρ.

Ε'πιμύθιον. (νευ.

Πολλάκις ἐλὼν μεγάλης ἀφαιρᾷ ὑπὸ θά-

LXVII. Culex, & Leo.

*Culex Leoni ait, metu nullo tui
 Premor, neque estimo pili, simul ἔσ' fera
 Nares petit, laniat Leo seipsum unguibus,
 Hic victor abiens mox arachnis fit cibus.*

Sensus fab.

Plerumque magnos qui stravit, vili cadit.

D 2 LEO

Ξ η.

Λέων, καὶ ἀλώπηξ.

Γήραϊ δαμείς κατέσθιεν θήρας λέων,
 Ὅποσαι πρὸς αὐτὸν ἀνῆλθον ἀσπασμοῦ
 χάριν,
 Τηλόθε μιν ἀσπάζεται ἀλώπηξ, τ' αἴτιον
 εἰρομένου, οὐδὲν ἔφη ὁρῶ ἵχνος ὅπιθεν.

Ε'πιμύθιον.

Προνοεῖ σοφὸς κίνδυνον, καὶ ἀλεείνει πύκνα.

LXVIII. Leo senex, & Vulpes.

Feras vorabat iam senex factus Leo,
 Quacunque gratia eo visendi accederent,
 Vulpecula visit stans procul, rogata cur,
 Nullum inquit, aspicio retro vestigium.

Sensus fab.

Sapiens pericula providet caute, & fugit.

AS E L.

ΞΘ.

Ο'νος, ἀλώπηξ, λέων.

Πορδομένων ἄμα τοῦ ὄνου, καὶ ἀλώπεκος
 Ἀντὰ λέων, κερδὰ παρ' οἱ δώσειν ὄνον
 ἔδεται, ὅπως μιν ἀπολύει, ὄνος γ' εἰς βρόχους
 Ἀπάγει, ὁ δὲ προτέρῳ μιν ἐλάφυξεν λέων.

Ε'πιμύθιον.

προδ' εἰς φίλον πολλάκις ἄμ' αὐτὸς ὀλλυται.

L X I X.

Afellus, Vulpes, Leo.

*Afellus, & Vulpes habebant vna iter,
 Fit obuius Leo, hæc paciscitur se ei
 Tradere Asinū, ipsam vt seruet, in laqueos ὧς εἷς
 Adducit, illam tunc prius laniat Leo.*

Sensus fab.

Prodit qui amicum sæpe & ipse simul perit.

D 3 IVP-

Ο΄.

Ζῷς, καὶ χελώνη.

Ο΄ πόσ' ἥλιος ἐπισέρκεται ἅπαντα Ζῷς
 Καλέσατο ζῶα πρὸς γάμους, ὅψ' ἐ δὲ μία
 Χελώνη ἦλθε, πυνθάνεται αἴτιον ὅζ' ἄς,
 Ἡ δ' εἶπ', ἀγαθὴ ἐσία, φιλίστη ἐσία.

Ε' πιμύθιον.

Οἱ κοί λιτῶς λώϊον, ἢ ἄλλη ζῶ καλῶς.

LXX.

Iuppiter, & Cochlea.

*Sub Sole quicquid vivit omne Iuppiter
 Ad nuptias vocarat, una senior
 Venit Cochlea: causam hic rogat, Cochlea refert,
 Lares mihi carissimi, optimi lares.*

Sensus fab.

Vivere domi parce, quàm alibi laute malis.

FVRES,

Ο ά.

Κλέπαι, καὶ ἀλεκτρυόνων.

Κλέπαι τιν' οἰκίαν ἐσελθόντες μόνον
 Τὸν ἀλέκτορ ὄρον, ὅδ' ἐλυθῆναι ἐδέετο
 Λέγων βροτὰς πρὸς ἔργ' ἐγείροντ' ὠφελεῖν
 Οἷδ', ὀλέκομεν μάλλον, τόδ' ἐγὰρ ἡμῖν βλά
 βος. Ε' πιμύθιον.

ἄπερ ἀγαθοῖς χάρμ', ἐς ἰσοῖς κακοῖς λύπη.

LXXI.

Fures, & Gallus.

*Fures domum ingressi nihil, Gallum nisi
 Offenderant, missum ille se ut faciant, rogat.
 Prodesse multis, homines quod opera excitet,
 Illi, hoc magis moriere, nam id nobis nocet.*

Sensus fab.

Inimica sunt malis, quibus gaudent boni.

D 4 COR-

ΟΒ'.

Κορώνη, καὶ ὁδοιπόροι.

Κόρακι φθονήσας ἡ κορώνη διὰ τ' ἔχειν
Οἰωνὸν αὐτὸν, ἰδοῦσα παριόντας τινας
Ἦκεν ἐπὶ δένδρον, καὶ ἔκραξ', οἷδ' αὖ πάντες
Ρίγησαν, ὡς δ' ἶδον, ἔθηκαν ἐν οὐδενί.

Ἐπιμύθιον.

Οὐκ ἀνταγωνισῇ ἴσος γελάσαι.

LXXII.

Cornix, & Viatores.

Coruo inuidens Cornix quòd auguriũ habeat,
Vt conspicata transeuntes arborem
Ascendit, & crocitat, vehementer territi
Qui a derant, videntes mox eam, curant nihil.

Sensus fab.

Par sis ni ei qui cum certes, risum excites.

CAN-

Ο γ'.

Καρκῖνος, καὶ ἀλώπηξ.

Θαλάσσης ἐξιὼν ἀλᾶτ' ἀκτιῶν νέμων
Καρκῖνος, ἦ δ' εὖ κερδῶ ἥρπασ' ὡς φάγοι,
Ὅ δ' αὖ ἔφη, θνήξων, μοι ἀξίως τάδ', ὅς
Χερσαῖος ἤθελον εἶναι, ὢν θαλάσσιος.

Επιμύθιον. (πει.

Προλιποῦσ' εἰς τέχνας κακὸν καλῶς πρέ.

LXXIII.

Cancer, & Vulpes.

*Cancer mari egressus vagabatur foris
Pascens, fame Vulpes furens rapit, ut edat,
Hic deuorandus iam iam, ait, merito hac mihi,
Qui animans maris cū sim, esse terrestre volui.
Sensus fab.*

Artes suas qui deserunt, mala hos decent.

D 5 PISC A.

Ο δ.

Α'λιός, καὶ πρόσοικος ποταμῷ.

Α'λιός τιν' ἐν ποταμῷ βάλεν τὰ δίκτυα,
καὶ ῥῶμα πάντῃ περιλαβὼν ῥύπηνθ' ὕδωρ,
Πρόσοικος ὕδωρ μέμφεται θολουῦθ', ὅδ' ἦ
Α'λλ' εἰμὴ ὧδε δρῶ, ἐμὲ ὁ λιμὸς ὀλέσει.

Ε'πιμύθιον.

Κυκᾶ ποτ' ἄρχων πόλιν, εἰ αὐτῷ συμφέρει.

LXXIIII.

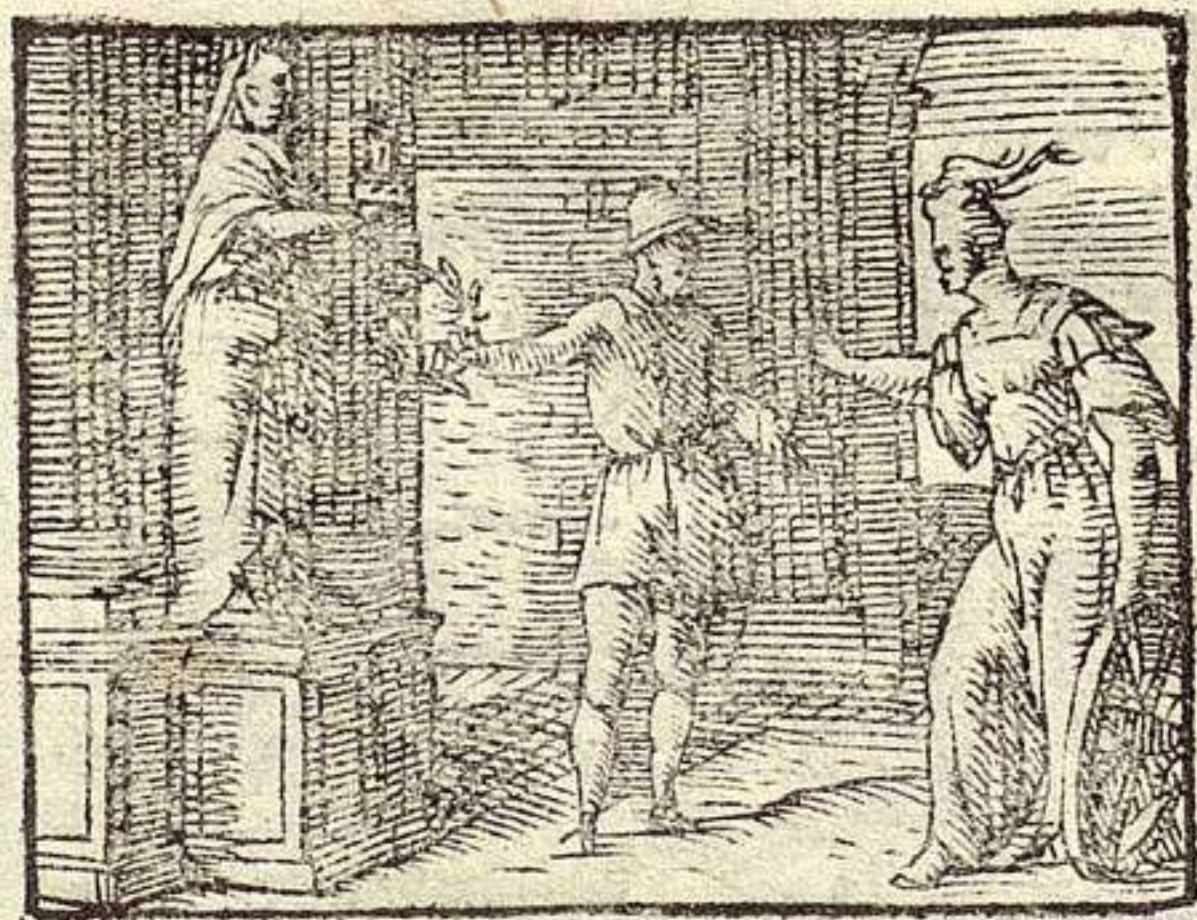
Piscator, & Accola fluminis.

*Piscator in fluvio tetendit retia,
Complexus undique amnem aquas diuerberat,
Reprehendit incola, turbet undas quòd sibi, hic
Ait, at nisi id faciam, ipse conficiar fame.*

Sensus fab.

Rem agat ut suam, vrbes saepe turbat, qui regit.

AGRI.

Ο έ.

Γεωργός, καὶ τύχη.

Σκάπων γεωργός τις ἐπέκυρσε χρυσίῳ,
Οἷ δ' ἄγρῳ εἰδὼς τοῦδε χάριν, αὐτὸν σέφει,
Τῷ δ', ἡ τύχη δῶρόντ' ἐμὸν γῇ προσίθεις
Νῦν, εἰδ' ἀπολύσεις, τότ' ἐμὲ μέμψῃ τά-
λαν. Ε'πιμύθιον.

Εὐεργετοῦ γ' αὐτῷ δεῖ εἰδέναι χάριν.

LXV.

Agricola, & Fortuna.

*Dum sarculo agrum findit Agricola, incidit
In aurum, id acceptum is refert agro, atq; eum
Coronat, huic Fortuna ait, tribuis meum
Munus tu agro, at si amiseris, mihi id miser.
Sensus fab.*

Nosce meritum bene, atque gratiam huic refer.

D 6

ALCE-

Ο 5'.

Α' λκύων, καὶ θάλασσα.

Α' νδρῶν φόβῳ νεοττοποίησ' ἀλκύων
 Ε' ν ὑγρῇ, αὐτῆς δέ ποτ' ἀπούσης ὕδατα
 Καλιὰν κάλυψεν, ἥδ' ἐνοσήσασα φά
 Γλῶ δ' λαβοῦσ' ἤλθον ἔφη ἐς ἀπισωτέραν.

Ε' πιμύθιον.

Ε' χθροῦ χερείων ἐσίποτε κακὸς ρίλος.

LXXVI.

Alcedo, & Mare.

*Hominiū metu Alcedo in mari nidū locat,
 Parit q̃, & illa absente mox nidum obruunt
 Unde, hæc reuersa, pro me ait miseram, cauens
 Terræ dolos, confugi ad infidum magis.*

Sensus sub.

Peior inimico sæpe amicus est malus.

RANÆ.

Ο Ζ΄.

Βάτραχοι δύο.

Ἐναιον ἀλλήλοισι δ' ἔγγυς βάτραχοι.
 ἓς μὲν ἐν ὁδοῦ τενάγῃ, ὁ δ' ἐν λίμνῃ πέλας.
 Οὗτος παρῴει ἔς ἀσφαλῆσέναν ἵέναι
 Δίμνῳ, ἀπείπεν, ἄρμα δ' ἀποδραμόν' ἔτρε-
 βεν. Ἐπιμύθιον. (κόν.

Μάρτηριν φθάνει κῆρ πρὶν διορθῆσαι, κα-

LXXVII.

Ranæ duæ.

*Ranæ prope habitabant duæ, altera in luto
 Fie, altera in palude proxima, hæc monet
 Illam recipiat, ut in paludem sese, ibi
 Fore tutius, negat, venit currus, terit.*

Sensus fab.

Mors opprimit malum, antequam se corrigat.

Æ, luo, p.

Ο η.

Αἰθιοψ, καὶ ἀγορασῆς.

Ω' νήσατ' αἰθιοπά τις αὐτῷ χροά δοκῶν
 Τοῖον ἀμελεία τοῦ πάρος κεκτημένου
 οἶκα δ' ἀπάγει, πολλάκι λοεῖ, ἀλλ' ἔδ' ἐγρὺ,
 Ποίησ', ἀτὰρ νόσον ἔτεκεν δ' ἐνὶ πόνος.

Ε' πιμύθιον.

Τὰ φύσει ἐνόντα τέχνη οὐ μεταβάλλεται.

LXXVIII.

Aethiops, & emptor.

*Aethiopē emit quidam, colorē eum huic ratius
 Heri prioris inesse negligentia,
 Ducit domum, atque saepius lauat, tamen
 Nil proficit, morbum at peperit acrem labor.*

Sensus fab.

Natura quod dedit, arte non mutabitur.

DVO

Ο Θ.

Ο'δοιπόροι δύο.

Δύ' ὧδ' ἄν τινες ἄμ', ἕτερος ἄν ἄρον ἢ
 Πέλεκυν, ὁ κοινόπικς λέγειν πείθ' ἄρομεν,
 Λάβρης δὲ δεσπότης διώκοντος αὐ, ἔφη
 Ἀ' πολώλαμεν, ὁ δ' εἶπεν ἀπόλωλά τε νῦν
 λέγε. Ε'πιμύθιον.

ὁ μὴ ἀγαθῶν μετέχων θέλει εὐδένυ κακῶν.

LXXIX.

Duo Viatores.

*Iter unā habebant duo, securim inueni, ait
 Alter, comes, dicat ut inuenimus, monet,
 Domino insequente mox securis, perijmus
 Ille inquit, hic dic perij ait, non perijmus.*

Sensus sub.

Qui haud particeps boni est, neq; esse uolet mali.

VENE-

Π.

Γλυή μάγος, καὶ τις ἄνθρωπος.
 Οἷργας θεῶν τις μάγος ἐπηγγέλετο γλυή
 Ἀποτρέπειν, ἐνθένδε πολλά φερομένη,
 ἔαλω, ἰδὼν δέ τις εἰς θάνατον ἀπαγομένην.
 Ἀδωάτος ἔφη ἀνδρῶν, ἐπαγγείλου θεῶν.
 Εἴπω μύθιον.

Πολλοὶ τελοῦσ' οὐδ' ἐν μεγάλ' ὑπὸ χρέμενοι.
 LXX.

Venefica, & quidam.

Mulier venefica iram Deum se auertere
 Iactabat, inde plurimum faciens lucri,
 Fit rea, trahi quam homo ad crucē videns, ait
 Hominem haud fuit mutare pollicitam Deum?
 Sensus fab.

Plerique magna promittunt, praestant nihil.

BUTA-

Π α.

Βούταλις, καὶ νυκτερίς.

Βούταλις ἀπότινος ἄωρτο λείχης, νύκτερις
 Ε' πύθετ' ἐφ' ᾧ νύκτωρ ᾄδει, ἡμέρας
 Σιγαῖ, ἔφη, ἑάλων ποτ' ἄδουσ' ἡμέρας;
 Ἡ δ' εἶπε, δρᾶν πρὶν ἢ ἀλῶναι ταῦτ' ἔδει.

Ε' πιμύθιον.

Κενεὴ ἢ ἀλάβεια ὅταν ἄτλω λάβης.

LXXXI.

Butalis, & Vespertilio.

*Pariete pendentem Hesperus avis Butalim
 Rogat, diem cur sileat, & noctem canat,
 Id facio ait, quia capta sum die canens,
 Alier, erat ait, hoc antequam caperere, opus.
 Sensus fab.*

Accepta post damna est inanis cautio.

S V S.

Π β.

Υῖς, καὶ κύων.

Υῖς, καὶ κύων ἤριζον ἄτοκίας πέρι,
 Τόδ' ἢ κύων ζώων ἔφη μάλισ' ἐγὼ
 Ἐμ' ἄτοκος, καὶ ἡ ὕς ἔειπ' ἄλλ' ἢ ἀγαθὴ
 μέμνησο, καὶ τυφλά γέσε τίκτειν χυλάκια.

Εὔπιμύθιον.

Οὐκ ἔξ ἀριθμοῦ κρίν', ἀτὰρ τελειώσεως.

LXXVII.

Sus, & Canis.

*Suem inter, & Canem fuit contentio
 De munere alui, tunc canis fecundior
 Sum animantiū ipsa ait, sed heus tu, sus refert,
 Memento cæcos te tamen catulos dare.*

Sensus fab.

Non numero, at ex perfectione indices.

CER-

Π γ.

Ε'λαφος, καὶ ναύτης.

Ε'λαφός τις ἑτεροφθαλμὸς ἐπὶ θῖν' ἐνέμετο
 Πρὸς γλῶ' ἔχουσα τὸν ὕγια, κυνηγέτας
 ὅθεν δέδοικ' ὀφθαλμόν, ἕτερον δὲ πρὸς ἄλλα
 Ο'θεν ἔδεν, ἄταρ ἐνθένδ' ἔπεφνε ναυτίλος.

Ε'πιμύθιον.

Πολλά κ' ἀποβαίνεσσι καχ' ὁπόθεν ἔδεν δέος.

LXXVII.

Cerva, & Nauta.

*Cerva altero oculo capta pascebat secus
 Litus, oculo sano apta, venantum dolos
 Timebat vnde, ad terram, & altero ad mare,
 Ex quo nihil, tamen hinc manu Nauta cadit.*

Sensus sub.

Sape vnde non sperantur, eveniunt mala.

ASEL-

Π δ.

Ο'νος, καὶ ἵππος.

Ο' ὄνος τὸν ἵππον ἐμακάριζεν ἀφθόνας
Τραφέντ' ἰδὼν, καὶ ἄμορον ὄντα τῶν πόνων.
Πολέμῳ δ' ἐπιγινόμενου βλέπων εἰς πολε-
μίῳν

Μὴν σιχὰς ἐλασάμενον θανεῖν, δόξ' οἱ τά-
λαν. Ε'πιμύθιον.

Μά καρδοκεῖ, οὐκ ἐστὶν ὀρχάμων βίος.

LXXVIII. Asellus, & Equus.

*Beatum Asellus arbitrabatur esse Equum
Alī videns laute, laboreq; vacuum,
Bello coorto mox videt ubi in hostium
Turmas agi, ibiq; cadere, tunc visus miser.
Sensus fab.*

Videtur, haud est vita felix Principum.

APER,

Πε.

Κάπρος, καὶ ἀλώπηξ.

Εἴθνηγε πρὸς δένδρεον, ὁδόντας κάπριος,
 Πωθάνετ' ἀλώπηξ ἵ μὴ ἐπειγομένε τίνοε
 Τόδε δρᾷ, ὅδ' ἀγνοεῖς ἔφη ἐν κινδύοις
 Οὔ τοι χολὴ θήγειν ὁδόντας ἔσεται;

Ἐπιμύθιον.

Πρὸς κινδύους ἐτοίμως δεῖ ἔχειν.

LXXV.

Aper, & Vulpes.

*Ad arborem acuebat terens dentes Aper,
 Vulpes rogat cur, vrgeat cum nil, id agat
 Hic, nescis inquit, si periculum oppresserit,
 Quod non vacabit acuere ibi dentes mihi?*

Sensus fab.

Semper paratum esse decet ad periculum.

VVL-

Πς.

Α'λώπηξ, καὶ ἄλλαι ἀλώπεκες.

Ε'νὶ παγίδ' ἀποκοπέντα κέρκον ἤχαλεν
Κερδῶ, παρήνει δὲ τὰς ἀλώπεκας ὡς ἔον
Αἰῶχος κρυβῆ, ἀσύμφορον ἔραν ἀποκοπεῖν·
Μία δ' ἤ, παραίναίς ἄν, σοι εἰμὴ συμφέρη;
Ε'πιμύθιον.

Συμβουλεύει κακὸς δ' ἑαυτῷ συμφέρον.

LXX XVI.

Vulpes, & reliquæ Vulpes.

*Laqueo recisam Vulpecula caudam dolens,
Suadere cæpit Vulpibus caudam (suum hac
Tegat ut dedecus) abscinderent inutilem,
Tunc una suaderes, ait, tibi ni utile?*

Sensus fab.

Id consulunt mali, sibi utile quod vident.

I A C T A-

Π ζ.

Κομπασῆς, καὶ τισ.

Διπλὸν ἀποδημήσας τις ἐπανεκάμψεν ὥς
Ποτὶ δῶμα μετὰ πολλῶν τόδ' ἐγκαῦχα
καλῶς

Ρόδοι πεπηδηκέναι, ἔχιντε μάρτυρας,
Τί μαρτύρων τις ἔφη δεῖ, ἴδε ἄλμ', ἴδε ρό-
δος. Ε'πιμύθιον.

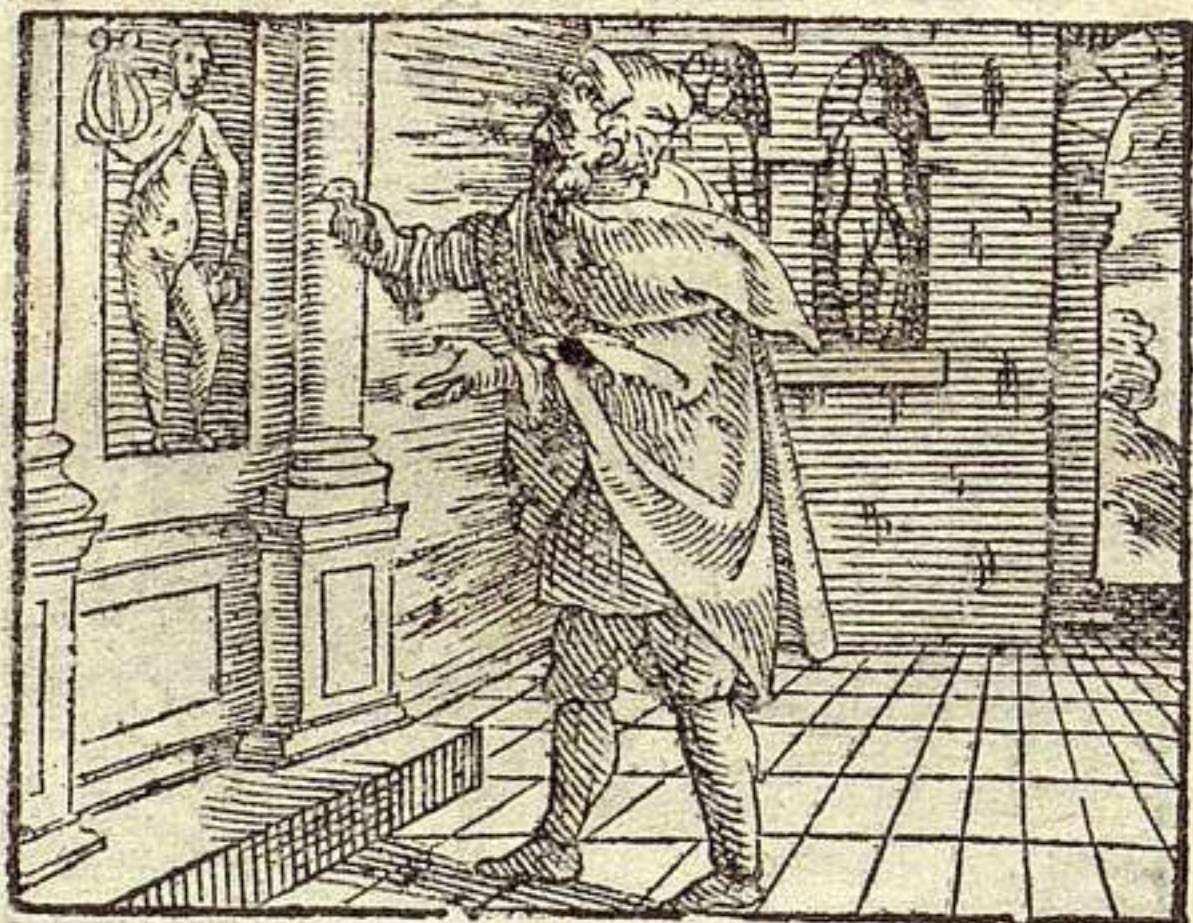
Εἴνθα δέον ἐς ἔργων, περισέυει ὁ λόγος.

LXXXVII. Iactator, & quidam.

Peregre diu qui fuerat, ubi redijt domum
Multa inter, hoc iactabat, egregie Rhodi
Saltasse se, testesq; habere, testibus
Quid opus ait quidam, ecce saltus, en Rhodus.
Sensus fab.

Vbi factu opus superuacanea cratio.

VETE-

Π η.

Πανοῦργος, καὶ ἀπόλλων.

Πανῦργος ὡς παύζει ἐπ' Ἀπόλλων' ἤλθέτης
Καὶν χειρὶ κρυφθέντα φορέων σκεθὸν ἔρεται
μῶν ζώει ὁ μετὰ χερσ' ἔχει, πέφνεν θέλων
Φαμένου, καὶ εἰ, δείξαι, ὅπως λῆς, φη θεός.

Ε'πιμύθιον.

Κλέψαι θεοῦ νόον, παρελθεῖν γ' ἀδύατον.

LXX XVIII.

Veterator, & Apollo.

*Veterator, ut luderet, adiit Apollinem,
Et passerem tectum manu gestans, rogat
Vivat ne quod habet manibus, ut si aiat, necet
Clam, si neget, monstret, erit ut vis, ait Deus.*

Sensus fab.

Non decipi Deum, est ut cæleri potis.

P AV-

Π Θ.

Γένης, καὶ δάμαρ.

Α' νὴρ πένης τῆς κηρὸς ἐγγὺς γενόμενος
 Ἐ' κατον θεοῖς ἤυχeto ὑπὲρ σωτηρίας
 ἧς βῶς, ἀκέσασα δάμαρ εἶπε πῶς τινεῖς,
 Ο' δ' ἔνθεν ἀναστῶ οἶη ὡς' ὀφλεῖν θεοῖς;

Ἐπιμύθιον.

πολλοὶ ὑπιχνόωται ἅπερ ἀδύατοι γελεῖν.

LXXIX.

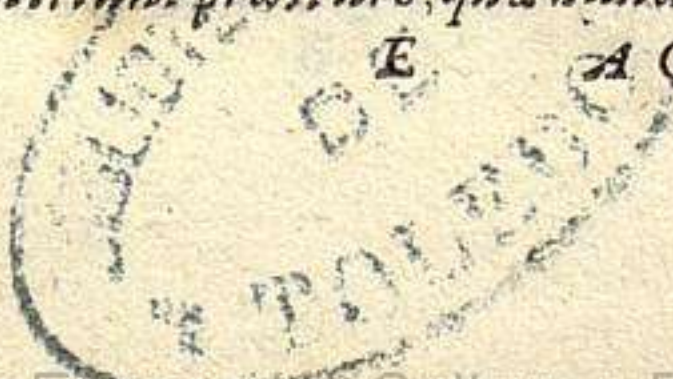
Pauper, & Vxor.

Vir pauper ipso mortis in periculo
Deus Bonus vouit salute pro sua
Centum, audiens marita qui solues? ait,
Hic, surgere hinc me credis, ut damnent Dii.

Sensus fab.

Plerique promittunt prestare, quae haud queunt.

E. A G R I.

Σ'.

Γεωργὸς, καὶ παῖδες.

Γεωργὸς ἀποθανὼν γόνοις ἔειπ' ἐοῖς
 Ἐν' ἀμπέλω ζητεῖτ', ἐκεῖ γὰρ ἔκρηψά τι,
 Σιωχῶς ὀρύψουσί μιν ἐκεῖνοι, οὐδὲ γρὺ
 Εὖρον, σκαφεῖσα δὲ καρπὸν ἦγε πολὺν
 ἔδω. Ε'πιμύθιον.

Θήσαυρος ἀγχινόω μέγασγ' ἀνδρὶ ὁ πόνος.
 XC.

Agricola, & Filij.

*Agricola moriens filijs inquit suis,
 In vinea querite, ibi enim quiddam abdidi,
 Illi usque fodiunt eam, inveniunt nihil,
 Fossa at probe illa messem vberissimam dedit.
 Sensus fab.*

Industrio Thesaurus est Viro labor.

H E.

Σά.

Δεσπότης, καὶ κυῖες.

Χειμῶν τιν' ἄνθρωπον ἐν ἑαυτῷ ὑπέλαβε
 Σωεχῆς προασείῃ, τὸ πρῶτον ὄγε δῖς,
 Αἰγὰς δὲ πάλιν ἔφαγεν ἐπιμένοντος δὲ
 βοῦς

Ἰὼς ἐργάτας, φύγον δ' ἰδόντες τάδε κυῖες.

Εἴ τι μύδιον.

Φλκτέος ὅς οὐδ' ἐοῖσι συγγνώμῃ ἔχει.

XC I. Herus, & Canes.

Oppressus imbre continenti vir suo
 Quidam in suburbano prius pecudes vorat,
 Caprasq; debinc, durante mox hyeme, Boves
 Operarios, visus hoc statim aufugiunt Canes.

Sensus fab.

Fugiendus is, qui ne quidem parcat suis.

E 2 D V O

Σ 6.

Ἐχθροὶ δύο ἐπ' αὐτῆς νεώς .

Ἐχθροὶ ἐπ' αὐτῆς δύο ἔπλεον νεώς, ὁ μὲν
Πρύμνῳ, ὁ δ' ἐπὶ πρῶραν, πάλιν ἐπικλυ-
σαμένης

Νεὸς ὁ ἐν πρύμνῃ κλύων, ὅτι πρῶρα πρὶν
Δύετ', ὅλυν μ' ἄσμενος εἶπεν, ἔχθρὸς ὅπῃ
πρὶν. Ἐπιμύθιον. (θλίβει.

Πράως καὶ κα φέρουσί τινες, ἀ καὶ ἐχθρούς.

LXXXVII. Duo inimici in eadem Naui .

*Duo in Rati eadē inimici erāt puppim hic te
Prorā ille, mox mergēda cū Naui foret, (net,
Qui in puppi erat proram audiens mergi prius,
Pereo libens ait, quia inimicus prior.*

Sensus fab.

Multi haud ferunt agre, quæ et hostē premant.

G A L-

λγ.

Ἀλεκτρυόνες, καὶ πέρδιξ.

Οἱ τοὶ τρέφον τις ἀλέκτορας, τὴν πέρδικα
Πρίαθ', ὥς νέμῃται ἅμα ἐκείνοις, τῶν δ' ἐμὴν
Ρ' ἀμφροσι σκυλλόντων ἐδυσφόρει, πάλιν
Κοιτῆμαί αὐτῶν ἰδῆσα, πρῶτος φέρει.

Ἐπιμύθιον.

Ρ' ἀδίως φέρεθ' ὁ μὴδ' οἰκείων ἀπεχόμενος.

LXXXIII.

Galli, & Perdix.

*Quidam domi Gallos alens perdicem emit,
Ut pascat una cum his, molesti at sibi forent.
Cum illi usq; rostro, & gre id ferebat, mox vidēs
Hos se inuicem ipsos coedere, equius tulit.*

Sensus fab.

Fertur facilius qui abstinet neq; à suis.

E 3 C A

§ 2.

Κάστωρ, καὶ κυνηγέτης.

Πολυχρήσιμα ἰατροῖς λέγεται τὰ κάστωρος
Μέζα, διωκόντων ὃ γ' οὐκ κυνηγετῶν
Φυγῆς ὅτ' ἐκ ἐλπίς ἔστι, θ' οἷγε θέλῃσι γνῆς,
Τ' αἰδοῖα ρίπῃ ἀποτεμῶν, καὶ σώζεται.

Ε' πιμύθιον.

Ρίπῃ σοφὸς πλοῦτον ἔνεκεν σωτηρίας.

XCIIII.

Castor, & Venatores.

*Fibri pudenda magno usus medicis ferunt
Esse, insequentibus ille Venatoribus
Mors cū imminet ab illis, sciens quid se velint,
Abscissa proijciens pudenda, exit necem.*

Sensus fab.

Sapiens opes nil curat, agitur cum salus.

OLI-

Σ ε.

Κυπουρός, καὶ κύων.

Κατέπεσεν εἰς φρέαρ τ' ὀκηποροῦ κύων,
 Κατῆλθεν ὡς ἐξελκύει μιν ὄγε, κύων
 Τόδε δρᾶν οὔτων ὡς κατωτέρω ἐλᾶν,
 Οὐδ' ἄξ ἀμύνει, ὁ δ' ἐκ ἀπολιπῶν μιν ἀνέβη.

Ε'πιμύθιον.

(κῶς.

Προσλαμβάνουσιν, καὶ τ' ἀγαθὰ κακοὶ κα-
 ΧCV.

Olitor, & Canis.

*Ceciderat olitoris in puteum Canis,
 Ut extrahat descendit olitor, Canis
 Facere id ratus, detrudat ut se infra magis,
 Morsus arcet usqz, at hic relicto eo redit.*

Sensus sub.

Multi beneficia quoqz consulunt mali.

Ε ς Γ Δ

Σς.

Παῖς, καὶ λύκος.

Αἴκρόν τι χωρίον νέμεν παῖς, πολλάκις
 ὅς ποτε κεκληγὼς ἦλθε τὸς ἄλλους, λύκος
 Πάρῃσι, προσρέχετε, γέως δ' ἦλθεν ὁ λύκος,
 Κράζει, πείθετο δ' οὐδεὶς, λαφύσει ὅτις λύ-
 κος.

Εἴπιμύθιον.

Ἦλθε τ' ἀληθὲς αὐτὸν οὐ πισδύεται.

LXXXXVI.

Pastor, & Lupus.

Quodam edito pascebat in loco Puer,
 Qui sæpe clamans cæteros sic luserat,
 Adest lupus, currite, venit tandem lupus,
 Clamat, nemo credit, at oues laniat lupus.

Sensus fab.

Ne quidem ipsa creditur mendaci veritas.

VATES.

Σζ.

Μάντις .

Τὸ μέλλον δ' ἔχεται το μάντις εἰδέναι
 Ἀ' μοὶ ἀγορὰν, ἀπήγγειλ' ἔξαλαπάξαι ὄν
 Τίς δ' ὦμα κλέπῃας, ἢ τέχην, τίς ἰδὼν δ'
 ἔφη,

Πῶς τ' ἀλλότρια προῖδ' εἶν θέλεις τὰ σ' ἀ-
 δυνάτος; Ἐπιμύθιον.

Ἀ' λοτρίων πολλοῖς μέλει, οὐδ' ἐν ἰδίῳν .

LXXXV I I. Vates.

Futura nosce iactabat se apud Vates.

*Forum, aduenit, qui nunciet domum fures
 Suam expilasse, accurrit, hunc quidam videns,
 Quī providere aliena vis, si tua nequis?*

Sensus fab.

Aliena curant multi, Et haud vident sua.

E 5 GAL

Σ η.

Α' λεκτερίων, καὶ λίθος πολύτιμος.

Ζητῶν τροφῇ σῶρ' ἄλεκτωρ ἐνὶ ῥυπῶν
Πολίτιμον ἐκίχανε λίθον, ἔρριψέντέ μιν,
Τῆς δετὶ δέον μοι φάς; κριθῆς κόκκῳ λίθους
Α' πάσας ἀλλάξαιμ' ἐγὼ γὰρ ἀσμένως.

Επιμύθιον.

Ε'ς' οὐδενὸς ἀρετὴν φιλήδονον πάρα.

XCVIII.

Gallus, & Gemma.

*In sordium cumulo indagans Gallus cibum
Pulcherrimam offendit ibi gemmam, eā abiecit
Quid hac mihi inquires? Nam ego grano ordeī
Gemmarum ubique quicquid est, mutem libens.*

Sensus fab.

Apud voluptuarium est virtus nihil?

ALAV.

§ 3.

Κορυδαλὸς, καὶ ἰξιδιῆς.

Κορυδαλὸς ἰξιδιῶν ἰδὼν ὄρνισι βρόχους
 Ἰσάντ' ἔειπε τὶ δρᾶς; ὅδ' ἢ κτίζω πόλιν,
 Καὶ ἄμ' ἐκρύβη, ὅδ' ἐπ' ὀροσίων ἐάλω, ἰδὼν δ'
 Αὖ μιν, ἰλίγους ἔξεις ναέτας, ἢ δ' εἰ πόλις.

Ἐπιμύθιον.

Ἡ πόλις ἐρημοῦται τάχ', ἄρχων ὅτε κακὸς.

XCIX.

Alauda, & Auceps.

*Laqueos struentem Alauda vidit Aucupem
 Quid agat rogat, cōdo inquit urbē, et se abdidi;
 Accedit hac, capitur, vidensq; illum, heus ait,
 Paucos habebis incolas, si hac Urbs tua est:*

Sensus fab.

Cito incolis videbitur Urbs, ubi Rex maior.

E 6 T H V N.

P

Θύννος, καὶ δελφῖν.

Δελφῖν δ' ἰώξε θύννον ὀλίγη καταλαβὼν,
 Σροδρᾷ ῥύμη φερόμενος εἰς νῆσον ἔπεσεν,
 ὃν γε μὲν, ἄμαθ' ὁ δελφῖν αὖ θνηξων ἔφη,
 Χαίρων θανούμαι, αἷτιος ὅθ' ἄμα θανάτου.

I. πιμύθιον.

Κακὰ φέρεται ραδίως ἃ πάχει ὅτ' αἷτιος.

C

Thunnus, & Delphin.

Thunnus premēbat vsq; Delphin faucibus
 Iam iam tenens, magno impetu ille in Insulam
 Defertur, vnā q̃ Delphin, q̃ moriens ait,
 Morior libens, author quia interit quoq;.

Sensus fab.

Facile malum fertur, mali cum author comes.

GABRIÆ

GABRIÆ GRÆCI
TETRASTICHA

GRÆCA,

Eademque è Græco Latinis
versibus explicata

A FABIO PAVLINO
VTINENSI.

CVM PRIVILEGIIS.

·V E N E T I I S,

Apud Hæredes Francisci Ziletti.

M D LXXXVII.

CABRILE GRACIA

TELEFONICA

GRACIA

Encomienda de Gracia

Encomienda de Gracia

A TABIO PAVILIO

TELEFONICA

CNM PAVILIO

VENETIS

Encomienda de Gracia

TELEFONICA

iii
CLARISSIMO VIRO

Laurentio Massæ

III VIRO R. A C A D.

ET SEN. VEN. A SECRETIS.

Fabius Paulinus S. D.

S BSTRINGI me
scelere putassem, si
cum meas fabellas
III Vir. nomini
inscriptas ederem,
aliquid quoque si b
tuo nomine non emitterem, qui illorum
es à secretis, & is es, qui non solum acta
literis, & fidei quasi septo custodias, sed,
quæ tua est auctoritas, cum longo rerum
usu, tum maxime summæ virtutis op-
nione parta, (quippe qui nulla ab arte
rudis,

rudis, nulla rerum præclararum cognitione nudatus, nulla, quod alijs fortasse mirum videri possit, his, qui te norunt, exploratum, in re hospes sis, quod summorum olim Pontificum de te iudicium, qui ista non ignorabant, comprobauit, cum amplissimas ad te dignitates detulerunt, quas tu tamen pro tua in hanc R. P. fide spreuisti) non tanquam scriba, sed veluti Consiliarius adhibere, nihilq; illis ratum, nihil constitutum recte videatur, quod tibi non probetur. accedit eorum in me meritorum magnitudo, quæ tanta est, ut ad eorum cumulum vix aliquid accessionis fieri posse existimem, quare cū has Gabriæ Græci fabellas olim adulescēs, imo ferè puer exercitationis gratia in Romanæ quasi Coloniæ partem latinis versiculis deduxissem visæ sunt tibi potissimum deberi. In his ego cum animaduertissem fabulæ sensum non esse ab autore expressum, quod enim prosa oratione extat, non esse illius suspicabar, quod in meis feceram, in his quoque vertendis faciendum putauī, ut vnico versiculo sensum

omnem

omnem complecterer, quo commodior earum esset pueris usus ad discendum. Quare cum meam illam suspicionem nuper confirmasset peruetustus quidam liber ex Bibliotheca Episcopi Corcyrensis, quem mihi ostendit omni laude dignus Ioannes Constantinius, in quo cum multa essent græca opuscula, in extremis pagellis has quoque fabellas inueni sine ullo Epimythio sub hoc titulo. Ἰγνατίου Διακόνος τετραστίχα διῆμβα εἰς τὰς μύθους Αἰσωπικὰς μεταφραστικά. i. Ignatij Diaconi Tetrasticha diiamba in fabulas Aesopi. ex quo coniectura ductus in eam veni opinionem, ut crederem ab hoc Gabriela fuisse conscripta ἐπιμύθια illa, Librariorum vero errore fabulas illi quoque attributas, admonendos de hoc censui lectores, neque tamen temere mutandum titulum existimaui. omissum vero est epimythium (græce enim verbo utor libentius, quàm latino affabulatione, quod multis non probatur) tum propter hanc causam, tum etiam propter longitudinem, quòd illud huius pagellæ breuitate complectere

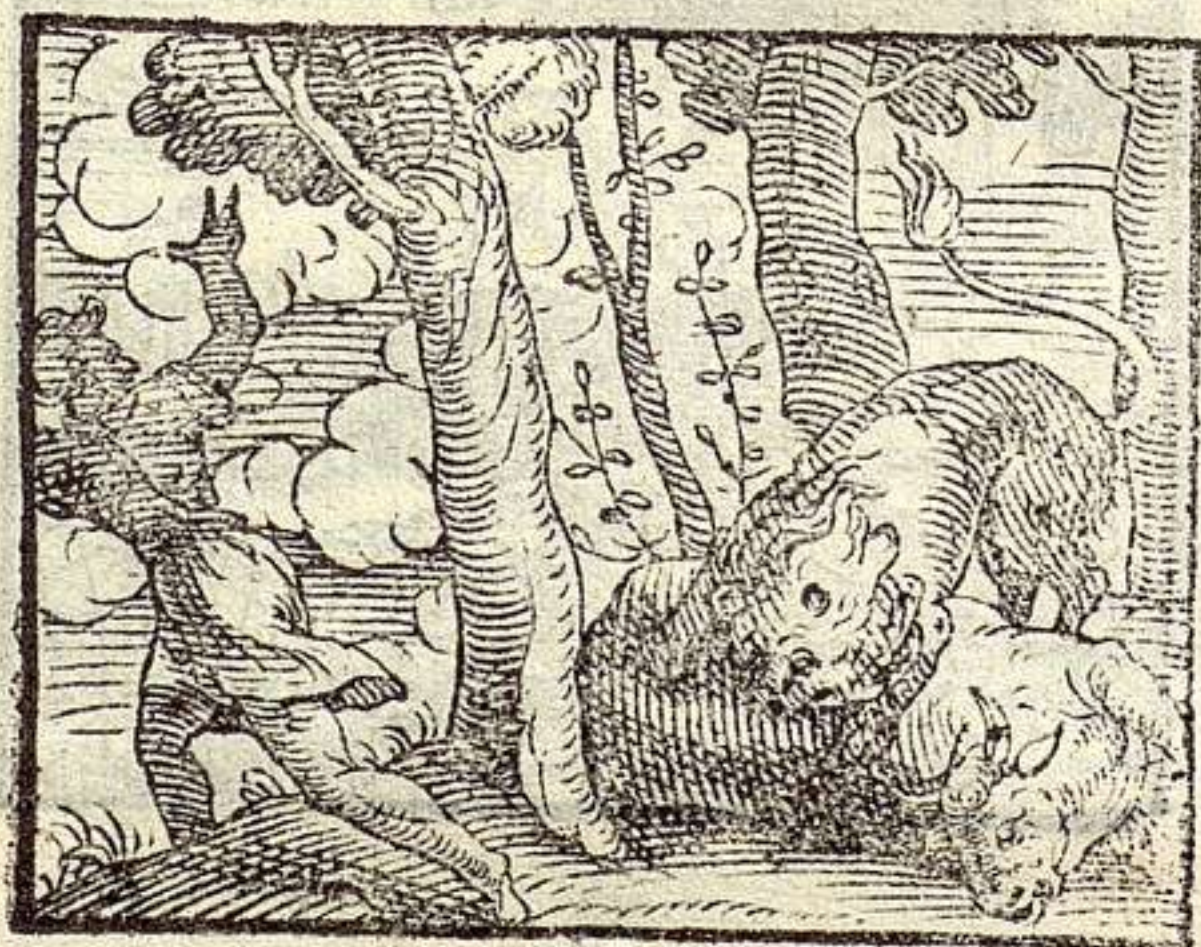
plecti commodè non poterat Librarius.
 Tu verò cum à summis, & grauissimis
 occupationibus, quibus continenter tene-
 ris implicatus, ad mitiores musas te reci-
 pies, istas perlege, mox filiolis tuis tra-
 de, quibus spero fore non inutilcs, ad
 vtriusque linguæ cognitionem capeſcen-
 dam. Vale, & me in tuorum numero
 fac habeas. Venet. V. Idib. Octob.

∞ 10 LXXCVII

OMO,

HOMO, ET LEO.

115

A.

Περὶ ἀνθρώπου, καὶ λιθίνου λέοντος.

Ἀνὴρὸς ποσὶν πατεῖτο πέτρινος λέων.

Καί τις λέων; τί φησι τῷ ἰχὺν βλέπεις;

Ἀλλ' εἰλέοντες, εἶπεν, ἤδησαν γλύφειν.

Πολλὰς ἀνείδεις ὄντας ἀνθρώπους λίθους.

I.

Homo, & Leo.

Plantis Leonem homo premebat saxum,

Quidam & Leo quid robur intueri ait?

Edocti at essent si Leones sculpere,

Multos videres marmor esse etiam Viros.

Sensus fabula.

Nunquam nimis te efferas virtutibus.

LEO

B'.

Περὶ λέοντος κοιμωμένου, καὶ μυός.
 Λέοντος ὑπνώποντος, αὐχένος μέσον
 Διέδραμεν μῦς, ὃς δ' ἀνέστη σωτόμως.
 Γελᾷ δ' ἀλώπηξ, καὶ λέων ἀπεκρίθη.
 Οὐ μὲν ποῦμαι, τὴν ὁδὸν δ' ἀνατρέπω.

II.

Leo dormiens, & Mus.

*Sopore vincti per Leonis terga Mus
 Cucurrit, at Leo excitatur illico,
 Vulpecula ridet, ille respondens ait,
 Nullus timor me vrget, sed interrompo iter.*

Sensus fab.

Minimam ne spernas contumeliam quidem.

LEO

Γ'.

Περὶ λέοντος, καὶ κάπρου, καὶ γυπῶν.
 Λέων μάχῳ ἐσησέ πρὸς ποτὲ κάπρῳ.
 Γύπες δ' ἄνωθεν ἐσκόπδον τὴν ἱρῳ,
 Βρῶσιν τὸν ἡττηθέντα ποιῆσαι τάχα.
 Φίλους δ' ὁρῶντες ἡσέχου τῶν ἐλπίδων.

III.

Leo, Aper, & Vulteres.

*Pugnam inierat Aper cum Leone maximā,
 At desuper spectare pugnam Vultures
 Victum parati deuorare protinus.
 At pace facta hos spes fefellit credula.
 Sensus fab.
 Gaudere non oportet alterius malis.*

CA-

Δ'.

Περὶ δορκάδος, καὶ λέοντος θυμωθέντος.

Λέοντα δορκὰς ὥς ἴδεν μεμνυότα,
Ὡ μῶϊρα θηρῶν ἔπιν ἀθλιωτάτῃ,
Εἰ σωφρονῶν γε, δυσκάθεκτος εἶ λέων,
Πῶς νῦν μανεῖς ἔμεσά δακρύων δράσας;

IIII.

Capra, & Leo furens.

*Vidit Leonem cum furentem Caprea
Fatum ferarum (dixit) ò miserrimum,
Nam mente sanus si Leo es nimis ferox,
Quid est, furens quin cæde cuncta repleas?*

Sensus fab.

Ira haud decet, rerum potestas quem penes.

LEO,

Ε΄.

Περὶ λέοντος, ὄνκ, καὶ ἀλώπεκος.

Λέων, ὄνος, κερδῶ τε πρὸς θήραν ἴον,

Ὄνκ δὲ ταύτῳ εἰς τρίτον δεδασμένε,

Λέων κατεσπάραξε, κερδᾷ δὲ πλέον

Ἐνείμεν αὐτῷ, σωφρονιδεῖσ' ἐξ ὄνκ.

V.

Leo, Asinus, Vulpes.

Ad prædam iere Asellus, & Vulpes, Leo

Quam partiretur cum Asinus ex aquo tribus,

Laniat Leo hunc, Vulpes at ipsa plurimum

Tribuit Leoni iam erudita Asini nece.

Sensus fab.

Aliena sine pericla nostra cautio.

ASI-

5.

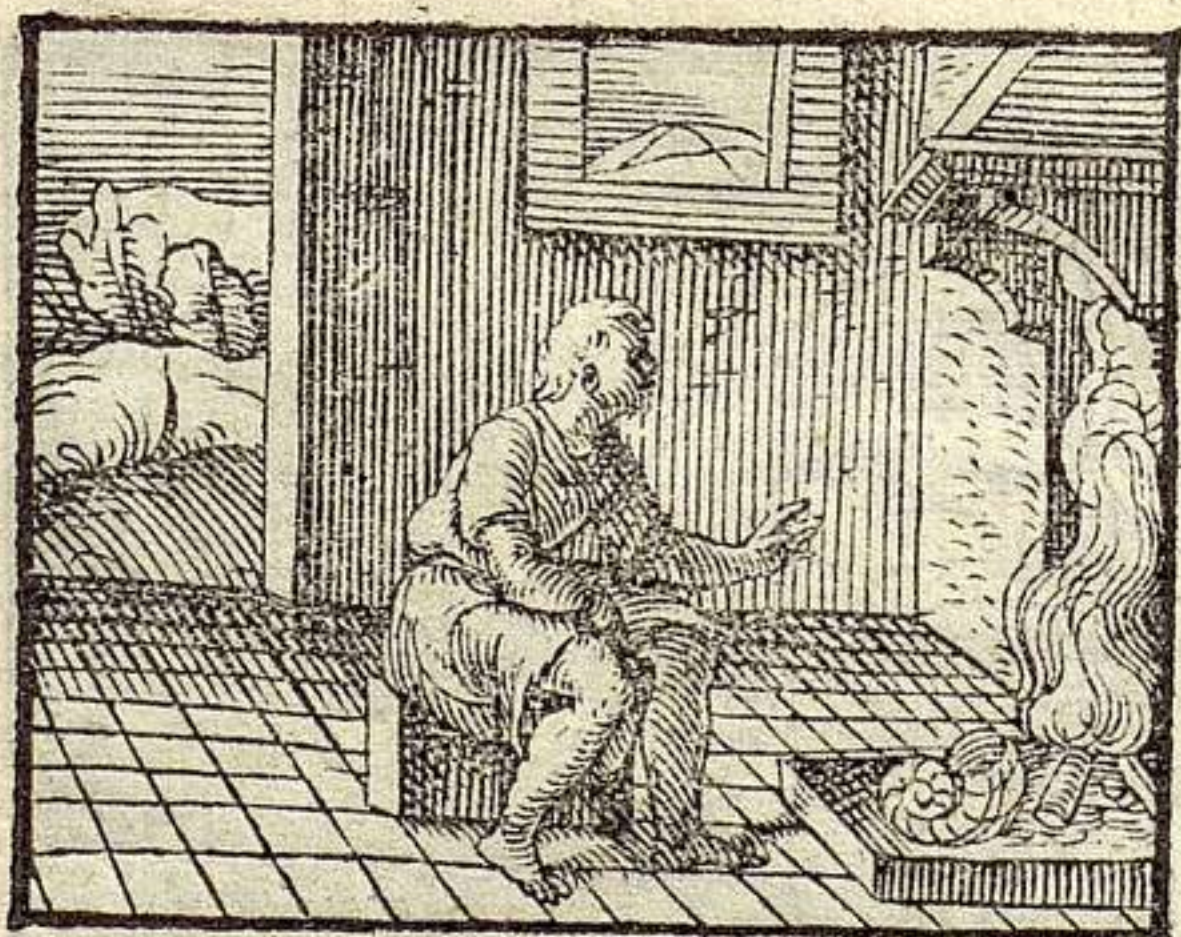
Περὶ ὄνου βασιζόντος εἰδωλόν.
 Ὡμοῖς ὄνος παρήγεν ἀργυρῶν βρέτας.
 Ὅπερ σιωπῶν, πᾶς τις αὖ ἐπροσκύνει.
 Τύφῳ δ' ἐπαρθεὶς, μὴ θέλων μένειν ὄνος,
 Ἡ'κουσεν, ἔθεός σὺ, τὸν θεὸν δ' ἄγεις.

VI.

Asinus Gestans Symulachrum.

*Signum ferebat olim Asellus aureum,
 Quod quisq; procidens adorat obuius.
 Elatus hic cum esse iam nollet Asinus.
 Non tu es Deus vox reddita, at gestas Deum.
 Sensus fab.
 Te hominem esse sis in dignitatibus memor.*

PVER

Z'.

Περὶ παιδὸς ἐδίουτος σπλάγχνα.

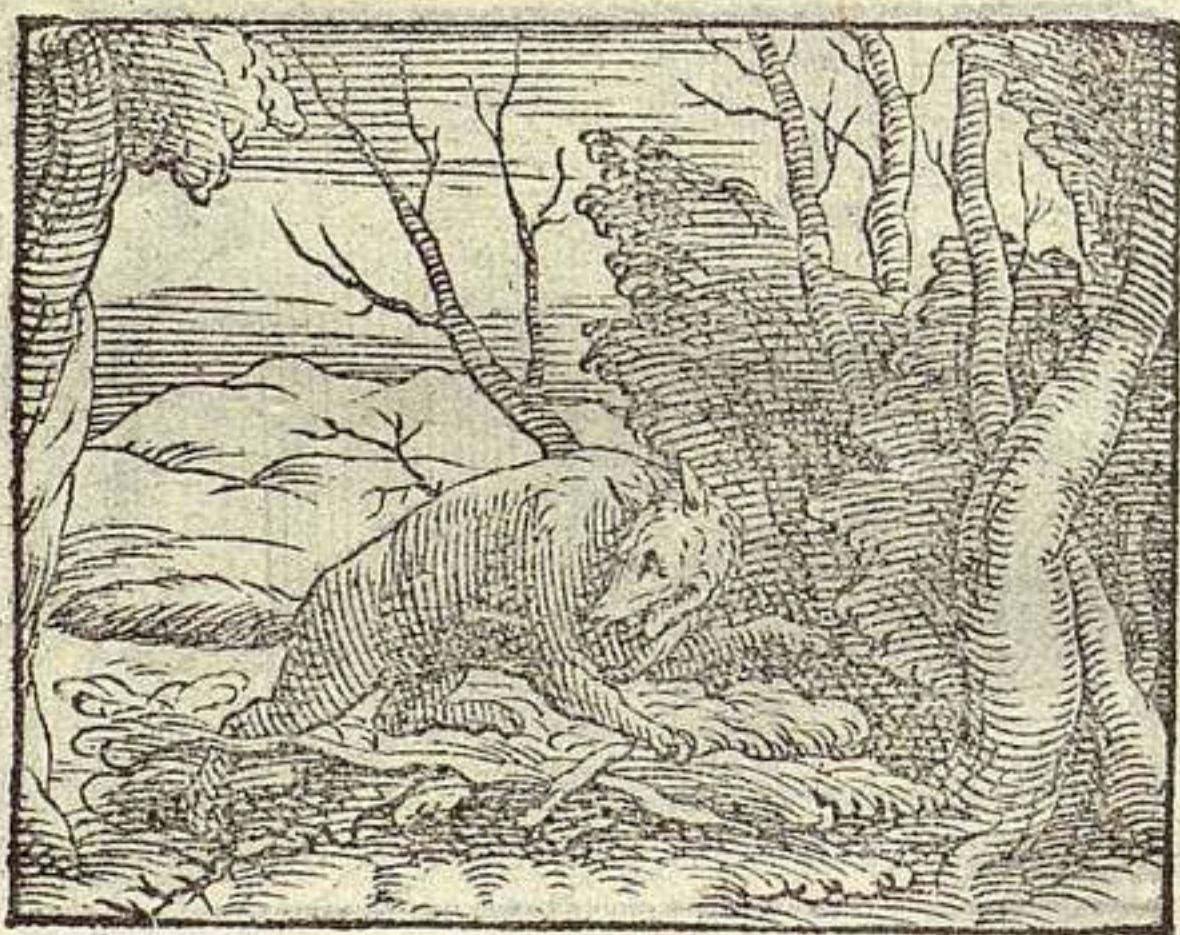
Βοὸς φαγὼν παῖς εἰς ἑορτῇ ἐγκάτα,
οἶμοι κέκληγ' ὡς σπλάγχνα μήτηρ ἐκχέω.
Ἡ δ' αὖ γελᾷσα, μὴ φοβοῦ τέκνον, ἔφη.
Τῶν σῶν γὰρ ἐδέν, ἀλλ' ἐμεῖς ἀλλοτρίων.

VII.

Puer qui intestina comederat.

Bovis Puer cum devorasset viscera
Clamabat, intestina fundo hei mihi Parens,
At illa ridens parce Nate ait metu,
Tua haud enim ast aliena (crede mihi) vomis.
Sensus fab.
Aliena redde cui par est, nec murmures.

F VVL-

H'.

Περὶ ἀλώπεκος, καὶ βάτου.

Φραγμοὺς ἀλώπηξ ὡς ὑπερβαίνειν θέλει.
 Ο' λιθανοῦσα, καὶ βάτου δεδραγμένη,
 Ἐξέσο πέλμα, λοιδορεῖ δὲ τὴν βάτον.
 Μέμφου σεαυτὴν, μὴ μέπερ κείνος φάτο.

VIII.

Vulpes, & Rubus.

*Sepem volens transmittere Vulpes rubo
 Collapsa forte hamato inhaesit, vulnerat
 Hic plantam, at hac conuicia ingerit rubo.
 Hic reddit haud me inepta, sed te ipsam in-
 crepa.*

Sensus fab.

Aliena praedicant mala omnes, sua silent.

CVLEX,

Θ'.

Περὶ κώνωπος, καὶ ταύρου.

Κώνωψ καθήστω πρὸς κέρασ' ἰαυρὰ πάλαι,
 Οὐν περ κέλευεν, εἴπερ ἐκπαύσθαι θέλει,
 Ἡΐκουσε δ', ὥς περ οὐκ ἔγνω καθήμενον.
 Οὕτω δέ, μὴ πῆσαντος αἰῶσις ἴν' λάβῃ.

I X.

Culex, & Taurus.

*Culex Iuuenti infederat, qui cornibus
 Illum iubet dicere an ut euolet, velit:
 Taurus refert, sedens sibi ut erat nescius,
 Quod sic eum nec euolantem sentiet.*

*Sensus fab.**Minimo loco sunt multi, & esse aliquo putant.*

F 2 CER-

Γ'.

περὶ ἐλάφου, καὶ ἀμπέλου.

Εὔλαφον ἐξήλαυνον οἱ κυνηγέται,
 Ἡ᾽ τις διασείας ἀμπέλοις ἀπεκρύβη.
 Τὰ φύλλα βιβρώσκουσα δὴ τῶν ἀμπέλων.
 Κυνηγετοῦσιν ἐν δίκῳς ἐθηράθη.

Χ.

Cervæ & Vitis.

*Cervam premebat usq; venator Cane,
 In vitis hac denso abdidit se tegmine.
 Mox illius cum ingrata frondes carperet.
 Præda hæc fuit iure optimo venantium.*

Sensus fab.

Dignus malo omni pro bono referens malum.

S E R-

Id.

περὶ ὄφεως, καὶ γεωργῆ.

Ὄφιν θέλων τίς ἀντ' ὀλέθρου παιδίου
πλήθειν, πέτραν τ' ἔχιζε, καὶ φιλεῖν θέλει.
Ὄφεις δέ φησι, πῶς γένοιτο συμβάσις;
Ἔως σὺ γύμβον τὸν δ', ἐγὼ πέτραν βλέπω;

XI.

Serpens, & Agricola.

*Quidā ferire Anguem volens nati ob necem
Discidit Anguis saxum amicus esse dehinc
Volebat, anguis heus ait quī pactio, aut
Pax fiet, hoc saxum usque dum, atq; hac tumba
erunt.*

Sensus fab.

Ingens simultas irreconciliabilis.

F 3

PVER,

I β.

Περὶ παιδὸς, καὶ σκορπίου.

Ὡς ἀκρίδας θῆρδε παῖς τις, σκορπίῳ.
 Προὔτενε χεῖρας. ὅς δ' ἐ, μὴ ψεύσης, ἔφη.
 Ὡς εἴγέ μου ψεύσεις, ἐκ κόλπων σένων,
 Καὶ τὰς ἀληθεῖς ἐκκενώσεις ἀκρίδας.

XII.

Puer, & Scorpius.

*Captans Locustas in agro infans Scorpio
 Erat manum iniecturus, hic caue ait Puer,
 Me namq; si tetigeris, abijcies sinu
 Veras Locustas quoque dolore acrifurens.*

Sensus fab.

Malorum opus cauere consuetudinem.

MVS.

I 5^a.

Περὶ συὸς, καὶ μυὸς.

Σὺς εἰλκέτις μὺν ἔργον ὄντ' ἀσιτίας.
 Οὗς χαλκῆες βλέποντες, ἔσησαν γέλων.
 Ὁ μὺς δ' ἔτι ζῶν, εἶπε μεσὸς δακρύων,
 Ὡς ἔδ' ἐσὺν δυνάδε καὶν τρέφειν ἓνα;

XIII.

Mus, & Sus.

*Murem traherat sus fame rabida furens
 Fabri videntes hoc prope risu emori,
 Mus autē adhuc spirans aut lachrymis madens,
 Ne vnum quidem suum potestis pascere?*

*Sensus fab.**Sua negligunt multi, & alius vident mala.*

F 4 ASI

ΙΔ'.

Περὶ ὄνου, καὶ λεοντῆς.

Φέρων λέοντος δέρμα τοῖς ὤμοις ὄνος ,
 Ἡΰχει λέων εἶναι τις, αἰπόλους βλέπων.
 Ἐπὶ δὲ γυμνὸς τῆς λεοντῆς ἄρεθῃ,
 Τῷτον μύλων ἔμνησε τῆς ἀταξίας .

XI III.

Asinus Leonis exuvias indutus.

*Amictus exuvias Leonis, se esse eum
 Putabat Asinus iners bubulcos territans,
 Exatus autem pelle, ubi hac repertus est ,
 Mola eum sui fecit status recordari.*

Sensus fab.

Immeriti honores permanere non queunt.

H I R.

I έ.

! Περὶ τράγου, καὶ ἄμπέλου.

Τράγον προσεῖπεν ἄμπελος βλάπῃς σὺ
 Κείρων τὰ φύλλα, μὴ γὰρ ἐκ ἔσι χλόης; (με
 Οὔσον γὰρ ἂν βλάψῃς, ἄρῃσω τάχα
 Πρὸς θησίαν σὴν θεὸς οἶνον βλύσαι.

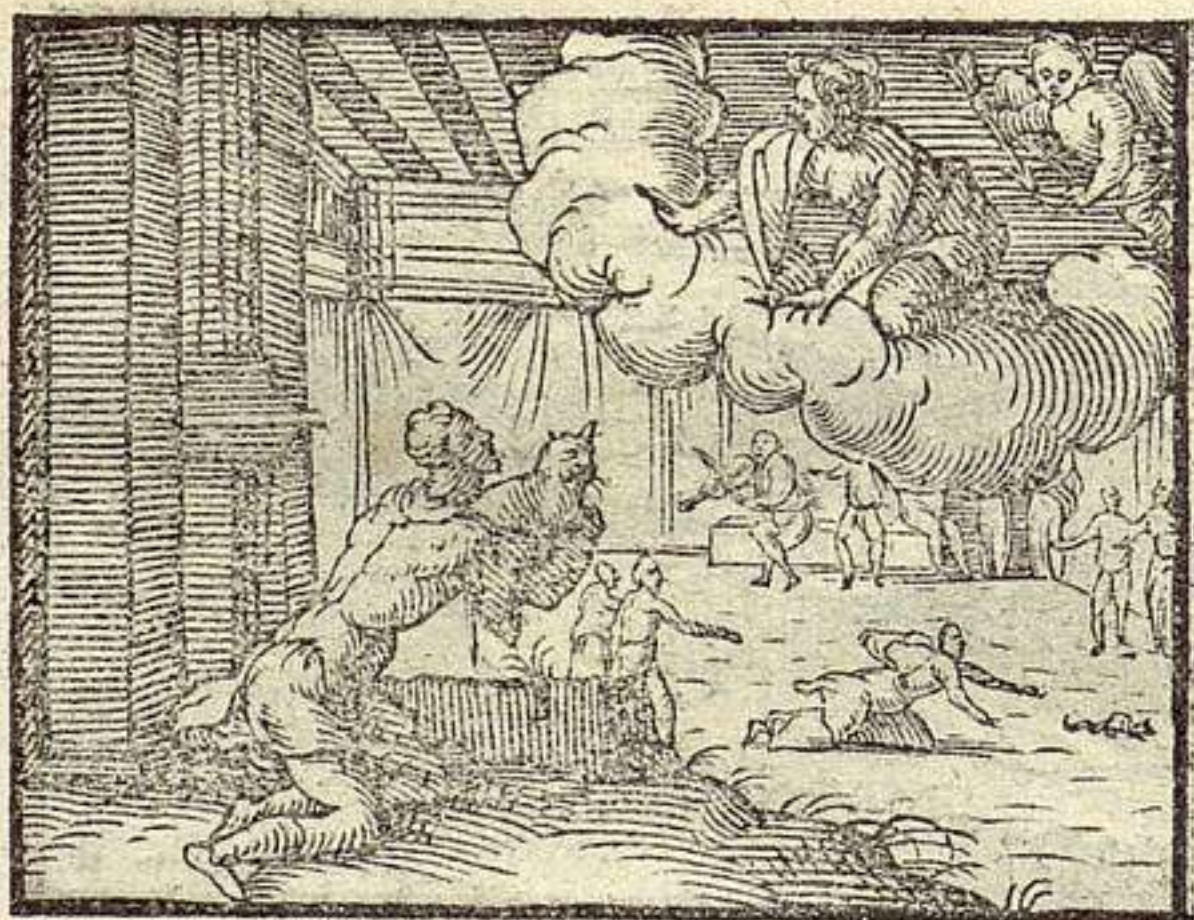
XV.

Hircus, & Vitis.

*Sic Vitis hircum est allocuta olim, nimis
 Molestus es tondens folia. num herba deest?
 Quantum at libet lædas, ego inuentiam statim
 Ad te Deis mandandum vt effundam Merum.*

*Sensus fab.**Prodest plerunque aliquis nocere dum putat.*

F 5 VIR

Ις'.

Περὶ ἀνδρὸς, καὶ γαλῆς γυναικὸς.

Ἀνὴρ γαλιῶ γυναικὰ πρὸς δόμους ἄγε.
 Παριῶ δὲ κύπρις εἰς ἐορτῇ τοῦ γάμου.
 Νύμφη δὲ μῦν βλέψασα, σωτόνω τάχιστα
 Δίωκε τοῦτον, μὴ τραπέῃσα τῇ φύσιν.

XVI.

Vir & Feles vxor.

Olim quæ erat Feles, puellam duxerat
 Quidam domi vxorem, & aderat tædis Venus.
 At sponsa murem conspicata protinus
 Insequitur haud oblita naturæ, & sui.

Sensus fab.

Natura quod dat, nulla mutabit dies.

C A-

Ι ζ'.

Περὶ δορκάδος τῆς τῶν ποδῶν λεπτότητα
μεμφομένης.

Πηγαῖς ὄρωσα δορκὰς αὐτῆς τοι θέαν,
Λεπτοὺς πόδας μωμεῖτο, χαῖρε δ' εἰς κέρα.
Δέων δ' ἐπεὶ δίωκε, τούτους ἡγάπα,
Κέρα καθυβρίζουσα, θήρας ὥς πάγλυ.

XVII.

Caprea pedum tenuitatem incusans.

Caprea sui in aquis intuens imaginem
Honorem amabat cornuum, Et tenues pedes,
Carpebat, ast urgente mox Leone eos
Laudabat ansam exosa præda cornua.

Sensus fab.

Plerumque prosunt, quæ nocere quis putet.

F 6 VVL

I ή.

Περὶ ἀλώπεκος, καὶ σαφυλῆς.

Κερδὼ βότρω βλέπῃσα μακρᾶς ἀμπέλου.
 Πρὸς ὕψος ἦρτο, καὶ καμῶσα πολλάκις.
 Ἐλεῖν ἀπέειπε, πρὸς δ' ἑαυτὴν ταῦτ' ἔφη,
 Μὴ κάμνε, ῥά γες ὀμφακίζουσιν μάλα.

XVIII.

Vulpes, & Vva.

*Vulpes racemis vitem onustam altis videns,
 Se pedibus attollebat, ut caperet, diu
 Sed cum laborasset, super neque spes foret,
 Secum hac, quid heu laboro? acerba est nimium
 adhuc.*

Sensus sub.

Si quod vis non potes, velis quicquid potes.

COR-

I S'.

Περὶ κόρακος, καὶ ἀλώπεκος.

Τυρὸν κόραξ ἔδακνε. κερδὼ δ' ἡπάτα.
 Εἰ γλῶσσαν εἶχες, ζῴως εἰς ὄρνις μέγας.
 Εὐθὺς δ' ὁ τῷτον ρίψεν, ἥ δ' αὐτὸν φάγεν.
 Ἐ' χεις κόραξ ἅπαντα, νοῦν κτῆσαι μόνον.

XIX.

Corvus, & Vulpes.

*Edente Corvo caseum Vulpes dolos
 Struere, scias si canere magni ales louis
 Sis ait. parat canere hic, cadentem caseum
 Vulpes rapit. habes cuncta, sola mens deest.*

Sensus fab.

Cuius patent aures adulanti, perit.

R A N A E,

Κ'.

Περὶ βατράχων, καὶ ἡλίου.

Γάμοις ἔχαιρον βάτραχοι τοῦ ἡλίου,
 Καί τις πρὸς αὐτοὺς εἶπεν, ὃ δειλὸν γένος.
 Εἰ γὰρ μόνας τρέμοιμεν αὐγὰς ἡλίου,
 Τίς εἴγε τεκνώσει τοῦτον βασιλεῖ;

XX

Ranæ, & Sol.

*Gaudere Ranæ nuptijs Solis, sed has
 Quedam inter inquit senior. o miserum genus.
 Si Solis etenim unus horremus iubar,
 Quisnam si habuerit filios ferre hos queat?*

*Sensus fab.**Multi suis (quæ est inscitia) gaudent malis.*

GAL-

Κ α.

Περὶ ὄρνιθος ὧν χρυσοῦν τικτούσης,
καὶ φιλαργύρου.

Εὔτικτε χρυσοῦν ὧν ὄρνις εἰσάπαξ.
Καί τις πλανηθεὶς χρυσερασῆς τῷ φρένε.
Εὔκτεινε ταύτῳ, χρυσὸν ὥς λαβεῖν θέλων.
Εὔλπις δὲ μείζον δῶρον ὀλέκει τύχης.

XXI.

Gallina, & Avarus.

Gallina quædam olim peperit ovum aureum
Deceptus animo quidam avarus, alitem
Læto dedit, latentem vt aurum sumeret,
Munusq; fortune novum spe perdidit.

Sensus fab.

In damna sæpe avari minis lucri incidunt.

ASTRO-

Κ 6'.

Περὶ ἀστεροσκοπῆς, καὶ ὁδοιπόρου.

Ἀστροῖς περισκοπῶν τις ἀστεροσκοπός,
 Πίπτει λεληθὼς πρὸς φρέαρ, τυχῶν δέ τις
 Ὀδοιπόρος, σένοντι ταῦτ' ἔρη λέγων,
 Νοῦν, θεὸς ἄνω, βέλτισε τὴν γλῶσσαν βλέπεις.

XXII.

Astrologus, & Viator.

*Intentus astris quidam ei qui operam dabat
 Scientia, imprudenter in puteum cadit,
 Quidam & viator hac dolenti reddidit
 Mentem inseris Cælo, & humum amice non
 vides? Sensus fab.*

Quarunt futura homines, quod instat haud vidēt.

E QVVS,

Κ Γ'.

Περὶ ἵππου, καὶ κάπρου.

Ερίζεν ἵππος ἀγριωτάτῳ κάπρῳ,
 Ὁρμὴν δὲ θηρὸς ἵππος ἐ δένων ὅλως,
 Ἐαυτὸν ἐκδέδωκεν, ἄρῳν σύμμαχον
 Εὐπειρον, ἄνδρα πρὸς σφαγὴν τῷ θηρί.

XXIII.

Equus, & Aper.

*Pugnabat efferato cum Apro Equus, fera
 Sed hic nequaquam impressionem sustinens
 Se dedit, opem cuius implorauerat,
 Viro, fera iugulanda erat qui magis sciens.*

*Sensus fabulae.**Multi ob similitates graue accipiunt iugum.*

VIR

Κ Δ.

Περὶ ἀνδρὸς μιξότριχος, καὶ δυοῖν
ἐταίρων.

Ερωμένας δ' ἔχεν ἀνὴρ μιξότριξ,
Χρόνῳ δ' ἐνλωχῆας πάντα, καὶ τρέπων,
Ἡ μὲν μελάνας, ἡ δὲ λευκὰς ἔκφερον.
Ἐξ ὧν φιλωθεὶς, πᾶσιν ὥραθη γέλως.

XXIII.

Vir semicanus, & duæ Amicæ.

¶ *Duas habebat quidam amicas quasi senex
Moribus, & annis discrepantes maxime
Vellebat hæc nigras, & illa albas comas,
Nudatus his, demum omnibus ridiculo erat.
Sensus fab.*

Non danda rebus est opera contrarijs.

A QVI.

Κέ.

Περὶ αἰετῆ τε, καὶ κολοιοῦ. Π

Αἴρνον καταπλάς αἰτὸς καθαρπάσας,
 Ἰδὼν κολοιοῦς, ἐν κριῶ πρᾶπει τάδε .
 Οὐκ εἶλε ποιμῶν. πᾶς δ' ἐφώνη τῆτότε,
 Εἰ μοὶ κολοιοῦς, αἰτὸς δ' αὐτῶ πέλει.

XXV.

Aquila, & Cornix.

*Corripuit agnum devolans ales Iouis .
 Cornix videns, periculi in ariete hoc facit .
 Caput irretitam Pastor, his ὅς, mox puer
 Infit . Mihi Cornix , Aquila vero est sibi .
 Sensus fab.*

Potentiorum exempla non fas est sequi.

COR-

Κς'.

Περὶ κολοῖς τε, καὶ ἄλλων ὀρνέων.

Ἀλлотρίοις περοῖσιν ἀμφοισμένος
 Ἡ' ὕχει κολοῖδς ὀρνέων ὑπερφέρειν,
 Πρῶτον δὲ δῶρον ἢ χελιδὼν ἡρπάκει.
 Μεθ' ἧν ἅπαντες, εἴτα γυμνὸς ἄρέθῃ.

XXVI.

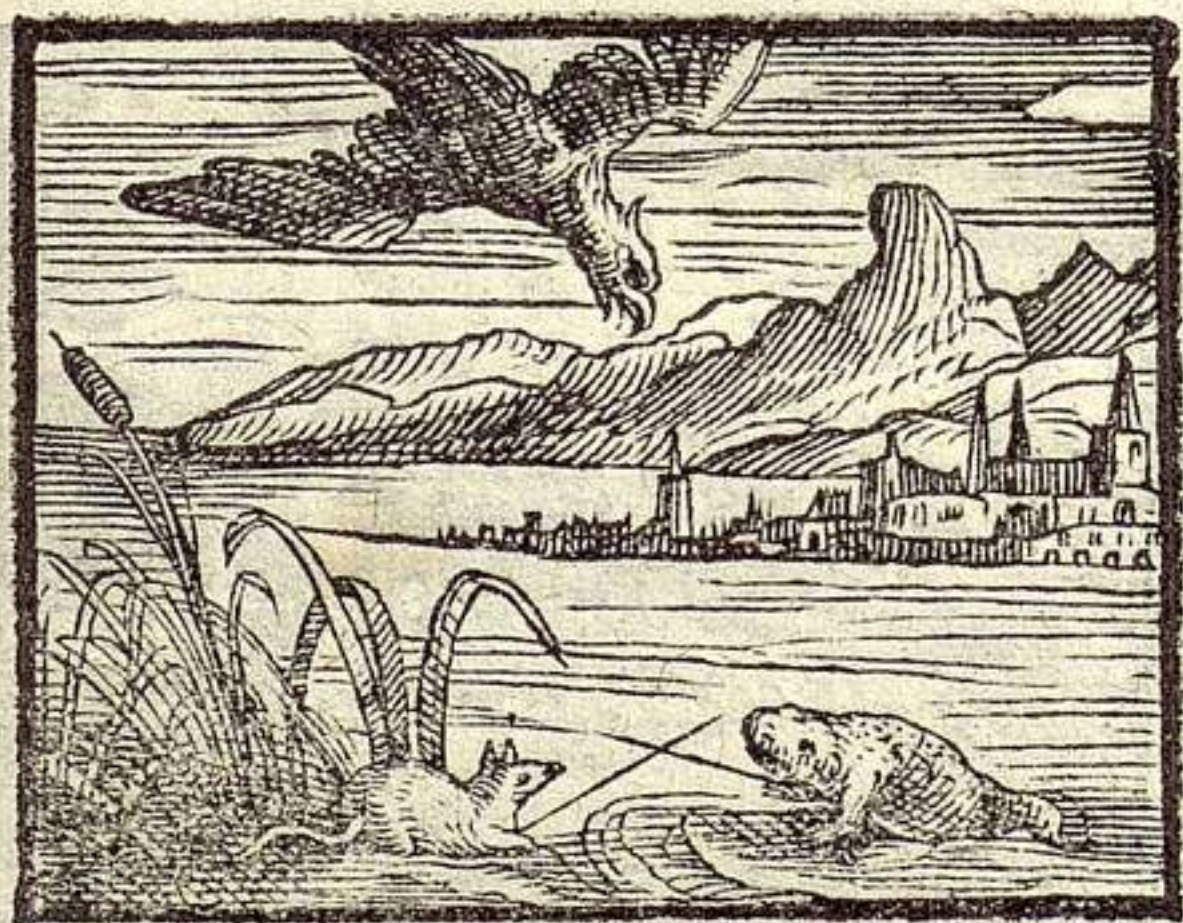
Cornicula, & cæteræ Aues.

*Ornata pennis alitum Monedula
 Præstare cunctis gloriabatur auibus.
 Adimit illi donum Hirundo, hanc reliquæ
 Mox subsequuntur, nuda sic ipsa remanet.*

Sensus fab.

Omnis breui fucata forma soluitur.

Α2V1-

ΚΖ'.

Περὶ αἰετὸς τε, καὶ οἰσοῦ.

Βέλει τὸ σῆθος αἰετὸς τρώθη πάλαι
 Ἀλγὼν δὲ λοιπὸν ἦτο πολλά δακρύων,
 Βλέπων δ' οἰσὸν εἶπεν ἐπερωμένον
 Βαβαί, πηρόν με τὸν περωτὸν ὀλύει.

XXVII.

Aquila, & sagitta.

*Levis Aquila sagitta pectus hauserat,
 Acri hac dolore mox furens lachrymas dabat,
 Pennatam at intuita est ubi sagittam, ait
 Pape, hei mihi, me penna pennatam necat.
 Sensus fab.*

Sape ex suis mala patiuntur plurimi.

PUGNA

Κ ή.

Περὶ θηρῶν, καὶ ὀρνέων μάχης,
καὶ στροθοῦ.

Πᾶσι πεφύκει θηρσί, καὶ πηλωῖς μάχη
Ἡ' ἄω λίβυσα στροθὸς, ἢ τοὺς δ' ἐπλάνα,
Εἶναι μὲν ὄρνις, ἐκ μέρους δὲ θηρίον.
Πηλωῖς κάραν δεικνῦσα, τοῖς θηρσί πόδας.

XXVIII.

Pugna Ferarum, & Volucrum, & Passer.

*Bellum feris quondam, & fuit Volucris,
Capta est Lybissa passer, utrosque hac simul
Fefellit, utrunque illa cum sit fera, & Avis,
Nam aubus caput monstrabat, feris pedes.*

Sensus fab.

Fallunt utrosque, qui duobus serviunt.

H I R V N-

ΧΘ'.

Περὶ χελιδόνας, καὶ κριτηρία.

Πᾶξε χελιδὼν νεοσιὰν κριτηρία
ὑπερθεν, ἥσπερ τὴν γονὴν βλάβῃ δράκων.
Ἡ δ' αὐτ' ἔφησεν, ὃ πολυδόνε τύχης,
Ὅπου γὰρ ἐκδίκησις, ἐβλάβω μόνη.

XXIX.

Hirundo, & Prætorium.

*Nidum posuit Hirundo sub Prætorium,
Partum illius serpens tenellulum necat,
Hæc vero ait, proh misera, & ingemiscēda sors
Vbi scelera plectuntur offendor en ego.*

Sensus fab.

Multi à bonis damnum quoque accipiunt viris.

TRES

Λ'.

Περὶ τριῶν βοῶν ὁμοφρόνων, εἴτα ἀσυμ-
φρόνων, καὶ λέοντος.

Οἱ μόφρονες νέμοντο τρεῖς ὁμοῦ βόος,
Οὓς εἰδὲ θῆρ ἔβλαπτε πολλάκις λέων.
Ἐχθρας δὲ μῖσει, καὶ μάχης διαχίσας,
Ἐκασον ἐκβέβρωκε γυμνὸν ὥς ἓνα.

XXX.

Tres Boues concordés, & Leo.

*Vnà, parióz animo Boues dum pascereant
Tres, ne hos quidem ipse ladere audebat Leo,
Ast vbi seiuncti sunt simultatis odio,
Omnes vorauit facile vt vnum opis indigos.
Sensus fab.*

Facile his cadunt mala, à suis qui dissident.

A G R I-

Λ α.

Περὶ γεωργοῦ, καὶ γεράνου.

Εἴθνη γεράνων πῆξε τις ὁ πορδὶς πάγῳ.
Μεθ' ὧν πελαργὸν εἶλεν, ὃς θρῶει μέγα,
Εὔφη δ' ἀροτρῶς, ὥς φίλος μὲν εἶ σὺ μοι.
Λ' ἢ πᾶγῃ λαβοῦσα, σὺ κακῶς ἔχει.

XXXI.

Agricola, & Ciconia.

*Generi Gruum laqueos tendit Rusticus,
Cæpit ὃς cum his Ciconiam, hæc sed admodum
Dolebat, ille ait, Mihi quidem amica tu es,
Sed rete, quod cæpit, tenet te cum malis.*

Sensus fab.

Cum hoste etiā amicus, depressus hostis est.

G

CA-

Λ 6'.

Περὶ κυνὸς, καὶ εἰδώλου αὐτοῦ ἐν
τῷ ὕδατι.

Φέρων ποταμῷ πλησίον κύων κρέας,
Κύψας ἑαυτὸν, ἄλλον εἰς ὕδωρ βλέπει.
Χανὼν δ' ἐλοιπὸν τῷ κάτω λαβεῖν κρέας,
Ἀπεσερεῖτο καὶ τῷ, ὅπερ ἐκράτει.

XXXII.

Canis, & imago carnis in aquis.

Carnis ferens frustum secundū amnē Canis
Despexit, & aliud in aquis minus videt,
Aperto & ore, ut sumeret quod infra erat,
Orbatus his quoque, quas tenebat, carnibus.

Sensus fab.

Quo ultra modū cupiūt magis dāna his cadūt.

AS I-

Δ Γ'.

Περὶ ὄνου, καὶ αἰλὸς καὶ σπόγγων.

Περὶ ὧν ποταμὸν, φόρτον, ἢ χ' αἰλὸς ὄνος,
 Ἐν ᾧ τε, καὶ πέπλωκε κουφιδεὶς βάρος.
 Σπόγγων δ' ἔπειτα πλῆθος οὕτως ὡς φέ-
 Πεσὼν ἔκοντι, δυσυχῶς ἀπεπνίγη. (ρεν,
 XXXIII.

Asinus sale, & spongij's onustus.

Tranarat olim fluvium onustus sale Asinus,
 In quo cadens onere leuatus multum erat,
 Mox illum onustum spongij's tranans, sciens,
 Prudensq; cecidit, suffocatus & est miser.
 Sensus fab.

Lucri plerumque spes malum in magnā rapit.

G 2 CAME-

Λ δ'.

Περὶ καμήλου, καὶ διός.

Κυρτὴ θεὸν κάμηλος ἐξήτει κέρα,
 Ἡ'ν ἐξεμυκτήρισε τῆς ἀβυλίας.
 Ζημοῖ γὰρ αὐτῷ λοιπὸν ὄτα, καὶ κέραν.
 Ὡς ἂν γε παντάπασιν αἰχίση πέλη.

XXXIII.

Camelus, & Iuppiter.

*Panda sibi ut adderet Camelus cornua
 Iovem rogat, vota ridens, Et precem hic
 Stultam, caput, Et aures perexiguas quoque
 Reddidit, ab omni parte turpis ut foret.*

Sensus fab.

Honestà magni sunt rogandi Caelites.

LVPVS,

Λέε.

Περὶ λύκου, καὶ ἄρνός.

Λύκος πρὸς ἄρνα φησὶν, ἐ πρόθεν σύ μοι
 Ὑδωρ τάραιες; ἄρτι γαστρός ἐξέφυω.

Καὶ πῶς ὕδωρ τάραιον ἀγνοῶ ποτε.

Θόνη γένη μοι, καὶν θέμις, καὶν μὴ θέμις.

XXV.

Lupus, & Agnus.

*Lupus infit agno, non ne dudum tu mihi
 Turbasti aquas? hic nuper in lucem datus
 Sū est, atq; quī turbarim aquas tibi haud scio,
 Mihi cœna eris fas sit, nefas ve, ait Lupus.*

*Sensus fab.**Ius in ferenda iniuria contemnitur.*

G 3

VENA

Λς.

Περὶ δειλοῦ κυνηγοῦ, καὶ ποιμένου.
 Δειλὸς κυνηγὸς πρὸς τιν' εἶπε ποιμένα,
 Εἴπου λέοντος ἵχνος εἶδες, μοι φράσον.
 Σὺ τοῦτον, εἶπεν, ἐθέλεις, δείξω, πέλαι.
 Ἴχνος. κυνηγὸς εἶπεν, οὐ ζητῶ πλέον.

XX XVI.

Venator timidus, & Pastor.

Quaerit à Pastore Venator malus,
 Num quod Leonis nouerat vestigium?
 Pastor refert, tibi, si vis, ostendam recens
 Vestigium. ille inquit haud quaero amplius.

Sensus fab.

Magnanima iactant verba multi re timent.

E Q V E S

Λζ.

Περὶ ἵππότου, καὶ ἀγροικοῦ.

Ἦν τε λαβεῖν ἀγροῖκον λαγῶν ἵππότης.
 Λαβὼν δὲ χερσὶ τοῦτον, ἡρώτα, πόσου;
 Καὶ πῶλον ἐξήλαυνεν, ἀγροῖκος δ' ἔφη,
 Μὴ σπᾶ δέ σοι δῶρημα τέτο προσφέρω.

XXXVII.

Eques, & Rusticus.

*A Rustico petijt Eques leporem, vt sibi
 Caperet, eo accepto, rogauit quanti emo?
 Citato ἔ' arripuit se equo inde, Rusticus
 Ne propera ait, Leporem tibi dono ὁ Eques.*

Sensus fab.

Donare tempus cogit interdum sua.

G 4 ASI-

Λή.

Περὶ λύκου, καὶ ὄνου.

Οἱ δοῦσιν ἦλον εἶλεν ἐξ ὄνου λύκος,
 Αἰτῶν δὲ μισθὸν πλήθεται λάξ τῷ γένει.
 Λύκος δέ φησι, πῶς μάγειρος ὦν πάλας
 Ἰατρικῆς μετῆλθον ἐργ' ἀναξίως;

XX XVIII.

Asinus, & Lupus.

*Extraxit Asino dentibus clauum Lupus,
 Petit ὃς mercedem ille calcibus genas
 Ferit, hic ait, qui nunc (coquus cū olim forem)
 Sum ego medicam professus artem turpiter.*

Sensus fab.

*Quam quisque nouit artem in hac se exerceat,
 LVPVS,*

Λ Θ'.

Περὶ λύκου, καὶ γεράνου.

Εἰς λαιμὸν ὅσοῦν ἐμπεπήγη τῷ λύκου.
 Μισθῷ δ' ἐλὼν γέρανός, ἦται τινὲ χάριν.
 Σῶον πρᾶχην ἐκ λύκου λαιμοῦ φέρων,
 Μὴ δ' ἄλλο μηδὲν μισθόν, ἢ τὸ σκόπει.

XXXIX.

Lupus, & Grus.

*Gutturē vorantis ossa inhaeserant Lupo
 Eduxit hac mercede pacta Grus, petit
 Quam mox. Lupus refert, habes sūt prēmij
 Collum quod incolumen Lupi ex faucibus refert.
 Sensus fab.*

Pete prēmium, arduum antequā absolvas opus.

G 3 TAV-

M'.

Περὶ ταύρου, καὶ τράγου.

Η' λαυνε ταῦρον ἐξ ἐῆς κοίτης τράγος.
 Οὐ θῆρ λέων δίωκεν, εἶπα δ' ἐσένων,
 Εἴπερ με μὴλέοντος ἐπ' ὀφει φόβος,
 Ε' γνως ὅσον ταύρα τε, καὶ τράγου δένος.

X L.

Taurus, & Hircus.

Deiecerat Taurum ex cubili hircus suo,
Dum illū insequeretur Leo. hic lachrymans ait,
Me nisi fers Leonis urgeret metus,
Taurum quid inter fiet, Eῖ hircum nosceres,
Sensus fab.

Minor ferendus est potentium metu.

C I C A

Μά.

Περὶ μύρμηκος, καὶ τέπιγος.

Ηἰται τροφὴν μύρμηκα τέπιξ ἐν κρύει.

Μύρμηξ δ' ἔφησε, τί θέρους ὄντος ἔδρας;

Ὡς ἐν θέρει εἴρηκεν ἥδον ὀξέως.

Χειμῶνος ὀρχοῦ φήσι, μὴ τροφῆς ἔρα.

XLI.

Cicada, & Formica.

*Petijt hyeme Cicada Formicam cibum.**Hac bene Cicada ait, quid aestate num**Egisti? at illa tota ego aestate cecini,**Hyeme igitur salta, inquit, haud cibum roga.**Sensus fab.**Senex egebis ni laboras dum viges.*

G 6

RVSTI

Μ Γ'.

Περὶ ὄφeos, καὶ γεωργοῦ.

Εθαλπέ τις γεωργὸς ἐν κόλποις ὄφιν
 Ὡρα κρύους, ἐπεὶ δὲ θερμὴς ἦθετο,
 Ε' πληξέ τὸν θάλψαντα, καῖκτενε τάχος.
 Οὕτω κακοὶ ποιοῦσι τοῦς βεργέτας.

XLII.

Rusticus, & Coluber.

*Quidam sinu Colubrum fovebat Rusticus
 Hyeme, calorem vi ille sensit frigidus,
 Pupugit fouentem, & protinus lætho dedit.
 Tractant ita de se mali meritos bene.*

Sensus fab.

Mali bene meritos quoque accipiunt male.

HIRY N-

Περὶ χελιδόνας, καὶ ἀηδόνος.

Ἀγροῦ χελιδὼν μακρὰν ἐξεπωτήθη,
 Εὖρε δ' ἐρήμοις ἐγκαθημένῳ ὕλαις
 Ἀηδὸν ὀξύφωνον. ἣ δ' ἀπεθρίψει
 Τὸν ἵππῳ, ἄωρον ἐκπεσόντα τῆς ὥρης.
 Χ' ἢ μὲν χελιδὼν φησι, φιλτάτῃ ζώοις,
 Πρῶτον βλέπασε σήμερον μετὰ θράκῳ.
 Ἀλλ' ἔλθ' ἐς ἀγρὸν, καὶ πρὸς οἶκον ἀνθρώ-
 συσκύως ἡμῖν, καὶ φίλη καλοικήσεις, (πων.
 Οὔ που γεωργοῖς, κ' οὐ χι θηρίοις ἄσσει.
 Τὴν δ' αὖτ' ἀηδὼν ὀξύφωνος ἡμέφθη,
 Ἐὰ με πέτραις ἐμμένειν ἀοικήτοις.
 Οἶκος δέ μοι πᾶς, ἥ τε μῆξις ἀνθρώπων.
 Μνήμῳ παλαιῶν συμφορῶν ἀναφλέξει.

Volans

*Volans cum Hirundo agris recessisset procul.
 Nemore in reducto commorantem reperit
 Lusciniam, querelis illa dulcibus
 Plorabat immaturo Ityn raptum sebi
 Fato, huic Hirundo inquit, o dulcis soror
 Salve, bodierno post Thracem primum die
 Te conspicio, sed age veni in hominum domos,
 Mecum eris, & idem utrique contubernium
 Semper erit, agricolis q³ ibi, haud feris canes.
 Olli renidens leniter Luscinia
 Hac saxa, & hanc me incolere solitudinem
 Sine inquit, omne tectū enim, at q³ usus hominū
 Antiqua refricat mihi misellæ vulnera.*

Sensus fab.

*Satius reductam colere solitudinem,
 Quam cum malis vitam agere in vrbe ciuibus.*

MVSAEI

MVSÆI CARMEN
DE

LEANDRI, ET HERVS
AMORIBVS,

Latinis versibus è Græco
conuersum

A FABIO PAVLINO
VTINENSI.

CVM PRIVILEGIIS.

VENETIIS,

Apud Hæredes Francisci Ziletti.

M D LXXVII.

MUSEO CARME

DE

LIBRARI, ET HERVS

AMORIS

LIBRIS VETERIS

CONSTITUTIS

LIBRARIO PAVLINO

VINDOBONENSIS

EX LIBRIS VETERIS

Y FERIA

LIBRIS VETERIS

CONSTITUTIS

AD ILLVSTRISS.

VIRVM

IOANNEM GRITTVM

EQVITEM,

Ven. R. P. apud Summum Pont.
Oratorem,

FABIVS PAVLINVS.

VS AEVS Eu-
molpi filius anti-
quissimus Poeta-
rum profectus ex
Athenis, (plures
enim fuere Musai
auctore Suida) cui
principatum in Poetica videtur Maro
detulisse, cum in sexto dixit illum ante
omnes medium à plurima turba humeris
extantem suspici in campis Elysiis, inter
alia præclara eius ingenij monumenta He-
rus, &

rus, & Leandri amores elegantissimis, & doctissimis versibus persecutus est, quod unum ex illius scriptis opusculum tanquam è naufragio tabellam reliquum habemus, sed id tamen, ut ex eius præstantia velut ex unguibus Leonem Phidias, possimus præclari Poetæ divinitatem agnoscere, nihil enim fieri potest hoc Poemate elegantius, nihil purius, nihil ornatius, nihil quod ad Romani carminis maiestatem propius accedat. Hoc igitur cum olim adolescens dum in assidua me scribendi utraq; lingua exercitatio continerem, latinis versibus explicassem, & nunc cum his meis fabellis esset edendum, visum est illud tibi Illustrissime GRITTI sua, tua, & mea postremo causa deberi, neque posse alij quam tibi aptius inscribi, illud enim cum sit elegantissimi, præstantissimiq; Poetæ non debuit, nisi præclaro alicui Poetarum Patrono commendari, sed Tu is es potissimum, qui & pulcherrimis Poetarum scriptis delectere, & Poetis ipsis, omnibusq; ingenijs faueas, Tu cum sis omni præclara laude cumulatus, omni
virtutum

virtutum genere ornatissimus, quarum
 nunc iudicem habes acerrimum, eundemq;
 prope diuinum X Y S T V M V. Pont.
 Max. cui qui probatur, vt tu maxime,
 nihil ei de summis virtutibus deesse po-
 test, nullum certè putabis ad te munus
 deferri potuisse gratius, nihil accommo-
 datius, quàm quod esset omnibus nume-
 ris suo in genere absolutum, quod esse hoc
 Poema omnes arbitrantur, cui, licet nunc
 non ita eleganter latine, vt græce loqua-
 tur, nihil tamen de illius dignitate immi-
 nutum existimari debet, cum omnibus
 iam sit exploratum non posse Poematum
 Veneres ex vna in aliam linguam quasi in-
 coloniam deduci, sed ex his, quæ si non
 exprimi saltem adumbrari potuerunt, quæ-
 libet, quæ sit in græco fonte diuinitas, iu-
 dicabit. Ego postremo cum testatum ma-
 xime vellem, quantopere tibi debeam non
 alia re melius id nunc assequi posse arbi-
 tratus sum, quàm si tuo nomini Illustris-
 simo id potissimum dedicarem, quod inter
 has omnes ludicras exercitationes meas,
 mihi minus displiceret, vt ex hac quasi
 publica

*publica meæ in te obseruantiaæ testificatio-
 ne intelligas me tibi illam, quam debeo
 grati animi memoriam, præstare qui me
 tibi immortalibus tuis officijs deuinxisti
 in sempiternum. Tu enim me in Tricesi-
 mensi causa, quantum in te fuit, semper
 adiuuisti, Tu inquam, Tu cum Illustriss.
 Viro Iustiniano Iustiniano, cui hac de cau-
 sa, vt alijs quoque multis summa omnia
 debeo, meæ salutis autor fuisti, qui cum
 longi subsellij Præconsultor esses (sapien-
 tem magnum consilij vulgo uocant) tulisti
 rogationem, vt illi Viro præclariss. quem
 modo honoris causa appellauit cura demã-
 daretur, vt cum Summi Pontificis Nun-
 cio de re mea transfigeret, & ego tandem
 illius præclariss. Viri sapientia à tot æru-
 mnis, in quas fortuna suo more me conie-
 cerat, in libertatem sum quasi uendicatus,
 mihiq; metipsi restitutus. Tu in eadem fe-
 renda Rogatione me ornatum esse voluisti,
 vt diceres, quacunq; ratione res illa conse-
 ãta esset, faciendum esse R.P. vt mea da-
 mna aliqua ex parte resarciret, quòd plu-
 ris fecissem minimam quamq; Senatus
 voluntatis*

voluntatis significationem, atque nutum,
 quam mea omnia commoda, atque salu-
 tem, quodq; tam equo animo tot ærumnas
 ea de causa perpeffus essem. Tu deinceps
 quoque in eadem semper bene de me me-
 rendi voluntate permansisti, & dum Ro-
 mæ es, ubi apud Summum Pontificem
 tuæ Reip. agis Oratorem, in quo perfun-
 gendo munere eam præstas Patriæ fidem,
 integritatem, & prudentiam, quæ à sa-
 pientissimo, suiq; amantissimo Cive vix
 optare, nedum expectare potuisset, multis
 me quoque officijs deinxisti. Tu nuper
 denique Christophorum Monachum assi-
 nem meum tanta benignitate amplexus
 es mea causa, cum diceres velle te mihi
 esse perspectam tuam de me voluntatem,
 ut iam nihil addi amplius posse, ad tanto-
 rum cumulum meritorum existimem.
 Hoc igitur breue deuinctissimi animi, &
 obseruantie singularis testimonium, dum
 maiora præstandi datur facultas accipe,
 & me, in tuo ære esse non dedigneris.
 Vale. Ven. Id. Oct.

M V S A E I

MVS ÆI OPVSCVLVM

DE LEANDRI,

& Herus amoribus,

Fabius Paulinus vertebat adolescens.

*IC Dea furtiuos testantia lu-
mina amores ,
Et iuuenem pelago connubia no-
cte petentem ,
Nocturnumq; hymen, quem nun-
quam aurora notauit,*

*Sestū, & Abydō, vbi nocturni Herus hymenai,
Lychnū inquā, & manibus pellentē salsa Lean
Custodē Veneris signantē lumine lychnū, (drū,
Nuptura tenebris, qui Auspex, et nūtiūs Herus,
Lychnum Cyprigenæ monumentū, debuit ingēs
Addere, quem clavis post factū Iuppiter astris,
Sponsorumq; ducē, atq; id dicere sydus amoris,
Sollicitis quod opē tulit vnus Amoribus, et quod
Insomnis tædæ signum seruauerit, ante
Aspera quam saeuus spirasset flamina ventus.
Verū age, ferq; pedē casū hūc mihi Dina caniti,
Luminis extincti, & pereuntis nocte Leandri.*

*Sestus erat, pelagiq; aduerso in litore Abydus,
Non longe diuisæ vrbes, in vtrasque Cupido
Par telum intorsit lunatus fortiter Arcum,
Incensō pariter, pucroq; & viigine, quorum
Nomina*

Nomina erant, pueri Leander, virginis Hero,
 Hac tenuit Sestum, puer ipse colebat Abydum,
 Ambo vtriusq; vrbis pulcherrima lumina, &
 Multa sibi similes. At tu fuerit tibi cursus (ambo
 Si forte illac, Turrim quare, vbi Sestias Hero,
 Pratendens lychnum fuerat dux ipsa Leandro.
 Quare fluētisoni, et veteris freta concita Abydi
 Plorat adhuc sortē, & miseri qui fata Leandri.
 Sed nam qui ciuis Leandrus, & incola Abydi
 Arsit in Hero, vssitq; pari ipsam ardore puellā?
 Hero regali de sanguine nata, sacerdos
 Matris erat Phrygia, nullos experta hymenæos
 Turrim abducta suis vicino in littore habebat.
 Altera Diua Venus, sed casto iuncta pudori,
 Nunquam collectis se immiscuit illa puellis,
 Aequales inter nec ducere visa choreas,
 Inuidiam fugiens muliebria corda premētē,
 Liuor enim ob formam muliebria pectora rēpit;
 Sed semper Veneris placabat sedula numen,
 Sape operata sacris durum lenibat amorem
 Cum genitrice, metu flagrantis tacta pharetra,
 Non tamen his fugit spirantes igne sagittas;
 Nāq; aderāt magnæ celeberrima festa Cythe-
 Quæ Sesti celebrāt Veneri, Cynaraq; creato, (ra,
 Ad sacramq; omnes properabant vndique lucē,
 Qui pelagi amplexi tractus extrema tenebāt,
 Hi inquit Tempe, pars Cyprum deserit altam,
 Fæmineis viduantur cœtibus alta Cythera,
 Et nullum Libanus saltantem in vertice vidit,
 Finitimiq; omnes conuentu festa frequentant;
 Deseritur Phrygia, & vicini mœnia Abydi,
 Nullus

Nullus amator abest iuuenis, namq; alma in-
 Insequitur festi rumor, quocūq; recessit, (uētus
 Nec tam Cœlicolis faciant vt sacra, puellas
 Quam pulchras animo spectādi cura recursat.

Ast Hero incessit per Diuæ templa Virago,
 Cui fulgens nitido scintillat gratia vultu,
 Qualis purpureo cum surgit Delia cornu,
 In niueis sed summa genis rubefacta nitebat,
 Vt rosa quæ bicolor se trudit cortice, dicas
 In membris Herus campum florere rosarum,
 Nam roseus membris inerat color, & rosæ eūtis
 Sub pede florebant, niueaq; in veste puellæ,
 Plurimus è membris ibat decor, esse decoris
 Tres tantum Diuas olim est mentita vetustas;
 Verum oculo ex Herus vno centum efflorebant;
 Digna equidē Veneri fuerat se inuēta sacerdos,
 Fæmineū namq; illa genus post terga relinquēs
 Sacra gerens Veneris poterat Venus ipsa videri,
 Hic teneras iuuenū mentes perstrinxit, & vllus
 Haud fuit, optasset qui non Herus hymenæos:
 Illa, vagū quacunque pedē per templa ferebat,
 In se animos, mentē, atq; oculos conuerterat oēs;
 Forsan & admirans aliquis sic ora resoluit.

Et Sparten adij, et Lacedæmonis oppida vidi,
 In qua præclara audimus certamina formæ,
 Tā tenera, & prudēs nunquā mihi visa puella,
 Iunior & forsā Veneri Charis obligit, en sum
 Spectādo lassus, studio tamē ardet adhuc mens
 Spectādi, hac potiar, tūc mors mihi claudat ocel
 Sit Venus alma tuis addictā tægere sacris (los,
 Nō mihi fas, talē mihi des Cytherea maritam:

Talia

Talia diuersa iactabat parte iuuentus,
 Et calans ignes in Virginis igne furebat:
 At tibi Et infelix Virgo est conspecta Leander,
 Haud clam spinosis voluisti rodere curis
 Tu mentem, ardenti at spem prater pectora telo
 Saucius, haud pulchra voluisti virginis expers
 Viuere, gliscebant flagranti ex lumine amoris
 Flamma, et inexhausto trepidabant corda calore,
 Prestans intacta nam mentes forma puellae
 Mortales telis leuibus ferit ocyor alis,
 At via sunt oculi, flagranti ex luminis ictu
 Labitur, atq; hominum subit in pectora vulnus,
 hunc stupor inuadunt, pudor, atq; audacia, et horror,
 Corde horret, castisq; simul pudor occupat vlnis,
 At formam stupet egregiam, fugat ipse pudorem,
 Lige amor, Et q; procax audacia creuit amore,
 Incedens contra sensim stetit ipse puellam,
 Et limis spectans fallaces torquet ocellos
 Virginis abducens taciturno pectora motu;
 At postquam pueri vaser sibi cognitus ardor,
 Leta bonis, formaq; sua iam saepius ipsa
 Flex animos tacite vultus demissa, Leandro
 Innuit occultis clam nutibus, inde decoram
 Erexit faciem, letaq; hic mente triumphat,
 Quod sciat illa suos, neq; iam aspernata sit ignes;
 Tempora dumque inhiat quærit furtiva Leander,
 Aurora Oceanum contracta luce recessit,
 Et contra umbriferos accederat Hesperus ignes.
 Tunc audax hic pone tulit vestigia, postquam
 Nigranti aspexit properantes veste tenebras:
 Virginis Et digitos contrectans leniter imis

H

Grandia

Grandia pectoribus traxit suspiria, & aliam
 Illa manum tacite, tanquā indignata, retraxit;
 Virginis haud stabiles ubi nutus sensit amata,
 Insignē manibus trahere huic audacia pallam
 Suasit, & extremi rapit in penetralia templi:
 Ast inuita velut pedibus vestigia tardis
 Subsequitur virgo, has q̄ effudit pectore voces,
 Fœmineis iuueni verbis minitata Leandro.
 Quid furis hospes? ubi miser abtrahitur tibi vir
 Perge iter hinc aliud, iā nostrā desere pallā, (gō?
 Nostrorumq̄ iras, & opes reuerere parentum,
 No tibi fas sacram Veneri attrectare puellam,
 Virginis haud facile est castū expugnare cubile.
 His minitata, decet teneras quæ verba puellas,
 Fœmineas ast ille minas postq̄ auribus hausit,
 Haud dubia agnouit victæ argumenta puellæ:
 Quando etenim cupido minitatur fœmina amā-
 Nutia sunt Veneris furti minitātia verba, (ti,
 Virginis, & roseo delibans ocula collo,
 Talia dicta dedit stimulis agitatus amoris,
 Post Venerē Venus o virgo, post Pallada Pallas;
 Nam te virginibus similem mortalibus ipse
 Non reor, æterni sed prolem æquare Tonantis.
 Ter qui te genuit felix, ter fœmina felix
 Quæ peperit, quæ te tulit alius terq̄, quaterq̄:
 Sed nostras ne sperne preces, miserereq̄ saui
 Ardoris, Venerisq̄ sub illius ipsa sacerdos
 Munia, ades, legesq̄ Deæ, & connubia serua:
 Non decet intactam Veneri seruire puellam;
 Virginib. Venus haud gaudet, qđ noscere magna
 Iura Deæ si corde feret, sacraq̄ alma voluntas,
 Sunt

Sunt tædæ, & thalami, & Venerē si diligis al-
 Corda titillantū leges amplectere amorū, (nā,
 Meq̃; tibi qui supplex, suscipe, ero tibi contux
 Si iuuat, hunc telis tibi Amor venatus adegit,
 Vt Deus Alcidem virga insignitus, & auro
 Ferre iugum, Omphale iussit seruire puellæ:
 Sed tibi me Venus alma dedit, nō callidas Her-
 Duxit: Manatā te credo nosce Atalantā, (mes
 Melaniona suum quæ olim fugiebat amantem,
 Virginitas quod cura sibi, indignataq̃; Cypris
 Delicias dedit esse suas, quem spreuerat olim,
 Flectere tu mea vita etiā, ne in te Venus iras
 Colligat: his flexit reuuentis corda puellæ,
 Casta Cupidineis labefactans pectora verbis:
 At taciturna solo defixit lumina virgo,
 Flagrantesq̃; pudore genas calabat, & imo
 Radebat sola summa pede, atq̃; euita pudore
 Sape humeros circum pallam cōtraxit honestos
 Cūcta etenim hæc Suadæ prænitia, virginis aūt
 Persuasa ad Venerē sunt clam promissa, silere.
 Nāq̃; Cupidinei hanc dulcis torquebat amor
 Iam stimuli, et suauis flagrabant pectora flāma,
 Et formæ hærebat iuuenis stupefacta Leandri.
 At super obtenta terras dum nocte tenebræ
 Densantur, collū hand oculis haurire decorum,
 Desit interea furiatque amore Leander,
 Vix tandē has iuueni dulces dedit ore loquelas,
 Frote verecundum stillans rubefacta liquorem.
 His etiam cautes mitescant vocibus hospes,
 Quisnam multiuges tibi fandi tradidit artes?
 Quis te (me miserā) nostris nunc appulit oris?

Cuncta hac incassum fudisti verba: quid Hero,
 Aduena quæ infidus nostro iungeris amor?
 Legitima dabitur non tædæ copia, duris
 Sic de me visum genitoribus: at velis Urbe
 Si nostra, hisq. hospes profugus consistere in oris,
 Furtiuam haud poteris Venerē celare parata
 Lingua etenim est semper mortalis carpere, quæ quæ
 Clam geris, in Truijs vulgatum sæpius audis:
 Verum age tu patriæ mihi nomē pande, tuū quæ,
 Nāque meū nosti: est Hero mihi nobile nomen,
 Cæloeducta mihi domus est circumsona Turris,
 Vnius hanc famulæ obsequio dignata, profunda
 Qua maris vnda, colens ad Sesti mœnia Pōtum
 Vicinum teneo, crudeli ex mente parentum,
 Hinc equalis abest lōge chorus omnis, & absunt
 Hinc iuuenum choreæ, æternum noctesq. diesq.
 Ventoso ex pelago sonitus ferit horridus aures.
 His roseam dictis obduxit tegmine frontem,
 Tacta pudore iterū, incusans sua libera dicta:
 Ipse Cupidineo iuuenis sed concitus æstro
 Pectore versabat qui ineat certamen Amoris,
 Namque suis haurit mortalia corda sagittis
 Vafer Amor, sanatq. idē sua vulnera, quosq. hic
 Cuncta domās pmit imperio, idē his cōsultat ipse.
 Idē ibi tunc cupido auxiliū tulit ipse Leandro:
 Multa gemēs tandē dedit has q. pectore voces:
 Virgo etiā rapidū te propter nabimus æquor,
 Aestuet igne licet, cursuq. sit inuita Tethys.
 Hosce petens amplexus iam tēno æquoris undas,
 Et maris vndisoni fremitū, fractasq. procellas:
 Ast intempesta madidus sub nocte maritus
 Adue-

Adueniens semper rapidū enabo Helleſpōtum,
 Nā teneo aduerſi haud procul hinc tibi mœnia
 Quā colis aëria tātū mihi lāpada turri(Abydē
 Profer ab aduerſa per noctem parte, tuens hanc
 Nauis Amoris ero, tuus at mihi ſydera lychnus.
 Hanc ſpectans ſyduſ metuam nil triſte Bootæ,
 Cum cadit Oriona nihil, ſeptemq. Triones,
 Et primū obiecti veniam ad cara oſtia portus:
 Verum animas ſæuū ſpirantes tu mea vita
 Seruato, ne lychnū extinguat, mēs iā, animique
 Deficient, vbi teſta, mihi quæ Lucifer, & Dux:
 Sin uis ipſa meum tu nomen noſcere, dicor
 Leander, formoſæ Herus, nitidæq. maritus.
 Sic furtim ſtatuerē, illi connubia inire,
 Nocturnā & Venerem, dulcis ſignūq. hymenæi
 Seruare æternū pepigerunt obſide lychno,
 Hac luce elata, atque hic æquora ſalſa natando,
 Inſomnisq. experti iam excubias hymenæi,
 Repulſi inuito à ſe ambo pede diſceſſerunt,
 Illa ſuā in Turrim, nigrātī hic nocte per vndaſ
 (Signa prius Turriſ ſtatuens, ne forte pererret)
 Ingentem ad populū ſolidi decurrit Abydē,
 Totā hanc noctē, ceca inbiantes prælia amantiū.
 Votiſ ſæpe vocāt thalami, quæ pronuba noctem.
 Vix tandē hac fuſco venit circundata amictu
 Somnū orbi inſpirans, cupido ſed nulla Leandro,
 Qui vaſti ad late reſonantia littora ponti
 Clara morabatur lucentiſ ſigna hymenæi
 Obſidiſ expectans lachrymoſa lumina teſta,
 Lumina furtiui quæ late nuntia lecti.

At videt vt rebus demiſtra nocte colores

H 3 Lychnum

Lychnū Hero accendit, Lychnoq³ ardēte Lean-
 Sollicitum pectus vrebant Cypridis infans, (dri
 Testa ardente ardebat & ipse, at littore curuo
 Insanum captans resonantū murmur aquarum
 Principio horrebat, mox spem tollens, animosq³
 Hac secum, & dictis harentia pectora mulcet.
Sauus Amor, mareq³ haud tractabile, sed ma-
 ris vnda est,

Ast amor internas mihi pascitur igne medullas
 Excipe flammam anime, haud fluxa timor
 opprimat vnda

Adsis ad Veneris mihi furta, qd aquora curas?
 Num fugit aquoreo veniat quod semine Cypris?
 Hac dominatur aq³, hac nostro pectore regnat.
 Sic fatus nudat formosum corpus, vtraque
 Exnuasq³ manu direptas alligat alta

Ceruici, exiliens mox littore, corpora ponto
 Credidit vsque viā pergens splendentia contra
 Lumina, et ipse sibi est remex, est nauita, classis,
 Ast Hero aetheria, quae lumen desuper arce

Pratendit, rapidi quae spirant flamina venti,
 Veste tegit, lychno defendens flabra, Leander
 Tuta quoad lassus conscendit littora Sesti (lum
 Inq³ suā hūc duxit Turrim, atq. in limine anhe
 Spōsum vlnis cōplexa silens, iā tumq³ fluentem
 Aequoreis spumis, & salso rore, repostum
 Virginei in thalami duxit penetrabile, madēsq³
 Deterisit corpus, roseoq³ nitentia olivo.

Perduxit membra, & pelagi repressit odorem.
 Mox sponsum cupide complexa cubilibus altis
 Tum quoq³ anhelantē dulces dedit ore loquelas.

Sponse

Sponsae tuus labor ingēs, qualē, haud alter iniret,
 Sponsae tuus labor ingens, salsa tibi satis vnda,
 Squameus, & fœtor resonātis maxima Pontis.
 Hoc depone tuos gremio mi sponsae labores :
 Dixerat hæc Hero, soluit q̃ hic vincula Zona
 Protinus, & sacra subierunt iura Cytheræ.
 Sed caruit choreis Hymen, & lectulus hymno,
 Coniugium sacro cecinit non carmine Vates,
 Nullius thalamo fulserunt lumina tædæ,
 Non alacris quisquā mouit vaga corpora saltis.
 Non hymen de more sacrum cecinere parentes,
 Puluinar sponsae strauere silentia, in horis
 Coniugij, sponsam q̃ ornavit noctis imago :
 Nox erat ipsa quidē illis pronuba, nec potis Unq̃
 Sponsam Aurora fuit molli deprehendere lecto,
 Rursus enim aduersi ad populos enabat Abydi
 Noctis adhuc spirans non expletus hymenæos.
 Hæc q̃ suos Hero calabat cuncta parentes,
 Per lucem virgo, mulier nocturna, sed ambo
 Sæpe simul spectare diem optauere cadentem :
 Sic illi magnum calantes impetum Amoris
 Mutua furtiva Veneris clam gaudia inibant,
 Attamen exiguo vixerunt tempore, longum
 Multiuagos nec posse datū exercere hymenæos.
 Nam gelidæ vt primū venerūt frigora bruma,
 Horredas quæ hyemes rapido cū turbine miscet,
 Sedibus ex imis mare, fundamenta q̃ venti
 Sæua procellosi spirantes flabra ruebant,
 Undiq̃ vorticibus pulsantes æquor, & inter
 Hæc hyemē emissā, insidū & fugiēs mare, pup-
 lam piceam ancipiti collisit nauita terra, (pim

Sed te nō pelagi, atque hyemis generose Leāder
Detinuit timor, è celsa sed nuncius Arce
Ad consueta vocans te munia luce hymenai
Impulit insanum fastu contemnere Pontum,
Ferrens ille quidē atque infidus, debuit autem
Dum superaret hyems, Hero caruisse Leandro
Nequaquam accendens perituri sydera lecti:
Verum Amor, & fatū traxit crudele, facemq.
Nescia fatalem accendit, non lumē Amorum.
Nox erat, horridius cum feruent æquora ventis,
Dira procellosis qui miscent praelia flabris,
Cum fremituq. ruunt effusi ad littora, magno
Tunc desiderio flagrans Leander Amantis
Ad resonos properabat, & æquoreos hymenæos,
Iā fluctū fluctus pellit, fit magnus aqua mons,
Et mare miscetur Cælo, quatit vndique terras
Ventorum pugna, Zephyro contrarius Euris
Spirat, & in Boreā minitādo fulminat Auster,
Et tonat æquorea fragor haud superabilis vnda:
At miser in rapido Leander vortice supplex
Sæpius æquorea suspendit vota Cytheræ,
Et dominum pelagi Neptunum sæpe fatigat
Vocibus, & raptæ desertorem Orithiæ.
Nō tamē ullus opē tulit, et iā haud fata morari
Quivuit amor, tumidi rapiūt nāq. vndique flu-
luctatūq. ferunt, defecit fracta pedū vis, (ctus,
Iā manuum valida nequeunt subsistere vires,
Guttur & effusi subijt vis plurima Ponti,
Tristiaq. insani salis hausit pocula, ventus
Crudelis infidū iam extinxit flamine lychnum,
Atque animā miseri simul, ardoremq. Leādræ:
At dum

At dū hic naret adhuc oculis uigilātibus Hero,
 Semper spinoso curarum fluctuat aestu,
 Vt lux alma data est, nec sponsum conspicit illa,
 Undique prospectum vasto petit aequore, si qua
 Lactatum pelagi videat persalsa maritum. (tē
 At mox lychno extincto, ut Turris ad ima carē-
 Luce uirum aspexit, perfractos cautibus artus,
 Purpuream teneo discindens pectore pallam
 Cum gemitu aetherea se preceps misit ab arce,
 Et super extincto consumpsit fata marito,
 Suntque etiam extremo coniuncti in funere
 Amantes.

EPITAPH. MUSÆI
EX GRAECO.

MARAM habet Eu-
molpi sobolem Pha-
lerica terra
Musæum, extincto corpore
in hoc tumulo.

GALEO-

GALEOMYOMACHIA,

I D E S T,

FELIS, ET MVRIVM PVGNA

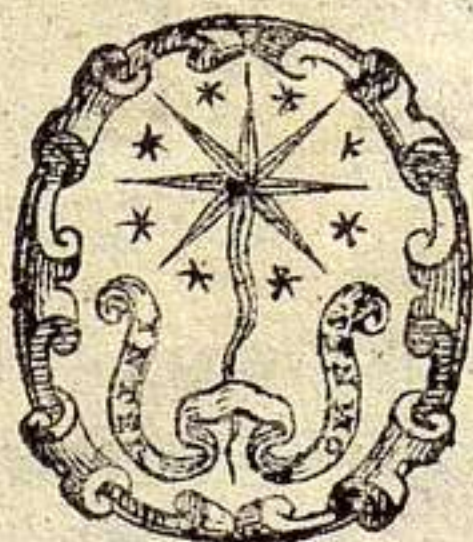
INCERTI AVTORIS,

Latinis versibus è Græco
conuersa

A FABIO PAVLINO

VTINENSI.

CVM PRIVILEGIIS.

VENETIIS,

Apud Hæredes Francisci Ziletti.

M D LXXVII.

CALBOMYOMACHIA

1232

ITILS ET MURUM PVONA

INCERTI AVTORIS

Latine notum e Gtaco

conno

A FADIO PAVLINO

Y TITINENS

UNA ORIGINIS

V E N I T I S

Libro de la Biblioteca de la Universidad de Salamanca

M. D. LXXV

AD ILLVSTRISS.

VIRVM

IVSTINIANVM

IVSTINIANVM,

Senatorem amplissimum.

FABIVS PAVLINVS.

RAVE est onus homini pudenti, & grato, præclaro alicui viro plurimum debere, præsertim si nulla, aut pertenuis spes ostenditur fore, vt parem, aut aliquam omnino aliquando possit illi gratiam referre, quare non iniuria sapientiss. Socrates ad Archelaum Regem accedere recusavit, cū diceret nolle se illius beneficijs auctiorē fieri, cui par pari reddere posse desperaret, sed unicum solet esse in hac cura solacium, si testatum apud omnes homines

homines, & beneficium præsertim illum Virum possit relinquere grati animi memoriam, & referendæ gratiæ voluntatem, qua vna contenti sunt magni Viri, satis enim (vt dixit Cicero) gratiam qui habet, in eo ipso quòd habet, refert. Id mihi vsu uenit in te Illustriss. IVSTINIANE, cuius ego officijs tantum me esse deuinctum fateor, vt nulla sit reliqua spes vllò me tempore exoluendi. Tu enim (vt omittam nunc quod commune mihi est cum Patria, quam cum illi præeras ita optimis firmasti institutis, ita moderatus es, vt illius beneficij memoriæ nulla vnquam allatura sit finem ætas) me singillatim in clientelam, & fidem tuam receptum meis temporibus adiunxisti, Tu princeps, & autor meæ salutis fuisti, Tu me ab his fluctibus, & procel-
lis quasi diuina manu eduxisti, quæ ex alto coortæ in meum caput redundantes profecto cum summa rerum omnium iactura obruissent, nisi fluctuanti iam mihi humanitatis tuæ, & præsidij lumen affulsisset. Nouo igitur generi meritorum
nouum

nouum opusculum nunquam alias (quòd
 sciam) Latine locutum Galeomyoma-
 chiam ab incerto auctore ad Homeri imi-
 tationem conscriptum, merito deberi vi-
 sum est, ad testificandam non nouam, sed
 veterem Paulinorum omnium in te obser-
 uantiæ magnitudinem. Tu pro tua hu-
 manitate munusculum non aspernare, &
 perlectum cum tibi summæ tuæ, & gra-
 uissimæ occupationes, aliquid temporis
 impartient Marco filiolo tuo maxima sum-
 mæ virtutis spe puero, quem Vtini na-
 tum nos omnes Vtinenses singularem no-
 bis olim futurum patronum auguramur,
 donabis, vt ludicri poematis delectatione
 delinitus ad studia fiat alacrior. Vale, &
 me in tuorum esse numero non recuses.
 Ven. Id. Oct. ∞ 10 XXCVII.

ARGV.

GALEOMYOMACHIAE

Argumentum.

CVM Muribus imperaret quidā nomine Creillus, qui in Cauerna quadam tenebricosa, & vndique circumsepta commorabatur, & Feles cursim hinc, & inde excurrēs circumspiceret, huiusq; de more cursum indagaret, Creillus cum assiduam huius observationem ferre æquo animo nō posset, cognatum conuenit, qui Tyroclopi sibi dignitatem vindicabat, & hoc consiliario vsus, quo pacto posset eam profligare, bellum illi atrox inferre decreuerunt, & cum plurimorum Murium turmas, vterque congregassent, & has admonuissent, & vehementer essent cohortati, vnanimiter statim aduersus eam contenderunt, & cum vtrinque essent collata signa, Feles Creilli filium vnguibus apprehensum crudeliter dilaniavit, & continuo adolescentulum deuorauit. Nuncius Murium cum vidisset hoc factum, statim ad Creilli vxorem reuersus est acerbissimum dilectissimi filij interitum renunciāns. Ab his autem cum diu esset pugnatum, lignum carie, & putredine confectum decidens ex altissimis tectis nervos Feli confregit, pugnæq; victoriam Mures reportarunt.

GALEO-

GALEOMYOMACHIA,

Idest, Felis & Murium pugna.

PERSONAE FABULAE.

Creillus, Tyroclopus, Præco, Chorus Pedissequarum, Vxor Creilli, Nuncius.

Prior loquitur Creillus.

F. Paulinus vertebat adolescens.

VIDNAM sodales hi diu fortissimi

Caus moramur continenter abditi,

Fracti animo, & alta pallidi formidine,

Vitamq; nostram vivimus miserrime,

Oculos nec antrum audemus extra ponere,

Et maximo pleni metu miserabiles

Tenebricosis miserum in antris spiritum

Ducimus, ut in satellitum custodijs

Positi, atque cursum ætatis omne credimus

Noctẽ esse perpetuã, horrida q; umbrã necis,

Ut mentis alta conditos caligine,

Tenebricosumq; incolentes Ponticum

Sex mensibus terra umbra Cimmerios tegit.

Ty. Velimus, aut nolimus, his latere opus

Caus, si enim audacter, tu ut inquis, egredi

Animus ferat, rapidoq; cursu excurrere,

Discrimen ocyus subiremus graue,

Præq; exploratam oculis videremus necem.

Ataq.

- Altaq₃ mersas nocte Plutonis domos
 Hac nostra sumeret temeritas premium.
 Cr. Discrimen ergo quî, vt tu ais, subibimus,
 Et vita-fatum viderit miserrimum?
 Ty. Horrentibus statim ò Creille faucibus
 Rapacis arrepti hostis, instructæ dolis.
 Cr. Quam hanc sodes? cælare nos hoc haud velis,
 Nō facile enim quæ isthac sit hostis, auguror.
 Ty. Immanis est, felē vocant quā homines, fera,
 Assidua enim lustrum hoc premit custodia,
 Mures & extrahit astu, odoraq₃ vt canis
 Leporū vaga hinc, quaritat, & hinc vestigia,
 Nos haud jecus fraudes, dolosq. comparans,
 Indagat hac, oculata tanquam Lynceus.
 Cr. Noui hanc, tua expressit quā ad unguē oratio,
 Nam etate florida, & virenti filiam
 Lychnoglyphem dico mihi charissimam,
 Misere (he mihi) laniavit ante oculos patris.
 Ty. Meosque amores filiam Cordocopum,
 Mibique gratum Sitodarpem amabilem,
 Ad vindicandum qui sororem venerat.
 Cr. Cur ergo cunctamur velut muliercula,
 Carissimosq. sic neci patimur dari.
 Ty. Verum remedi nam quid afferri potest?
 Cr. Videndum in expletæ vt resistamus fera,
 Et persequenda mortuorum acerba nex.
 Ty. Quo nam modo? sis explica planissime.
 Cr. Bellum instruamus cōtra eā intrepide novū.
 Ty. Metuo, perhorreoque ne laniati ab hac
 Omnes quoque & nos deuoremur illico,
 Felisque praeda simus, heu miseri, noua.

Cr. In mortuorum & hoc agendum gratiam
 Subito, te enim haud fugit cani à scriptori-
 Et tolli ad astra, qui p amico, affinibus, (bus,
 Natis, sororibus, propinquis, patribus,
 Mortem oppetentes clarū adepti sunt decus.

Ty. Scio omnia hac, verū tamen nimis graue est
 Sic relinquere hoc lucis theatrum candida,
 Cæcoque mortuos sepulchro contegi.

Cr. Ecquid scis an nobis detur victoribus
 Esse, atque acerba illam neci dimittere?

Ty. Quonam modo o frater? palā face id mihi.

Cr. Statarium cum illa ineuntes praelium.

Ty. Conferre signa clanculum satius puto.

Cr. Quid interest latenter hoc accedere?

Ty. Si enim ante nouerit, dolina aliquid struet,
 Committat opportune vt ipsa praelium,
 Paretque copias sibi auxilias,
 Et signa conferens trophæum olli erigat,
 Cohorte nostra profligata, ac perditā.

Cr. Similiq. nos commilitonum aciem modo
 Paremus auxilio, velut consueuimus.

Ty. Mente excidit bellum, antea quod gessimus
 Cum Felibus, Mustellisq. coniunctis simul.
 Vt optima auxilium affuit manus?

Cr. Memini vt teterrimam videbamus necem
 Fratrum, propinquorumque, prolis, et patrū,
 Parum et absuit quin nos periremus quoque.

Ty. Pereamus et ne nūc metu haud paruo p̄mor.

Cr. Non si deorum haud vana sunt insomnia:
 Spem abijcio prorsus, insomnijs enim.

Ty. Quod ergo quod vidisti aperte insomnium?

Cr. Visus

*Cr. Visus mihi ipse est per quietem Iuppiter,
Animosq. magnos addidit in pectore,*

Bonoque me esse animo imperās, vinces, ait.

Ty. Sed cuius erat similis? sodes dicas quoq. hoc.

Cr. Pol Tyrolicha prouido, Et cato seni.

Ty. Qui non tibi se aliās videndum praeuit?

Cr. Metu, Et meis uictus minis tandem adfuit.

Ty. Quasnam minas proposuisti illi Polum

Tenenti, apudque glorianti cœlites

Se appensurum Polo catenam maximam,

Et educturum omnes manu fortissima.

Cr. Annoq. in hoc sum ei minatus plurima,

Mea illi enim cum exponerem vitæ modum,

Vt abditus misere reducto in angulo,

Semper sim egens lucis, tenebrisq. obruar,

Metu Et premar graui, et maxima horream

Plenam molestia, atque sordidam feram,

Plorabam, Et eiulabam, Et angebar nimis,

Measq. cœdebam, vnguibus secans genas,

Probra ingerens Ioui Deorum maximo,

Et addidi ira impulsus ad suspiria

Minas grauissimas, ei incutiens metum.

Ty. Quid autē ei es minatus? explica hoc quoq.

Cr. Quod, ni mihi faustam annuat victoriam.

Mihiq. det athletā esse quam fortissimum,

Statim eius ad templum profectus, victima

Vbi sunt, eas vertam in cibarium aluer.

Ty. Et ego comes vnā cum vxore, liberisq. ero.

Sed fabula hac, nugeq. sunt mera, vt reor.

Cr. Ita est profecto, concionemq. eò omnium

Dudum aduocare cogitabam Murium.

Non

Ty. Non nunc, opus nobis enim hoc iter prius
 Ut subtrahamus colla cæca, ac sordida
 Vita, à metuq. vindicemur Felium.
 Mures quidem omnes cōvocandi sunt modo,
 Orationeque excitandi sunt prius.
 Ut spiritus habere præclaros velint,
 Et institutis mox ducibus exercitus,
 Centurionibus, atque præfectis, uelut
 Decet, vnà et hastatis, Cataphracto et graui,
 Eamus instructi ad gerendum prælium.
 Cr. Bene quidem, sapienter & narras, & ex
 Summa (senectæ munus hoc) prudentia,
 Eat igitur Præco, atque Mures conuocet.
 Pr. Collecti eni ad sunt tibi duces hic Murium,
 Tuæque sunt iam constituti in Curia.
 Cr. Ego quidem ò amica, fortis & cohors,
 Dicto parens, tractabilisq. iam diu,
 Multam uidens antiquiorum ignauiam,
 Animosq. fractos, seruitutem & sordidam,
 Et quam recessibus latentes intimis
 Animo haud fuisse magno, inausa & omnia
 Liquisse, sedentes qui ut ægri, & languidi
 Timuere cum inimicis inire prælium.
 Audaciter mouere bella cogito:
 Etenim haud decere sum arbitratus uiribus
 Præstantem, et his tot imperantem millibus,
 Pompaq. qui ducor, canorq. plausibus,
 Metu teneri ne cauis pedem efferam.
 Sed uerba vos excipite alacriter mea,
 Claris ut oriundi estis ex parentibus,
 In partem & unde quaque uenientes mali
 Eorum

Eorum, ad ea, quæ sunt agenda non pigri
 Sitis, mora absit omnis o fortissimi,
 Omnesque quam celerrime diuina gens
 Murum, intrepide in aciem nouam descēdite,
 Meum æmulantes robur, ac potentiam.
 Nam ego haud fui vnquam segnis in bello,
 aut piger:

Sed (vera narro equidē) &sq; ab ætate tenera
 Assueui obire fortiter munia ducis,
 Impressiones prorsus omnes sustinens.
 Ab vtero enim illustri ortus ex prosapia,
 (Vt scitis omnes vndique hac vulgata, quod
 Virtute, & ingeni simul præstantia
 Mei parentes magnum adepti sint decus,
 De Chartodaptis quos vocant vulgo, loquor)
 Laboris exortem agere vitam nolui, at
 Quæcunque militarem ad artem maxime
 spectant, dedi me his tenera ab adolescētia,
 Tractare contum didici, & ensē gnauiter,
 Scutumque, equū insilire, mille dehinc modis
 Flectere, ferire commode hostem ictu graui,
 Intendere arcum, telaq. sciens mittere,
 Demumque in omni sum palæstra bellica
 Versatus artis, milites vt ceteri,
 Et plurimis cum victor in bellis forem,
 Multasq; gentes mihi mea arte ostenderem
 Parere, sum imperio potitus Murum,
 Ex omnibus dignior habitus, & fortior.
 Nunc igitur esse censui turpissimum
 Me me Iouis Tonantis æmulū, & Rheæ (mal.
 Horrere quoddā parvulum, ac sordidū an-
 Quare

Quare impero vobis mihi ò charissimè

Omnes in aciem prælii concurrere

Fortiter, & audacter, animo magno, & ala-

Verum ista mox, sedes petat qui vis suas (cri-

Aurora crastinum cum aperiet mox diem.

Mouere milites alacriter hæc volo,

Summa videtur enim ita conducere rei.

Ty. Quoniam ergo sedes quilibet petijt suas,

Et tempus est iam membra deponi thoris,

Ego quoque hinc abiens thorũ repetã meum.

Cr. Bene locutus es, ergo sic facere est opus.

Ch. Heu quis dolor, me nũc habet, et angit nimis

Proh Iuppiter, quid hæc sibi vult, nam dies.

Nostro pericli plena stat sententia

Regi, gerere cum Fele prælium palam.

Nam suspicor cum copijs eum omnibus

Læto datũ iri almũ, & relicturũ hoc iubare:

Vates Apollo caste, Phæbe, Loxia,

Quid hoc, quid hoc. heu heu. papa, heu inq̃z

Heu proh dolor, proh labor miserabilis, (mihi,

Ah ah, heu eheu, ò temere, ò factum male.

Di Virtute bellum forsitan vincet sua,

Ch. Nouum, nouum quid, maius & narras fide.

Sed maximo vt placet Ioui, sic res cadat.

Ty. Abesse propius iam ex vitris video diem.

Cr. Ego quoque oculo lucis aspexi parum.

Ty. Mēbra ergo corripianus ex somno, & thoris,

Bouesq̃z, ouesq̃z cum immolauerimus Deis,

Ad prælium exeamus intrepidi illico.

Placare enim imprimis Poli incolas decet:

Cr. Ecce immolantes invocamus nunc Iouem,

Et

*Et Palladem, Maiaq. natum, Panaque,
Pelagiq. rectorem, sacrumq. Apollinem,
Iouis sororem, Cynthiam nemori uagam. Et
Ditem, atque Latonā, Et simul Proserpinā,
Et cæteros omnes, mouemusq. iam pedem.*

*Ch. O cuncti, Et vniuersi, o singuli Dei
Quicumque sedē aut infra habetis, aut supra
Mortalibus qui aliquid habere datis boni,
Adeste quæso, adeste, tutam Et ferte opem
Regis mei huic nouo, Et Tyroni exercitu,
Qui signa cōfert gente cū omniuora, et truci.
Re. Rē utinam gerāt bene, atq. vincāt Iuppiter,
Mei duces maritus, atque filius.*

Ch. Res pulchra uincere est, sed urget me timor.

Re. Timor me habet quoque, horreoq. maxime.

Ch. Formidolosa est namque uirtus hostium.

Re. Da Iuppiter maxime huic bonū pugnae exi-

Ch. Bona semp ex aquo oīa diuidit Deus. (tum.

Re. Nam Murium vincere queant si copia,

Et profligare prorsus aduersariam,

Superest quod aut omne, peragemus optime.

Timore quam longissime abiecto procul.

Ch. Fiat, precor, Dijs bene iuuantibus.

Re. Acerba at hostis inferiores si sient,

Retroq. dantes terga meditentur fugam.

Repente nulla, Et irrita essent omnia.

Ch. Absit, Di auerruncent, nec hoc cadat malū.

Re. Seruiret unusquisque belli ex iure tunc.

Ch. Minime, sed hostis esca crudelis foret.

Re. Captiua ego quoque prole cum carissima,

Vt domina prius essem, repente ducerer.

Nor

Ch. Non Pol fores tu serua, nec nati forent
Sed (peius hoc) vasta voraginis cibus.

Re. Quid ergo dulce deferam hoc lucis iubar,
Cæcoq; puluere in sepulchro contegar?

Ch. Sile, sile o hera cerno nescio quid mali,
Prospicio enim quend. i. anxium, et pleno gradu
Currente anhelante, atq; perculsum nimis.

N. Vbi nã hera, vbi est, demostret aliquis iã mihi.

Ch. Cernere oculis eam tibi si vis licet.

N. Misera, o miserrimis, o ter infelix quater,
Cæsus iacet tuus Psy harpax pralio.

Re. O dulce pignus, atque dilectum mihi,
Cecidit senectutis meæ solatium,
Proh ingens malum, dolorq; lamentabilis,
Mi nate nate, Nuncius nimium hic grauis.
Heu morior, ab qd ero? quæ & excipient loca
Quo me feram, iam mēbra languor occupat
Fili papæ, mi nate dilectissime.

Ch. Fer o hera, sustine, luctuumq; desine.

Re. Currum o regens Iuppiter Titanium.

Ch. Heu heu parēs misera, atq; pculsa nimium,
Paulo ante luctus comprimebas maximos.

Re. Facies mihi s gratissima, o dulcis puer.

Ch. Te ferre summū æquo hunc dolorē aio decet,
Discereq; mox quid exitus belli ferat.

Re. Sed cōbiberere acerbum hunc dolorē non queo.

Ch. Quid lacrymæ immodice remediū ferunt?

Re. Perfungar illis, morteq. occumbam cita.

Ch. Istud nequaquã hera, neq. te ipsam torqueas.

Re. Et qui pote haud angere, dolore, & confici?

Ch. Verum dolens quid mentis affectus leuas?

I. Ne-

Nemo euocat lachrymis sepulchro mortuos.

Re. Quid lachrymarū desinens vultis vt agam?

Ch. Reliqui audias, quid exitus belli ferat.

Re. Quis nuntiabit hæc mihi, aut faciet palam.

Ch. Hæc ipsa qui mala nunciauit nuncius.

Re. Vbinam sed ille. Ch. Cernere tibi sis licet.

Re. Dolore perij, & comminuta sum nimis,

Hebetesq; sunt factæ pupillæ luminum.

Ch. Totum expedito Nunci pedum cursu potens,

Quo seu pugna huius se habet facies modo,

Et quo hic modo cadens sit extinctus puer.

N. Vultisne dicā hæc ordine, an strictim, et bre-

Ch. Oē exitū pugnae ordinatī age explica, (ut

Repetens ab ipso conferendi exordio

N. Dicam omnia, arrectis bibite vos auribus.

Postquam ergo in aciem prodire bellicam,

Primum cohortis Dux suæ fortissimus

Vorace signa conferens cum bellua

Est Psycholiches perditus, spectaculum

Miserabile, hoc commotaq; acies omnis est.

Mox fecit alter impetum Archisatrapes

Propago dictus clara Colecolopis:

Simili hic modo cadauer occubuit nouum,

Ne impressionem sustinens paulum quidem,

Vt vidit ergo Satrapas fortissimos

Sic iam Psycharpax appropinquantes cibum

Miserabilem omni huic esse cū acie Gurgiti:

Exarsit ira olli & furore maximo,

(Amaror ille mentis aliud, nam nihil

Est, sanguinis nisi feruor in præcordijs)

Hastamq; rapiens illico aratam manu

In eam

In eam impetum fecit, neci ut meritū daret.

*At hac paratum conspicata, & proxime
Abesse sibi, acerba meditantem vulnera,
Hastamq; vibrantem quasi iam acerrime:
Statim irruit, misellū ut hunc cōprehēderet:
Et iam tenebat unguibus, crudeliter*

Dictumq; factum denoravit puerum ibi.

Ch. Istudq; cari euenit ante oculos patris? (tius.

Re. Meq; id magis miserā angit, & vehemen-

N. Id factum ego ut vidi citato ad hac gradu

Renuntianda tibi profectus sum o hera.

Re. Utinam, neque o Nunci tulisses huc pedem;

Satius erat mihi te nequaquam accedere,

Adhuc enim integra, & vacua luctu forem.

N. Reuertor ergo, ut quæ sequentur intuar.

Re. Minime iterū huc mala nunciās accesseris:

Ch. Malus male pereat (precor) nunc Ignifer.

Re. Hæc nostra metuit Ignifer verba, ac preces.

Ch. O quale Murium occidit flos, & decus:

Aequum videtur esse, & optimum mihi

Lugubre carmen dicere adolescentulo.

Re. Bene es locuta, at vice qua nam flebimus?

Ch. Te ipsam initium decet facere querimoniæ.

Re. Heu heu papa mi nate, nate, heu sapius.

Ch. Puer Creille cheu papa puer, & here.

Re. Ah quo meus sāguis, quo abisti heu nā puer?

Ch. Quo heu te abdidisti ex luce vitæ hac euolās

Reg. Heu heu labores, quonam abiire flebiles.

Ch. Heu flebiles vere, atque rursus flebiles.

Re. Heu heu ferè me clara destituit dies.

Ch. Vitæ huius omnia omnia hic puluis, cinis,

I 2 Vita

Vita huius vniversa nil nisi vmbra sunt.

Re. Heu me prius cadis o Psycharpax nate mi.

Ch. Sat est, nec efferas tuum ulterius pedem,

Video aduolantem nuncium celerrime.

Re. Metus, mihi ne iterum mali quid nunciet.

Ch. Nequaquam hera. R. Id quoscis m. do? Ch. qui ne

Apta, et hilari fronte currēs aduolat. (id sciā?

Re O nuncium mittat bonum mi Iuppiter.

N. Vbi sit hera, cito expediat aliquis mihi.

Ch. Adest en illa, tuque si vis aspice.

N. Expone frontem læta, nec te iam amplius

Angas, merita tribuas que dona Nuncio.

Re. Breui expedit, ita neque me insolēter rideas.

N. Haud hercle ni prius mihi tu munera,

Re Cum exposueris mihi illico donabere.

N. Feles cecidit in belli acie miserrima.

Re. Oh oh magis plaudā, et triumphabo magis.

N. Decet dolorem vt vincat ingens gaudium.

Re. Præ gaudio ingenti tripudio gestiens.

Ch. Belli exitum audiamus heus optima prius.

Qui inimica nobis hæc vorago concidit.

Re. Lætum exitum pugna ordinatum nuncius

Exponat omnem, et efferat a bellua

Necem, fuit qua sæua clades Murius.

Ch. Hera imperavit ipsa, tu linguam moue.

N. Accingor ecce omnem expedire rem breui,

At vos quoque arrectis bibite verba auribus,

Et cuncta memori mente mox recondite.

Vt igitur inchoata corporum lues

Est, sæua dico impressio certaminis,

Primumque cæsus ductor ille gentium

EF

Est Psycholiches, moxq. Coleclopus
 Praclara dehinc Regis, & heri soboles mei.
 Indoluit hic gemens profundo è pectore
 Prolem iacere vidit vt carissimam,
 Suumq. dictis excitans exercitum.
 Victorem in hanc fecit luem illico impetum
 Intrepida, & inde mente conseruit manum.
 Pugnatum & esset diu cum vtrinq. fortiter,
 Et nullus arripere fugam, at resisterent
 Altissimis tunc decidens ex adibus,
 Lignum senectus quod iam, & anni vicerat
 Illam occupauit colla, qua dorsum ligant.
 Confregit omnes hocq. nervos protinus,
 Et ipsa Dis horridas petijt domos.
 Et qua prius nostri hostis erat acerrima,
 Infida, & implacabilis, saua, & ferox,
 Fusam iacere vidimus, exanimemq. humi.
 Ch. Lætus, hilaris, curis solutus spiritum
 Ducas in annos toi, fugere numerū vt queāt.
 Diu excupitum quod tulisti nuncium
 Huius palam nobis luis faciens necem.
 Iam ex nostra enim modo exitum sententia
 Video accidisse, & esse confectum bene.

INCIDI olim adolescens in eū D. Augustini locum lib. xvij. de ciui. Dei, vbi Sibylla Erythræa, siue Cumanæ ita. n. suspicatos nonnullos dicit, licet à veritate alienior sit illa opinio, carmina quædam recitat de Seruatoris nostri Iudicio cōscripta, & a quodam latine conuersa. Cumque in his primum sex versus deesse animaduertissem, quos ponit Euseb. Cæsariensis, ἐν τῷ λόγῳ βασιλικῷ, & alij quoque omnes, qui continent verbum σωτὴρ, & xxxiiij. litteras constituunt, quæ annos ipsius Christi referūt, deinde mysterium, & vaticiniū positum in primis versiculorum literis, quod est, ἰησοῦς χριστὸς θεὸς υἱὸς πατρὸς σωτὴρ. i. *Iesus Christus Dei filius Seruator Crux*, non exprimi, quod diceret non potuisse latine explicari, cum latina verba non essent inuenta, quæ ab eadem litera inciperent, & sententiæ conuenerent; ratus id non omnino ex his esse, quæ fieri non possent, aggredi ad periculum faciendum constitui, & (vt tum iuuenilis agebat ardor, cui nihil videtur arduum, aut spissum ad laudem incitato, nihil non studio assequitur, & diligentia) latinis versibus rem omnem, & mysterium, non omnino quidem vt vellem, sed tamen explicauit. necesse. n. fuit aliquid mihi liberius facere, quàm in alijs vertendis feceram ratione literarum, quæ ad rem illam exprimendam essent accommodatæ, vt cū proceleumaticum posui pro dactylo, Poetarum tamen optimorū exemplo, & in extremo Crucis signum pro litera X, cum nullum reperiretur verbum latinum ab hac litera incipiēs, quod posset quadrare. De his admonendos cēsi Lectores, vt siquid forte desiderabūt in hoc, & in alijs, rei ipsius difficultati, & ætati etiā ipsi, in qua sunt confecta, condonent.

CAR-

C A R M I N A
 SYBILLÆ ERYTHRÆÆ
 DE DOMINO NOSTRO

Habentia hoc in primis versuum literis
 scriptum

I E S V S C H R I S T V S
 D E I F I L I V S
 S A L V A T O R C R V X.

F. Paulinus vertebat adolescens.

*Iudicium cū aderit, sudor fluet vndiq; terra,
 E q; Polo iam Rex veniet sine fine futurus
 Scilicet omne animans, et totum ut iudicet orbē.
 Vidisse & poterunt infida, et fida Deum gens
 Summū inter sanctos, aderit cū terminus aui,
 CH lænam corpoream inducis animis solio iuss
 Reddet, se q; in humū, et dumos iūc induet or-
 Idola abijciet mortales, magnā et opū uim, (bis,
 Suffringet q; fores, & Ditis claustra recludet;
 Tunc se prorspiēt defuncta ibi corpora in auras,
 Vt q; malos, tā flāma probos per secla probabit.
 Sunt clā nunc quacū q;, palā tunc omnia fient,
 I 4 Deus*

*Deus etenim patula reſerabit cuncta fenestra,
 Et paſſim luctus, & ſtridor ad æthera ſurget,
 Ignea deficiet vis ſolis, ſydera cælo
 Ferri deſiſtent, amittet Cynthia lumen,
 Impleri Valles, faciet ſubſidere montes,
 Laudem nulla ferent totis ſublimia terris,
 Ida erit aqua ſolo, non audax marmora Ponti
 Vllaratis findet, torrebunt fulmina terram,
 Spumiferi quoque deſiciēt cum fontibus amnes,
 Summo luctiſonum reſonabit buccina Cælo
 A tergo terris plorans venientia damna:
 Latè diſcedens oſtendet Tartara Tellus,
 Undiq; ſiſtentur Reges ſolium ante Tonantis,
 Abſque fluet Cælo flumen cū ſulphure, et igni,
 Tunc Lignum præſtans ſignū mortalibus agris,
 Optatum q; erit hocce fidelium in agmine cornu,
 Rectorū pia vita hominum, pravi error & orbis,
 Clarificans lymphis duodeno in fonte vocatos,
 Rectrix Virga gregis dominabitur area rebus.
 Verſibus in ſummis præſcriptus nūc Deus, Ipſe eſt
 ¶ Fixus pro nobis, Saluator q; hominum, et Rex.*

HOMERI
BATRACHOMYOMACHIA;
IDEST,

Pugna Ranarum, & Murium.

Latinis versibus è Græco
conuersa

A FABIO PAVLINO
VTINENSI.

CVM PRIVILEGIIS.

VENETIIS,

Apud Hæredes Francisci Ziletti.

M D LXXVII.

203

AD PRÆCLARISS.
VIRVM

Iacobum Contarenum.

FABIVS PAVLINVS.

OMERVS omnium
Poetarum sine vlla
controuersia Prin-
ceps, cum Chij pue-
ri sibi traditi essent,
vt ab eo ad humani-
tatem informarētur

Batrochomyomachiam hanc panxit, &
Epicyclidas, aliaq; huiusmodi Poemata
ludicra, vt his fabularum illecebris pueri
les animos ad uoluptatē a labore proclines
ad studia alliceret, & excitaret. Hanc
ego, quæ vna ex hoc genere extat, prima
ætate, qua adhuc ex ephæbis non exces-
seram exercendi mei tantum causa verti,
& licet ob id de edēda irem in alia omnia,
quòd non satis probaretur neq; ad emen-

I 6 dandum

dandum tempus suppeditaret, tamen nunc
ad complendum hoc ludicrorum quasi poe-
maticum corpusculum ab Impressore coa-
ctus sum diuulgare: Tibi porro potissimum
conuenire, & deberi mihi visa est, non ra-
tione versionis, sed auctoris, quod diuersa
quadam ratione in Veneta nobilitate Tu
nouus sis Homerus, ut enim ad illius quasi
fontes discendi causa omnes accedunt Poe-
tae, Philosophi, & quisquis literis, atq; do-
ctrinis deditus est, ita Venetis ad te iidem
omnes beneficij gratia confugiunt, Tu Poe-
tas amplecteris, Oratores fers in oculis,
Philosophos exoscularis, Historicos habes
in amoribus, nullum deniq; in quo omnino
vlla virtutis significatio appareat (quan-
tum in te est) pateris esse neglectum. Me-
rito igitur ad te etiam Homerus accedit,
qui tamen cum immortalis iam sit, nulloq;
egeat praesidio Paulinum, qui in eo uerten-
do elaborauit, tibi commendat, & rogat,
vt in clientelam tuam semel receptum
(iam enim multis tuis officijs tibi pluri-
mum debet) excidere animo ne patiare.
Vale xij. Kal. Nouemb. ∞ 15 XXCVII.

HOMERI

HOMERI
BATRACHOMYOMACHIA,
IDEST,

Pugna Ranarum, & Murium.

F. Paulinus vertebat adolescens:

*O S primum sacris mihi adeste
Heliconis ab antris,
Musæ omnes, mihi ferte pedem,
quo numine vestro
Plenus, hiem mandata nouis mo-
do carmina chartis.*

*Fert animus fera bella canēs horrentia Martis
Arma per ora virū, & totū vulgare per orbem,
Vt Mus inuictus Ranarum fuderit agmen
Terrigenū fastus imitati, & facta gigantum.
Quæ vaga fama fuit. Pugna hinc exorsa. Vra-
Mus olim Felis tum elapsus faucibus ora (cis
Sicca gerens, stagni mentum demisit in undas,
Nectareas q̄ haurit dū lymphas, aspicit illum
Limnocharis magnus, mox talibus ora resoluit,
Quis tu Hospes? genus vnde tibi? vnde hac litto-
ra nostra*

*Accesti? Neu finge dolos, ne sis mihi mendax,
Nam nostro fueris si non indignus amore
Excipiā, queis digna manent te munera, testis.
Rex ego sum, nomē Phrysignatus, omne per æuū
Quem palus ista colet Ranarū sceptrā gerentē;
Me genuit Peleus quondā pater, Hydromedusa
Cum*

Cum genitrice Padi Venerē qui iūxit ad altā:
 Teq; videns pulchro præstantē corpore, Regem
 Insignem sceptro reor, & Mauorte potentem,
 Quare age fare tua quamprimū semina gentis.

Contra Psycarpax ingressus talia reddit,
 Quid genus inquiris? quid clara stēmata gentis
 Haud terris vulgata modo, sed cognita Calo?
 Psycarpax vocor illustri de sanguine, summo
 Troxarta genitore datus genitrix mihi magni
 Lichomyle, soboles quæ regia Pternotrocti.
 Me dedit, hac aluitq; domus qua se ima recepit
 In latebras ficu, & nucibus, variaq. dapum vi.
 Sed qua in amicitiam ratione coibimus, ambo
 Ingenium sortiti alium? tibi ducere vitam
 Dulce in aquis, hōium mihi sueta cibaria cordi,
 Non mihi deficiunt in lato crusta canistro,
 Nec patulo mellita deest simul orbe placenta,
 Sectio non perna, iecorum non pingua, demum
 Non pressa ex dulci mihi lacte coagula desunt,
 Liba q; quorū etiā dulcedine capta Deūm mēs,
 Nec quæcunque coqui vario condita sapore
 Apponunt latis Dominorum fercula nensis,
 Nec vero effugio bellive vices, aut plia Martis,
 Semper at anteuolans alios certamina adiui,
 Non hominum quēquā, vasto sit corpore quāuis
 Præditus, horresco: Nam stratis ipse iacentem
 Noctu adeo, et summos pstringo dētibus unguēs,
 Aut calcem prehendo, iniuria non tamen vlla
 Inde viro, nec dulcis abit morsu sopor illo,
 Sed metuo ante alios, quos Tellus sustinet oēs,
 Accipitrē, & Felem mihi tristia fata ferentes
 Deci-

Decipulumq³, do'osa latet mihi funera sub quo,
 At timor imprimis Felis, qui fortior, urget,
 Quippe canis etiã latitantem me eruit vngue:
 Nõ raphani, caulesve mihi, atq. cucurbita & ietis
 Non viridis mihi beta cibis, apiumq³ palustre,
 Nãq. hos dat palus alma cibos, et fercula vobis.
 Talia subridens olli Physignatus inquit,
 Ventre super nimium te iactas aduena, nobis
 Multa dat & Tellus visu miranda, palusque,
 Pascere vtrãque dedit nã Ranis Iuppiter alius,
 Ludere, perq. solum, corpusq³ recõdere in undis.
 Estq³ animus si forte tuus fert, nosce faculias,
 Te sublimem humeris tollam, tu deinde caueto
 Ne pereas, leto at subeas mea limina vultu.

Sic ait, atque humeris subiit, tenerũq. repente
 Ille tenens dextra collum levis insilit olli.
 Latatus primo nondum tellure remota,
 Cernere subnante gaudet Physignaton, Ast vñ
 Fluctibus incæpit iactari, vim lachrymarum
 Fudit, versa iuuet quod nil sententia questus,
 Vellebatq³ comas adductis cruribus aluo,
 Corda insueta pavor pulsabat, tangere vellet
 Tellurem, trepida gemitus formidine ducens:
 Caudã undis primũ, trahitur q. palmula tanq³,
 Præbuit, & superis, liceat quo cernere terram,
 Vota facit, canis iam iam rapiendus ab undis:
 Et clamans trepido mox talia reddidit ore:
 Non humeris sic Taurus onus gestabat amoris,
 Duceret Europã cum ad Gnosiã regna p. undas,
 Ad sua Rana uehens ut me subremigat undis,
 Limina cæruleis se glauco corpore tollens.

Alon

Monstrū extēplo ingens apparuit hydrus, viriq;
 Horrendum, recto superextans marmora dorso:
 Hic mersit sese Phrysignatus, excidit olli
 Quem socium canis perdendū linqueret undis,
 Imā petit stagni, fatumq. exiuit acerbum:
 Hic subito excussus cecidit resupinus in Vndas,
 Stringebatq; manus moriens, stridore replebatq.
 Aethera, saepe & aquis est mersus, saepius auras
 Calcibus emerfit pulsans, euadere fatum
 Nec poterat, madidiq. addebant pōdera crines,
 Fluctibus inq; ipsis moriens, sic ora resoluit:
 Non tua cœlestes Phrysignate facta latebunt,
 Quod me præcipitē dederis de corpore, tanquam
 E saxo, nec me vicisses pessime terris
 Pancratis, aut lucta, nec cursu: fraude petisti
 Me in fluctus rapiens, oculis tamē aspicit aquis
 Iuppiter, haud fugies, mures tibi cūcta reponēt:
 Sic fatus vitam miser ille reliquit in vndis,
 Lichopanax videt hunc ripis innixus opacis,
 Atq; vlulans grauitur Murū fere oīa ad aures,
 Funera cognorunt postquam, gens colligit iras
 Tota, iubentq. suos ad primum indicere Eoū
 Concilia Accensos, Troxartē in Principis aula,
 Qui miserādius erat genitor Psycarpacis, vnda
 Quē versant, fluctusq. exanguē, cernere ripas
 Nec datur, at medio resupinus voluitur alto:
 Ardentes aderant vbi primo Oriente, recentē
 Cæde furens nati Troxartes talibus inquit:
 O socij, quamuis Ranarum iniuria solum
 Me tægat, nos fata manēt tamē haud bona cum
 Infelix vero ante alios ego, pignora terna (Etos.
 Cui

Cui periere, prius lato dedit impia nostri
 Hostis atrox Feles arreptum ex aggere tecti,
 Ast aliū (heu miserū me) hoīum gēs saua pere-
 Arte noua, insidijs nodoso è robore factis, (mit,
 Decipulū dicunt, Murū quod pestis acerbā est;
 Tertius hic super vnus erat, miseraq. parenti,
 Quē nunc extinctū Phrysignatus a quore mersit:
 Quare agite armemur, insiūq. ruamus in hostē,
 Ornati varijs armorum corpora formas.
 His dictis cunctos accingi compulit armis,
 Armavitq. ipsos miscet qui praelia Maiores,
 Primum ocreis suras Vinxerunt leuibus omnes,
 Aptantes Viridis perfracta putamina fabae,
 Quam sua ducentes conuiuia nocte vorarant.
 Thoraces calamis intexto ex tergore habebant
 Direpto è Felis costis, quos arte pararant
 Mira, & erat scutū lucerna umblicus, acusq.
 Cuspis erat longa, ipso dignum opus armipotēte,
 Aptā nucis fuerat capiti pro casside testa,
 Sic fuerant Mures instructi: Contigit aures
 Quod simul ac Ranis, egressa gurgite in vnum
 Conuenere locum, summam decernere belli,
 Dissidiū, & turbæ causas quarentibus, ecce
 Sceptra manu gestans accessit praco, superba
 Tyroglyphi soboles fortissimus Embasichytrus,
 Atque horrens bellum denuntiat, ore locutus.
 Imperijs venio Murum huc indicare vobis
 Bellum, quo arma vacet, aīosq. accingere pugna,
 Conspectere etenim pelago Psycarpaca mersum,
 Quem Rex extinxit vester Phrysignatus, Ergo
 Suscipite o proceres Rannarum gloria pugnam.
 His

His dictis subito excessit, feriensq. superbas
 Ranarum mentem turbavit nuncius, aures:
 Dūq. hæc eū fremeret surgēs Phrysignatus inquit.
 O socij haud nostris cecidit Mus viribus, illum
 Nec vidi extinctū, at mersus dū luderet undis
 Et nando Ranas imitari vellet, at illi
 Infontem nocui me incusant, uerum age pacto,
 Quo liceat Murum cernamus perdere fraudē:
 Primus ego, mihi quæ surgat sententia, pandā;
 Armemur subito, armati sistamus ad amnis
 Sūmam oēs ripā, in præceps ubi maxima tēdit,
 Cumq. animis ardens in nos ruet impia turba,
 Cum galea arreptos, ut quisq. occurrerit, omnes
 In mediam subito iaculemur, & arma paludē,
 Sic mergetur aquis etenim non docti natandi.
 Nosq. hic de nece Murū aptabimus īde trophæū.
 Sic fatus cunctos accingier imperat armis,
 Maluarum folijs suras texere uirentum.
 Cerulea & patulis armarunt pectora betis,
 Tegmine pro clypei caulis sunt frondibus usi,
 Omnibus hasta fuit procerus maxima iuncus,
 Pro Galeis Cochleæ texerunt tempora parua.
 Constitierant altæ stipati in margine ripæ,
 Crispabantq. hastas animis presentibus omnes:
 Tum pater omnipotens in Cælū conuocat altum
 Calicolas, belli faciem demonstrat, ut ingens
 Stet numero, ac ui bellatū, ut segete horreat ag-
 Hastarū, qualis Centaurorū, atq. gigantū (men
 Est acies, ridensq., Deūm, quasiuit, an ullus
 Fexret opē Ranis, aut Muribus, Inde Minervā,
 Filia suppetias num quæso Muribus ibis?
 Namq.

Namq. tuis semper uersantur in adibus omnes,
 Sacra tibi ducti nidore, cibusq. operantum.
 Talia fatus erat Saturnus, illaque reddit:
 O pater haud unquā infractis ego Muribus irē
 Suppetias, mihi qui multorum causa malorum,
 Stemmata ledentes, & lychnos propter oliuum:
 Sed scelus hoc animū mi offēdit, et asperat, ausi
 Rodere sunt peplum, quem sauo operata labore
 Texueram ex molli trama, et quæ tenuia necit
 Staminibus, fecere cauū hūc mihi sutor at istat
 Iam repetens scenus, mea quo mens aestuat ira,
 Mutua nāq. habui subtegmura, reddere nec mi
 Nec tamē auxilio me Raris crede futurā. (est:
 His quoque mentis abest prudētia, nāque redirē
 Dum bello, ingenti confectam membra labore
 Turbauere, suo ne somni grata tumultu
 Munera nec paulū capere, et quāmaxima noctē
 Insomnem capitis confecta dolore peregi.
 Quare agite auxilio non has, illos uel leuemus,
 Ancipiti redeat ne quisquam saucius hasta:
 Namq. illis animus praesens pugnare, vel ipsi
 Si occurrant superi. Nos Caelo praelia lati
 Spectemus: Sic fata Dea, assensereq. Diuina
 Turba, locumq. simul concurrit in vnum
 Permixa: At belli ductores signa ferentes
 Descēdunt Culices, magno & clāgore tubarum
 Accēdunt martē robo.ūt, qbus arma, et Olympi
 Iuppiter intonuit belli mala signa cruenti,
 Primus & Hypsiboas Lichenora perculit hasta,
 Stātē i principijs, mediū et trāsuerberat Hepar,
 Voluitur inq. caput, scēdantur puluere crines.

Troglo-

Troglodites in Peliona volatile telum
 Mox tacit, in penetrale recondens pectoris, ille
 Mortis in amplexus cadit, et mēs deserit artus,
 Sentiens fixo sternit corde Embasichyrum,
 Artophagusq. hast. i. Polyphoni in vētre recōdit,
 Corruit inq. caput, mensq. ipsos deserit artus.
 Ast Vbi Limnocharis Polyphoni funera vidit,
 Perculit anteuolans saxo in ceruice sonanti
 Troglodytē media, atq. illum nox abstulit atris,
 Lichenorque ipsum fulgenti vulnerat ense,
 Inque Hepar, non in ventos abiit, fugit olli,
 Viso hoc Crambophagus, ripis & labitur altis,
 Nec tamē est immersus aquis, nā se impulit ip-
 Nec casu futum traxit, iam tota rubebat (sum,
 Sanguine tincta, palus seipsū hic extēdit in acta
 Pinguis inflatus turgentia pectora uenis,
 Tyroglypho in ripis vitam Limnesius auferit,
 Pternoglyphūq. vidēs timuit Calam: nihius; ide
 Dat fugiens praeceps clypeo se in stagna relictō:
 Pternophagi Hydrocharis demittit corpora mor
 Occupat & saxo guttur, cerebrūq. cruentis (ti
 Naribus erumpens fœdauit sanguine terras.
 Lichopinax sacrum mox sternit Borborocetem,
 Aggrediens hasta, huic condūtur lumina nocte,
 Prassophagusq. videns traxit pede Cnissodioctē,
 Inque palude manu extinxit ceruice repressa:
 Verum Pyscarpax socios non passus inultos,
 Pelusi exegit medium per viscera ferrum,
 Labitur infelix, animusq. in Tartara migrat,
 Pelobates viso hoc luti vibrauit in illum
 Pilam decurpans frontem, quasi luminis usum
 Perdis-

Perdidit ille, graues surgunt tunc iã altius ira,
 Atque manu arripens telluris pondera suxum
 Pelobatẽ sub genua ferit, perfruct aq. dextre cõ
 Tibia tota pedis fædo cadit inq. supinus
 Pulvere, Crãbasidesq. vltus, naq. opprimit olli,
 Sub mediumq. haurit ventrẽ, totumq. recondit
 Iuncũ intra pectus, spargunturq. omnia passim
 Viscera humi, educit dum fortis dextera telum.
 Hæc ubi Sitophagus secreta vidit in acta,
 Vulnera quẽ tardant, cedẽs retro ager anhelat.
 Seque dat in fossam, Et instantia fata moretur,
 In pede Troxartes summo Physignaton haurit,
 Hicq. male acceptus se saltu in stagna recepit,
 Ut cecidisse videt Troxartes exanimatum,
 Protinus aggreditur iã ardens demittere lato.
 Exanimem cecidisse videns Prassæus in hostem
 Vulnificum anteuolans subito vibrauit iuncum,
 Haud fregit Clypeũ, verũ haste ibi cuspis inhe-
 Mus fuit hic iuuenis, quo nõ p̃stãtiõ alter (sit.
 Comminus ire hostes, soboles clara Arte pibuli
 Dux grauis, iunctũ dicas Meridarpaca Martẽ.
 Vnus qui palmam bellandi ex muribus aufert,
 Cõstitit ad stagnum exultans procul oĩbus unus
 Ranarum certus generosam excindere gentem;
 Nec frustrata foret spes illum, robore namque
 Stant solido vires, nisi Rex hoĩumq. Deũmq.
 Aspiciens subito miseratus fata fuisset
 Ranarum, caput hic quatiens sic ora resoluit:
 Proh superi, q̃ igẽs facinus mea lumina cernũt,
 Me stupor hand paruus magni Meridarpacis ur
 Perdere qđ Ranas i. ags uelit, Ast age Cælo (g. t.
 Prælia

*Prælia miscetem mittamus Pallada, Martēve,
 Illum qui valeant quamvis arcere furentem:
 Iuppiter ista dedit, reddit cui talia Maiors,
 Palladis haud vires poterūt Saturnie, Maiors,
 Nec poterit Raris præsens auertere fatum.
 Verum agite auxilio totus descendat Olympus,
 Vel sacra tu arma move, Titanas queis tua quō
 Dextera confecit præstātes robore, et armis, (dā
 Vixisti Enceladū, atq. illa agmina saeva gigātū,
 Vix ea, & ardentem iaculatur Iuppiter ignē,
 Intonuit prius, & magnū tremefecit Olympū:
 Mox fulmē torquēs (telum horrificum Iouis) alto
 Demisit Cælo, uolat (haud mora) missile ferrū,
 Et Ranas Muresq. simul stravit pavor, audax
 Nō tamē à pugna abductū est Murū agmen, at
 Ranarum magis ardebāt euertere gentē, (usq.
 Nec spes vana, nisi miseratus Iuppiter astris,
 Misisset subito, quæ ferrent agmina Raris
 Auxilium, improuise animātes ungue recuruo,
 Incudemq. adsunt gestantes tergore, torto
 Incessu. & curui, quibus instar forcipis ora,
 Testam induti, os toti, lati terga, humerisq.
 Fulgentes, valgi, manibus riget aspera nerui
 Durities, medioq. gerunt in pectore lumen,
 Octopedes, gemina indomiti ceruice, uocantur,
 (Nisi fallor) Cancris, qui caudas ore secabant
 Muribus, atq. pedes, & brachia mordicus, hastæ
 Cuculantur, Murū timet hoc, nec sustinet agmē,
 Arripiuntq. fugā, et iā undis caput igniferū Sol
 Merferat, atque una sic bellum luce peractum.*

F I N I S.

T
BIBLIOT

Sala

Nim

TOLEDO

OTEC A PROVINCIA

la *Reserva*

Numero *596*

1017
1017
1017
1017

Res.

596

1017
1017
1017